

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

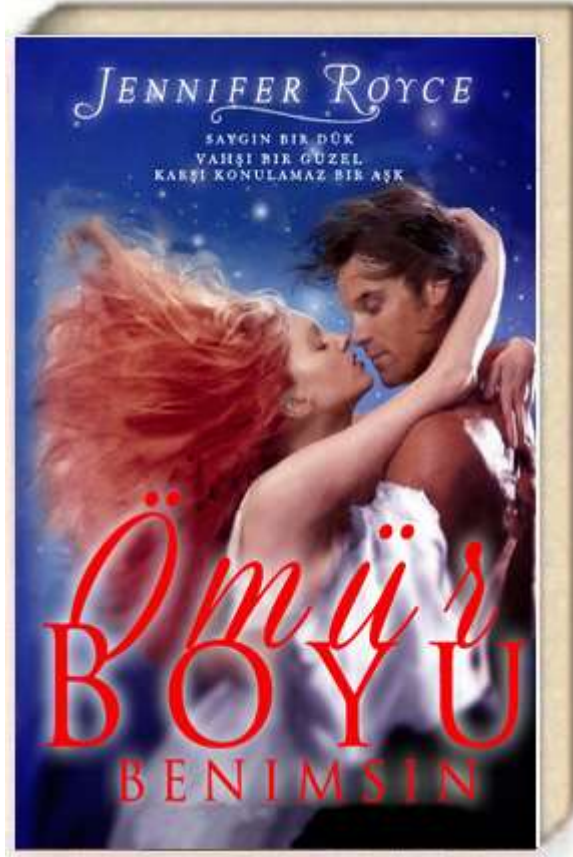
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Jennifer Royce - Ömür Boyu Benimsin

www.CepSitesi.Net

www.CepSitesi.Net

Tr'de ilk Defa Bizde By-Igleoo ve www.CepSitesi.Net Farkı İle 09-10-2016

Giriş

Saygın Bir Dük
Vahşi ve Özgür Bir Güzel
Karşı Konulamaz Bir Aşk

Alex hayatının sıkıcı rutininin bir haftasonu kaçamağı yaparak arkadaşları Brendan'la bir av partisine katılır. Bu av partisinin dükalık, soyluluk, iş ve daha birçok şatafatla gelen sıkıntıya engel olacağını düşünürken, konaklamak için gittiği anda neredeyse ölümüne sebep olacak güzel ama vahşi mi vahşi Alyssa'yı görür.

Alyssa kimsesizdir ve koca kasabada lanetli olarak düşünülmektedir. Belki de Alex'in laneti Alyssa'dır. Kim bilir?

BÖLÜM 1

Üzerine doğru hızla gelen atlıyı gördüğünde, kendini yandaki çalılıkların arasına atacak fırsatı son anda buldu. Çalılıkların arasına yuvarlanırken kızıl bir ışıltıyı fark etti. Atlı merak edip, dönüp bakmamıştı bile.

Nal sesleri uzaklaşırken ,genç adam yuvarlandığı yerden doğruldu.Üzerindeki yaprakları silkelirken bir yandan da söyleniyordu.

-Lanet olsun! Lanet olası dikkatsiz, acemi biniciler.Seni elime geçirdiğimde, o nallardaki çamuru yedirmezem...

Tekrar yola çıktığında, bir süre kızgınlıkla atının kaybolduğu yola doğru baktı.Tam ters yöne yola koyuldu.Yolun iki tarafındaki ağaçlar o kadar büyümüştü ki, gölgeleri hoş bir serinlik veriyordu.Terlemiş ve kirlenmiş olan genç adam sıkıntıyla boynundaki fuları çekiştirip çözdü , cebine tıķıřtırdı.Elleri çalı dikenlerinden çizilmişti , yanağındaki acıya bakılısa bir çizik de orada vardı.şimdi Brendan'ın dilinden çekeceği vardı. Alayları kulaklarında çınlamaya başlamıştı bile.

-Dostum, ormanda kaybolduğunu düşünürken, meğer sen vahşi kedilerle oynayıyormuşsun. Ormana ava çıkarken, bir şekilde beni atlatacağını ve vahşi bir leydinin kollarında, beni atlattığına sinsice sırtacağını biliyordum.

Sözler kulaklarında çınlarken, canı daha da sıkıldı.Ormanda atının kendini sırtından atması yetmezmiş gibi ,lanet olası at ardına bile bakmadan dört nala uzaklaşmıştı.Aslında zavallı hayvanın suçu yoktu. Bütün suç çalıların arasından çıkıp önlerine fırlayan o aptal sincaptaydı. At ne yapsın, her hayvan gibi ürküp onu sırtından atmıştı.En azından deneyimli bir sürücüydü de, yere düşerken kendini korumuştu.Bir süre yerden kalkamama ve nefes alamama gibi sorunları saymazsa.

Ah! asıl aptallık kendisindeydi.Ne zaman Brendan'ın bir önerisinin sonu mutlu bitmişti ki.Geçen yıl gittikleri o hafta sonu eğlencesinde, flört ettiği leydinin evli olduğu ortaya çıkınca, az kalsın düelloda hayatını kaybediyordu hergele.

Ya ondan sonraki sezonun tam ortasında bir kaçamak yaparken, kadının kocası tarafından enselenmesine ne demeli.Allah'tan düelloyu kendisi arkadaşı adına üstlenince, adamın gözü korkmuş ve olay örtbas edilmişti.şimdide gönülsüzce geldiği bu küçük kasabada, hem attan düşmüş,hem de o kadar yolu yürümek zorunda kalmıştı. Bütün bunlar yetmezmiş gibi, deli bir atlı tarafından neredeyse eziliyordu.

Öfkesi burnunda, siyah kaşları mavi gözleri üzerinde çatılmış yürürken, kasabanın ilk evleri göründü.Bir an önce serin bir yer bulmak ve soğuk bir şeyler içmek istiyordu.

Gözüne kestirdiği ilk hana girdi.İçerisi loş, izbe ve gürültülüydü.Günün bu saatine göre oldukça doluydu.Midesi yemek kokularına tepki verince sabahtan bu yana bir şeyler yemediğini hatırladı.Duvar dibindeki boş bir masaya yöneldi. Genç adam masaya doğru yürürken, handaki sesler hafifledi. Herkes kapıdan giren bu uzun boylu ,ancak asilzadelerin giyebileceği kalitede kıyafetleri olan yakışıklı adama bakıyordu.Genç adam umursamadan ,her zaman böyle ilgiye alışıkmiş gibi,yürüdü, masaya oturdu.

Onu gören sıksa,karga burunlu ve aksayarak yürüyen hancı sırtarak yaklaştı.Yağlı bir müşteri olduğunu anlayan bir ifadeyle:

-Buyurun Lordum ne alırsınız? derken bir yandan da eğilip bükölüyor , ellerini ovuşturuyordu.

Genç adam asabi bir sesle yemek ve soğuk içecek istedi.Hancı:

-Emredersiniz efendim,derhal diyerek, koşturabildiği kadar koşturdu.Bir yandan da, şişman karısına ve kıkırdayıp duran kızına emirler yağdırıyordu.

Handa gürültüler devam ederken kapı açıldı , içeriye yirmi sekiz yaşlarında, sarışın, uzun boylu, çok yakışıklı bir adam girdi.Gözleriyle hanı şöyle bir taradı.Bakışları genç adamın üstünde durunca, yakışıklı yüzüne kocaman bir gülümseme yayıldı.Ona doğru yürürken bir taraftan da :

-Alex nerelerdesin dostum, saatlerdir seni arıyorum, diye konuşarak ona doğru yöneldi.

Alex başını kaldırdı ve kızgın bir suratla ona baktı.İki genç adam yan yana gelince aralarındaki fark bariz olarak ortaya çıktı.Brendan ne kadar sarışınsa Alex o kadar esmerdi.Bronzlaşmış teni, kaslı ve uzun boyu, bir erkekte bulunamayacak kadar düzgün burnu, köşeli çenesi ve kadınların aklını başından alacak bir gülüş sergileyen dudaklarıyla, sanki eski yunan tanrılarına model olmuş gibiydi.Aslında daha çok savaş tanrısı Ares'e.

Brendan ise Alex'in sarışın haliydi.O da çok yakışıklı ve düzgün bir fiziğe sahipti.Yalnız kişilik olarak tamamen zıt olan bu iki genç adam, geceyle gündüz gibiydiler.Alex ne kadar ciddi otoriter ve ketumsa, Brendan da o kadar dışa dönük eğlenceli ve güler yüzlüydü.

İkisi de zengin bir lordun tek varisleriydi.Alex babası ölünce dükalık unvanını almış, genç yaşta büyük bir servetin bütün sorumluluğunu üstlenmişti.Babasının cimriliği nedeniyle bakımsız kalmış tüm o malikaneler, araziler ve çiftlikler harabeye dönmüştü.Bu görevi üstlendiğinden bu yana ,tüm zamanını işle uğraşarak geçiriyor , arazilerini ve bu arazide çalışan kiracıların yaşam koşullarını düzeltmeye çalışıyordu.Ayrıca malikanelerde çalışan hizmetlilerin paralarını alamama sebebiyle işten çıkmaları üzerine,birde yeni hizmetçi kahya ,seyis ve bahçıvan ordusunu işe almak için uğraşmıştı.Üstelik bütün bu işleri denetlemek zorundaydı ki, zaten bütün zamanını alıyor oradan oraya koşturuyordu.

Brendan ise, babasının bıraktığı mirası akıllıca karar ve yönetimle ikiye katlamış, görünüşünün aksine zeki ve iyi bir iş adamıydı.Her ne kadar asiller arasında çalışmak, hele ticaretle uğraşmak küçültücü ve tiksindirici bulunsa da, bu iki genç adam çalışarak rahatlıyorlardı.

Arada bir eğlence için Bredan'a uyan Alex,her seferinde bu son dese de Brendan ne yapıp ne ediyor,Alex'te onu kıramıyordu.Her zamanki gibi bu eğlencenin de suyu çıkmıştı.Güya bu ormanlar ülkenin en iyi av bölgesiydi.Bütün asiller buraya avlanmaya geliyordu.Bir tane bile av bulamamalarını bir yana bırak ,ortada ne asiller, ne atlar ne de düzgün kalınacak bir han vardı.

Brendan sırtarak Alex'in karşısındaki sandalyeye oturdu.

-Ekselansları yüzünüzden düşen bin parça sizi kim kızdırdı?

-Burasının çok iyi bir av bölgesi ve asiller tarafından çok revaçta olduğunu söyleyen münasebetsizin biri.

-Ama Ekselansları belki o da kandırılmıştır.

-Bu kandırılma, intikam almak isteyen bir leydinin komplosu sonucu olmasın.

-Ama Alex bana haksızlık ediyorsun.Ayrıca İren'e ayrılmak istediğimi söylediğimde burası hakkında hiçbir şey söylemedi.Bu konu onunla aramızda geçmedi bile.

-Peki bu fikir İrene'nin yakın arkadaşı Christina tarafından sana söylenmiş olabilir mi?

-Niye böyle bir şey yapsın ki?

-Üç gün süren bir yolculuk yaptık.Geldiğimiz yere bir bak.Tanrının bile unuttuğu kalacak bir yeri olmayan ,olsa bile bitlenmekten kurtulamayacağımız hanlarda ,avlanacak karga bile bulunmayan av bölgesinde ne kadar eğlenilir?

Bir düşün. Sen bu ayrılıktan sonra, onbeş gün Londra'dan ayrılсан, ortadan kaybolsan, tüm o baloları dolaşan İrene nasıl bir söylenti yayar?Zavallı Lord Brendan, ona ayrılmamız gerektiğini söylediğimde öyle perişan oldu ki, sezonun tam ortasında Londra'dan ayrıldı.

Alex tek kaşını kaldırmış, dramatik tavırla İrene'yi taklit eden bir sesle konuşurken, Brendan şaşkın halde ona bakıyordu. Alex sözlerini bitirince bir an sessizlik oldu ve sonra Brendan bir kahkaha patlattı.Sarsılarak ve karnını tutarak öyle çok gülüyordu ki ,şaşkınlıkla bakma sırası Alex'e geçmişti.

Bir süre, sabırla onun durulmasını bekleyen Alex sonunda:

-Bu kadar eğlenceli olan nedir? Diye sordu.

Gülmekten gözleri yaşaran Brendan, zor da olsa sakinleşti ve:

-Sen Lordum. Şimdi bana sezonun ortasında Londra'dan uzaklaştırıldığımı söylüyorsun ya.

-Eeeee....

-Ben de bu sezon, o kız sahibi yaşlı annelerden ve kıkırdayan, utangaç, zavallı kızlarından nasıl yakayı kurtarırım diye düşünüyorken...

Alex'in sözün tamamını dinlemesine gerek yoktu. Birbirlerine baktılar ve ikisi birden kahkahalarla gülmeye başladılar.

Bu sırada hancı kocaman bir tepsi yemek ve içeceklerle masalarına yaklaştı. Tepsiyi masaya bıraktıktan sonra:

-Lordum başka bir isteğiniz var mı? Diye sordu.

Tepsiadaki yemeklere göz gezdiren Alex, arkadaşına anlamlı bir bakış attıktan sonra, imalı bir şekilde:

-Hayır yok.Daha ne olsun ki ,tam krallara layık yemekler diye cevapladı.Brendan'ın sırtıttığını görünce kaşlarından birini kaldırdı ve alayla:

-Buyrun Lordum.Sezonun tam ortasından kaçmanızın şerefine dedi .

Brendan'ın kahkahaları eşliğinde, aç olmasalar dönüp bakmayacakları yemekleri yerken, Alex başını kaldırdı ve pencereden görünen sokağa baktı.Öğlenin tam bu vaktinde birkaç köylünün dışında kasaba meydanı boş sayılırdı.Sanki terk edilmiş gibi.İnsan burada nasıl zamanını geçirirdi? Kuruyup ölmesi yaşamaksa.

Tam o anda, meydana kızıl bir pırıltı eşliğinde, rüzgar gibi geçen bir atlıyı görünce, masadan fırladığı gibi hanın kapısına vardı.Kapıyı sertçe iterek yola atıldı ama, atlı iyice uzaklaşmıştı. Telaşla yanına gelen Bredan:

-Ne oldu, sorun nedir?diye sordu.

Atlının arkasından bir süre bakan Alex:

-İki saat önce ormandaki yolda bu aptal, neredeyse beni eziyordu.

-Kimmiş?

-Bilmiyorum sadece siyah atı ve gözüme çarpan kızılığı fark ettim.

Onlar konuşurken, hanın önünde sandalyede pinekleyen ihtiyar, tek gözünü açarak mırıldandı:

-Canınızı kurtardığınıza sevinin ,geri dönseydi şu anda ölü olabilirdiniz lordum.

Alex'le Brendan aynı anda şaşkınlıkla geri dönüp baktılar:

-Ne ne dedin sen? Diye sert bir sesle sordu Alex.

-Diyorum ki, o gördüğünüz vahşi yartık Alyssa.Burada herkes ona Lanetli Aly der.

İhtiyarın bu açıklaması hiçte tatmin edici olmamıştı.

-Şimdi sen bana, o eversiz atın üzerinde ki binicinin, bir kadın olduğunu mu söylüyorsun?dedi Alex şaşkınlık ve kızgınlıkla.

-Evet lordum.

-Peki kim bu Lanetli Alyssa?

-Aman lordum merak etmeyin daha iyi.

Alex iyice kızmaya başlamıştı sertçe:

-Sana kim olduğunu sordum be adam, soruya cevap ver.

İhtiyar gönülsüzce:

-Pekala, nasıl isterseniz, sonra laneti size de bulaştığında beni suçlamayın.

Alyssa bizim kasabanın ehm eeee anlarsınız işte öyle bir kadın var. Lorna. Onun kızı. Bu kadın on yedi yıl önce kucağında bir bebekle buraya geldi ve kasabaya yerleşti. Sonra bu bebek büyüdü. Büyüdükçe güzelleşti. Bir defa gören, dönüp bir kere daha bakmaya can atıyordu. Ama annesinin gittiği yol dürüst bir yol değildi. Anlıyor musunuz lordum?

Alyssa büyüdükçe, ana kızın arasındaki sorunlar da büyüdü. On üç yaşındaydı, annesi bunu evden kovdu. O günden sonra, ormanda bir kulübede yaşamaya başladı. Asıl olaylar ondan sonra başladı. Lorna'nın evi yandı. Bir kaç defa ölümden kıl payı kurtuldu. Kim Alyssa'e takışsa sonunda mutlaka ya ölüm ya yaralanma vardır. Bu nedenle ondan uzak durun lordum. Alex ve Brendan bir süre Alyssa'ın gittiği yöne baktılar. Alex dişlerini sıkarak söylendi:

-Kadın olmakla elimden kurtulacağını sanıyorsa ,yanılıyor.dedi,Aklına bir şey gelmiş gibi pis pis sırttı.

-O vahşi kediyi elime geçirdiğimde, iyi bir ders vereceğim ve asla unutamayacak. Böylece kasabanın üzerindeki lanette kalkacak.

Sonra dönüp peşinde ki Brendan'la hana girdi.

BÖLÜM 2

Alyssa attan inip telaşla hana daldığında içerisinin çok kalabalık olduğunu gördü. Malum öğle yemeği zamanıydı. Han sahibi Sam'in iyiniyetini suistimal etmek istemiyordu. Şu kasabada ona art niyetsiz yaklaşan ve zor zamanlarında handa iş veren o olmuştu. Ayrıca bu gün hasta olan dadısı Mary anne için yemek hazırlayıp götürmesini söylemişti. O da elinden geldiğince hızlı gidip gelmişti. Şimdi iş zamanıydı. Bir solukta hanın arkasına geçti. Mutfakta telaş içinde koşuşturanlara bağırarak Sam'e yaklaştı. Onu gören Sam bağırarak:

-Hala orada dikiliyo musun? Koş yukarıdaki büyük odaları hazırla. Bu gün iki asil müşterimiz var .Hadi hadi .

Bu emirle koşuşturanların arasına Alyssa da katıldı. Üst kata çıktığında temizlik malzemelerini aşağıda unuttuğunu farketti. Söylenerek tekrar aşağıya indi. Sam onun hala oralarda olduğunu görünce:

-Alyssa ben sana ne dedim kızım. Acil olarak odaları kalacak hale getir. Maria 'ya söyle banyo için sıcak su hazırlasın. Hiç bir eksik olsun istemiyorum anlaşıldı mı?

-Emredersiniz Efendim diyerek temizlik malzemeleriyle yukarıya koşturdu. Merdivende karşılaştığı Maria'ya

-İki züppe konuğumuza banyo suyu hazırlamanı emretti patron diyerek merdiveni tırmanmaya devam etti. Söylenerek koşurma sırası Maria'ya gelmişti.

Odaya girdiğinde şöyle bir çevresine bakındı. Bu oda zengin müşteriler için hazırlanmıştı. Dört sütünlü yatak üzerinde bordo bir örtü vardı . Aynı renk perdeler yatağın çevresindeki dört sütüne ipek ipliklerle bağlanmıştı. Pencerede bordo zemin üzerine beyaz güllerin olduğu perdeler asılmıştı.

Yere uzun tüylü bordo renklerin ağırlıkta olduğu halı atılmıştı. Bu oda gerçekten seçkinler için dayanıp döşenmişti. Alyssa'ya göre böyle bir oda israftı. Çünkü buraya yılda kaç zengin müşteri gelirdi ki. Küçük bir kasaba her yere uzak. Daimi yol üstünde bile değil. Yılda bir defa üç mil ötede malikanesi olan Baron Flaming'in düzenlediği av partisine gelenlerin arada yemek için uğradığı bir kasaba.

Aslında kasabada kalınabilecek tek temiz ve düzgün yer Sam'in hanıydı. İyi ki böyle bir yer vardı ve iyi ki Sam onu işe almıştı. En azından karınlarını doyurabilecek parayı ve yemeği sağlayabiliyordu. Aklına Mary Anne geldi. Nasıl olmuştu acaba? Ateşi düşmüş müydü? Neyse

onunla Harry ilgilenebilirdi.Çalışabileceği tek işi kaybetmeden işe başlasa iyi ederdi.Daha fazla oyalanmadan temizliğe başladı.

Alex ve Brendan Yemekten sonra içkilerini yudumlarken

-Seyisler atları ve arabaları nereye bıraktılar diye sordu Alex.

Brendan:

-Baş seyise bizim için temiz bir han ve hayvanlar için doğru dürüst ahırlar bulmasını söylemiştim.Eğer kalınabilecek tek han bu ise tanrı bize yardım etsin.

Diye cevaplarırken başseyisin hanın kapısından girdiğini gördü.Seyis genç adamlara yaklaştı ve saygıyla selamladı.

-Emrettiğiniz gibi lordum temiz bir han buldum.Ahırları da atlar için gayet uygun.Atları ahıra götürdüm yem ve bakımları yapıldı.Sizin içinde uygun iki oda hazırlamalarını söyledim efendim.Başka bir emriniz var mı?

Brendan hayır anlamında başını salladı ve ayağa kalktı.

Alex:

-Nereye diye sordu.

-Gidip şu kalacağımız yeri görelim.İyi bir banyo ve dinlenmeden sonra çevreyi bir araştıralım.Gerçekten yanlış mı yönlendirilmişiz yoksa buralarda avlanacak güzel bölgeler var mı?Eğer bir yalanı takip ediyorsak boşuna buralarda oyalanmamız gereksiz.Lanet olsun iyi bir av bölgesi olsa iyi olur.Yoksa Londra'ya dönmekten başka çaremiz kalmaz.

Brendan tiksiniymiş gibi yüzünü buruşturunca Alex tembel bir sırıtışla kaşlarını yukarı kaldırdı.

-Yani sonunda akbabalara yem olacaksın öyle mi?

-Sanki senin durumun benimkinden farklı.

-Ama ben artık çapkınlık peşinde değilim.Evlenip varislerim olsun istiyorum.

-Ne zamandan beri ?

-Hımm en son seni düello sahasından topladığımdan bu yana.

-Hadi canım bıraksaydın o adamın alnının ortasından vuracaktım.

-O kadar sarhoşken mi?

-Ayık yada sarhoş farketmez ben iyi bir atıcıyım üstelik adam ben sarhoşum diye gözümün içine baka baka kumar masasında hile yapıyordu.

-Sanki sen yapmıyordun.

-Ama o benim hilemi farketmiyordu, ben onu yakaladım acemi salak.

-Sen uslanmazsın.İyi ki adam birde kütüphanede karısıyla seni basmadı.

Brendan çapkın bir sırıtış eşliğinde:

-O zaman şöyle diyebilir miyiz lordum.Siz o kıkırdayan iki lafı bir araya getiremeyen leydilerden biriyle mesut bir hayata adım atarken ,ben bekarlığın engin denizlerinde kulaç atıyor olacağım.

Yüzünü sirke yutmuş gibi buruştuma sırası Alex'e gelmişti.

-Tanrı korusun.Bu kadar kalabalık bir kentte akli başında düzgün bir kadın bulabilirim sanırım.

-Ah ekselansları bulursunuz, yalnız bulduklarınız bir leydi olmayabilir.Belki o mızımız leydilerin şaperonlarından birine razı olmak zorunda kalabilirsiniz.Ya da o leydilerden birini kabul edip geriye kalan hayatını metresinin kollarında kendini avutarak geçirebilirsin.

-En yakın dostum bir ayaklı belayken birde öyle bir evlilik benim için çok fazla.

Brendan tek kaşını alayla kaldırdı.

-Şimdi sen beni o koca delisi kikirik kızlarla bir mi tutuyorsun lordum?En azından benimle birlikteyken sıkıntıdan ölmüyorsun.

-Hah işte bu doğru.Çünkü sıkılmaya ömrüm yetmeyecek.Kalp krizinden ölüp gideceğim

Brendan'ın kahkahaları hanın gürültüsünü bastırdı.Alex ayağa kalkarak:

-Hadi gidelim de şu muhteşem hanı bulalım.Sanırım şu etrafta dolaşan sinekler bizim kokumuza geliyor.Bir banyo için ölüyorum.diyerek kapıya yöneldi.Brendan da arkasından hala sohbetlerinin muzipliğiyle gülererek yürüdü.

BÖLÜM 3

Alyssa temizliği bitirmek üzereydi.Şöminenin de külünü alıp yakacak hale getirince işi bitiriyordu.Lanet olası asil züppeler, kalcakları odalarda bir kusur bulurlarsa Sam'in asık suratını hiç çekemezdi.İki oda temizleninceye kadar ter içinde kalmıştı.Şöminenin kurumları ellerine, elbisesine, gözleri yanılmıyorsa burnunun ucuna bile bulaşmıştı.Gözlerini şaşılaştırarak burnunun ucunu görmeye çalıştı.

-Demek kızıl saçlı cadılar istedikleri anda, istedikleri yerde olabiliyor.

Arkasında duyduğu bu bariton ve kısık sesi duyunca yerinden sıçrayan Alyssa ,arkaya doğru düşerken su dolu kovayı da devirmişti.Şaşkınlıkla yayılan kovada ki pis suya baktı bir süre. Sonra bütün kanı yavaş yavaş beynine doğru çıktı.Öfkeden yanakları kıpkırmızı yavaşça döndü ve önce kaliteli siyah çizmeleri, sonra kaslı bacakları sarmış güderi pantolonu, yukarıya doğru çıktıkça beyaz gömlek ve geniş omuzları saran siyah ceketli bedeni gördü.En son adamın yüzüne kaldırdığı gözlerini kısarak, karşısındaki siyah dalgali saçları omzuna dökülmüş esmer mavi gözlü adamın yüzünde baktı kaldı.Tanrım ne kadar yakışıklıydı.

Dudaklarında çapkın bir sırıtış olan genç adam:

-Seni gökte ararken yerde buldum deyince ,bir süredir ona bakmakta olduğunu farkederek daha da kızardı.

Genç adam kapının yanında ki duvara dayanmış,bir ayağını diğerinin üzerine atmış ve kollarını göğsünde birleştirmiş onu seyrediyordu. Ne kadar süredir oradaydı ?Ne hakla onu böyle korkuturdu? Burada ne işi vardı? Sonra gözü kapıya takıldı.Kapı kapatılmıştı.Kahretsin kapının kapanma sesini bile duymayacak kadar mı kendi düşüncelerine dalmıştı.Genç adam da onun gözlerini takip ederek gözlerinde ışıltılarla kapıya baktı.Sonra göğsüne kavuştuğu ellerini çözdü.Elini cebine attı ve kapının anahtarını çıkarıp havaya atıp tuttu.

Kahretsin kahretsin, nasıl bu kadar salak davranabilmişti.Hanın müşterilerinden biriydi ve herhalde aşağıdaki dedikoducu ihtiyarlar ona malum hikayeyi anlatmışlardı.O da kendisini buraya kadar takip etmişti.Lanet olsun hiç akıllanmayacak mıydı?Daha önce de kendisini bu şekilde sıkıştırmaya çalışanlar olmuştu,ama hep dikkatli davranmıştı.Böyle bir tuzağa nasıl düşmüştü.

Bütün bunlar yıldırım hızıyla aklından geçerken, bir yandanda nasıl kurtulacağını düşünüyordu.Birden adamın söylediklerinin farkına vardı ve kızgınlıkla ona baktı.Genç adam hala dudaklarına çok yakışan o çapkın sırıtmayla onu izliyordu.

-Ne demek gökte ararken yerde buldum?

Genç adam geniş omuzlarını silkti.

-Beni neden arıyordunuz ki?

-Genel olarak beni öldürmek isteyenleri arayıp bulmak ve gereken dersi vermek gibi bir huyum vardır.

-Neler saçmaladığının farkında değilsiniz galiba.Ben sizi tanımıyorum.

-Sen Alyssa değil misin?

-Evet bu isim benim fakat sizin aradığınız kişi ben olamam.Tamam daha önce öldürmek istediğim ve birkaç teşebbüste bulunduğum adamlar oldu ama onların içinde siz yoktunuz.Olsaydınız hatırlardım.

-Demek ki her öldürmek istediğin adamı hatırlamıyorsun.

-Ah yanıyorsunuz bayım ben kimi öldürmek istediğimi bilirim ve asla unutmam.Unuttuğum anda bu benim ölmem demek.Hem de rezil bir şekilde.Şimdi kapıyı açarsanız ,bende kalan işlerimi halledip gidebilirim.

-Ama daha aramızdaki yarım kalan işi halletmedik öyle değil mi?

-Bu bir şakaysa bayım, emin olun sonuçlarından hiç memnun kalmayacaksınız.

Evet buna bir son verin ve yolumdan çekilin.

Genç adam olduğu yerde dikleşti. Aman tanrım şimdi daha uzun görünüyordu. Alyssa yanında neredeyse küçük bir çocuk gibi kalıyordu. Elleri eteğinin arasına saklı olan cebine gitti. Hançerin soğuk metalini hissedince derin bir soluk aldı.

Genç adam bir kaç adım atınca Alyssa da birkaç adım geriledi. Alex bir yandan yürürken bir yandan da konuşuyordu. Bu adam vahşi bir kedi gibi yürüyor ve mırıldanıyordu.

-Bu sabah o siyah şeytanla üzerime doğru geldin, neredeyse beni eziyordun. Kendimi çalılıkların içine atmasaydım, atının nalları altında can verecektim. Üstelik geri dönüp bakmadın bile. Seni küçük aptal, ya benim yerime bir çocuk, daha kötüsü yavaş hareket eden yaşlı bir insan olsaydı.

Şimdi genç adamın kaşları çatılmış ve sesi sertleşmişti. Yüzünde buz gibi bir ifade vardı. Alyssa korkuyla geriledi ve üzerine doğru gelen öfkeli genç adamdan uzaklaşmak için birkaç adım daha attı. Şöminenin yanında ki duvara sırtı değince kaçacak yeri kalmamıştı. Yutkundu ve hançerin sapına sıkıca sarıldı.

Kalbi gürültüyle atıyordu. Neredeyse sesi kulaklarında vuruyordu. Genç adam iyice yaklaşmıştı ve gerçekten çok öfkeli görünüyordu. Sanki biraz önce tembelce sırttan o değilmiş gibi. Nefesini hissedecek kadar yakınına gelince durdu. Temiz hava, deri, ter ve sabun kokusu burnuna doldu. Üzerine doğru intikam meleği gibi eğildi ve yavaşça:

-Seni düşüncesiz küçük cadı. Ellerimle o küçük boynunu kırmalıyım ki, bir daha etrafındakilere zarar vermeyesin.

Genç adam öyle tehdit edici bir sesle konuşuyordu ki, karşısında ki genç kızın bu baskıya daha fazla dayanamayıp ağlamaya başlayacağını düşünüyordu. Ağlamalıydı da küçük cadı. Bu ona iyi bir ders olurdu. Bir daha sırtına bindiği o kara şeytanla, kimseye zarar veremezdi. Karşısındaki kızın gerileyerek sinmeyi bıraktığını ve o küçü sivri çenesini inatla kaldırdığını görünce gözlerine inanamadı. Alyssa yapıştığı duvardan doğruldu ve dikleşti.

-Siz kim oluyorsunuz da bana bir ders vermeye kalkıyorsunuz. Söylediğiniz olayda sizi farketmedim. Acelem vardı. Sonuçta kimseye bir şey olmadı değil mi? Şimdi kızgın boğa gibi üzerime nefesinizi üflemeği bırakın geri çekilin. Sizinle uğraşacak zamanım yok. Herkes sizin gibi , aylak aylak dolaşacak zaman ve paraya sahip değil. Bazılarımız çalışalım ki sizlerin kaptisleri yerine gelebilsin değil mi?

Bu cüretkar ve ukala konuşma karşısında genç adamın çenesinde bir kas atmaya başladı. Alyssa tiki var herhalde diye düşündü.

Genç adamsa onun boynunu sıkıkmamak için kendini zor tutuyordu. Bu kızın gerçekten iyi bir derse ihtiyacı vardı. Daha sonra yaptığına kendisi de inanamadı. Hırsla kızı duvar ile bedeni arasına sıkıştırdı ve kızın dudaklarına kapandı. Onu öfkeyle öperken dudaklarının altındaki dudakların ve sahibi olan bedenin taş gibi donduğunu farketmedi bile. Kızın dudaklarını hırpalıyor bütün kızgınlığını ondan çıkarıyordu. Bir süre sonra kızın donmuş gibi hiç kıpırdamadığını ve bembeyaz bir yüzle taş gibi durduğunu farkettti. O farketme anında kızın cezbedici kokusunu ve dudaklarının yumşaklığını duyumsadı. Kızın yüzünü elleri arasına alarak bu defa daha yumşak, okşarcasına ve şehvetle öpmeye başladı. Sertleşen bedenini ona daha fazla bastırdı. Onu bırakmak istemezmiş gibi öperken bir taraftanda kokusunu içine çekiyordu. Tanrım kendini kaybetmek üzereydi. Daha önce bu küçü cadı kadar kendisini aynı anda bu kadar öfkeliendiren ve baştan çıkaran hiçbir kadın olmamıştı. kendini kaybediyordu.

BÖLÜM 4

Alyssa ne olduğunu farkedemeden kendini duvar ve adam arasında sıkışmış buldu. Genç adam dudaklarına kapandığında ve onu öfkeyle hırpalarken bedeni korkuyla dondu.

Nefes alamıyor, kıpırdayamıyordu.Kalbi hızla atarken bir süre sonra ritmini kaybetti.

Genç adam bir an durduktan sonra, daha yumşak ve şehvetle öptüğünde, içinde birşeylerin yolunu şaşırdığını kalbini sıkıştırdığını duyumsadı.
Dizleri titrerken bayılacağını düşündü.

Elleriyle bir şeylere tutunma ihtiyacı hissetti.
Birden hala cebindeki hançerin sapının avucunda olduğunu ve var gücüyle sıkmakta olduğunu farkedince kendine geldi.
Kahretsin neler yapıyordu? O böyle bir kız değildi.Zayıf, hiç değildi.
Hayatta kalabilmek için nelere katlanmıştı.
Bir züppe serserinin zorbalığına mı boyun eğecekti.

Adam kendini kaybetmiş gibi öperken bir az daha gecikirse onu durduramayacağını ve yakışıklı züppenin onu yatağa atacağını ve durmayacağını anladı.
Harekete geçmeliydi.Cebinden hançeri çıkardı .

Adamı itmeye çalıştı,ama bu bir duvarı itmeye çalışmak gibiydi.
Adam onu duvara biraz daha bastırınca hançeri kaldırdı ve adamın koluna doğru savurdu.

Alex kolunda duyduğu yakıcı acıyla irkildi ve istemdisi kendini geri attı.
Ne olduğunu anlamadan genç kızın yüzüne baktı.
Alyssa öfkeden bembeyaz bir suratla karşısında duruyordu ve elinde ucundan kan damlayan bir hançer vardı.
Aman tanrım! bu vahşi kedi onu bıçaklamıştı.
Bıçağından damlayan kendi kanıydı.Şakınlıkla başını salladı.
Olanlara inanamıyordu.

-Size sonuçlarından memnun kalmayacağınızı söylemişim bayım.Sizi uyarmıştım.Beni dinlemek lütfunda bulunmadınız.
Şimdi şu yatağa oturursanız, kolunuza bastırmak için bir bez arayabilirim.Daha sonra kasabanın doktoruna haber veryim ki ,gelip yaranıza dikiş atsin.

Alex önce onun ne dediğini anlamadı, anladığında ise yüzünde keyifli bir sırıtışla başını saladı ve sonra kahkahalarla gülmeye başladı.
Tanrım bu kız inanılmazdı.
Yarasına bez basmak mı, doktor çağırmak mı?
Düşündükçe daha çok gülüyordu.
Sanki yaralayan o değilmiş gibi, soğukkanlılıkla ona direktifler veriyordu.
Bu başına gelenler imkansızdı.
Brendan duysa gülme krizlerine girerdi.
Bu tür olaylar hep Brendan'ın başına gelirdi.
Kendisi böyle şeyler yaşamazdı.Temkinliydi.
Ama bak ne olmuştu.Küçük bir kız tarafından bıçaklanmıştı.
O küçük kız ki, karşısına geçmiş sanki deli birine bakar gibi kendisine bakıyordu.Gülerken yatağa yığıldı.

Alyssa genç adamın aklını kaçırdığına yada şok geçirdiğine inanıyordu.
Çünkü bıçaklanan hiçbir insan böyle kahkaha krizine girmezdi.
Herhalde şoka girmişti.Gerçi şoka girenler gülmezlerdi.

Gülmezlerdi değil mi?

Belki genç adamın geçirdiği farklı bir şoktu.Olamaz mı yani?

Yoksa hangi normal insan bıçaklandıktan sonra böyle gülerdi.

Sonra hala dikilip kaldığını farkedince, koşturup bulduğu temiz bir bez parçasını genç adamın koluna sardı ve bastırdı.

Adamı orada bırakarak telaşla alt kata koştu.

-Sam Sam! Neredesin? diye bağırarak hanın içinde Sam'i aramaya başladı.

Kapıda hanın yaşlı seyisi Jack'la karşılaştı.

-Jack hemen gidip Doktor Black'i bul. Ona acil olduğunu ve bir yaralımız olduğunu söyle.

-Ah sevgili kızım! ben doktoru buluncaya kadar, yaralı kimse, kan kaybından ölür.Bu yaşlı bacaklar o kadar hıza dayanamaz

-Of Jack! Bob nerede? Onu gönderelim bari.

-Ne bileyim, en son samanlıkta kestirirken gördüm.

-Birgün Sam bu çocuğu ya kovacak ya da öldürecek.

Lütfen git onu bul ve doktora gönder, acele etsin.

-Tamam tamam bunu büyük bir zevkle yaparım.O tembeli uykusundan uyandırmak her zaman eğlencelidir.

Ahırlara doğru yönelen Jack kaplumbağa hızında yürürken, Alyssa onlar doktoru buluncaya kadar, yukarıdaki genç adamın kan kaybından öleceğini düşünüyordu.

İçeri girerken Sam'le karşılaştı.

-Ne oldu Alyssa kralın borazanı gibi herkesi ayağa kaldırdın.Sorun ne?

Alyssa gözlerini kaçırırken bir yandanda dudaklarını ısırıyor,

Sam'e müşterilerinden birini yaraladığını nasıl söyleyeceğini düşünüyordu.

Sam duyunca aklını kaçırarak,çok öfkelenecek, bu kez kesinlikle Alyssa'yı kovacaktı.

Ama söylemek zorundaydı.

-Şey Sam bak benim bir suçum yok.Adam geldi ,kapıda kilitliydi.

Üstüme çullanınca oldu.Ben sonu hiç iyi olmayacak demiştim.

Onu yardım yemin ederim,ama beni dinlemedi.

-Ne anlattığını anlamıyorumAlyssa.Ne oldu?

Hangi adam?Kimi uyardın?Tanrı aşkına doğru dürüst anlat be kızım.

-Yukarıdaki adam.Ben odayı temizliyordum içeriye girdi.

Beni suçladı, onu öldürmek istediğimi söyledi.Ama ben onunla hiç karşılaşmadım

ki.Öldürmek isteseydim tanımaz mıyım Sam?

Ama sonunda gerçekten onu yaraladım.

Sam aklını kaçırmak üzereymiş gibi morardı ve rahatlayabilmek için derin derin nefesler almaya çalıştı.

-Bu defa kim Alyssa?

-Müşterilerden biri galiba.
-Neeeeee? Aman tanrım nerede?
-Büyük odada, hani şu bana temizle dediğin odalardan birinde.
-Tanrım, kızım bir gün seni beni de öldürecekisin.
-Hayır hayır Sam .Lütfen böyle söyleme gerçekten çok üzgünüm.Beni zorladı.
-Gidip şu zamparayı bulalım.Neresinden bıçakladım demiştin.
-Kolundan ama çok derin değil.Doktor Black üç dikişle kurtarır.
-İyi fazla değilmiş.Yalnız Doktor Black o yaşlı gözlerle yarayı dikerse, zavallının ömür boyu taşıyacağı yamuk bir bıçak yarası olacak.
Aslında o izlerden kasabanın neredeyse yarısı taşıyor öyle değil mi Alyssa?

Alyssa utanç ve öfkeyle kızardı.

-Sen de biliyorsun ki hiç biri benim suçum değil.Hepsini uyardım.Bana yaklaşmamalarını söyledim.Ama beni dinlemediler ki.Aslında bana inanmadılar.Bıçak kullanamayacağımı sandılar.
Oysa o bıçak derslerini eski bir kasap olan senden aldığımı bilselerdi ...
-Aman kızım sus, bir duyan olursa...
-Tamam Sam kimseye söylemedim ve söylememde. Sen olmasaydın, kendimi savunmayı öğretmesydin ben..

Alyssa'nın dudakları titredi ,sesi boğuklaştı.
Sam büyük odanın kapısı önünde duraklarken Alyssa'ya doğru döndü.

-Ben bir şey yapmadım Alyssa, ayakta durmayı sen başardın .
Bu kadar güçlü bir kız olmasaydın, sana ne öğretirsem öğreteyim başaramazdın.Şimdi sulugözlülüğü bırakta şu yaralıya bir bakalım.

-Yalnız Sam adam sanki kaçık gibi.
-Nasıl yani?
-Yaralandıktan sonra gülmeye başladı hem de kahkahalarla.
-Zaten akıllısı bizi bulmaz.

Kapıyı açıp giren Sam, yatakta uzanmış, gülümseyerek kapıya bakan Dükü görünce, donmuş gibi kalakaldı.Beti benzi attı.

Arkasından gelen Alyssa son anda Sam'e çarpmadan durdu.

Sam'in kulağına eğilerek:

-Ben sana dedim bu adam kaçık diye, bak hala gülümsüyor.

Sam'den ses çıkmayınca omzuna dokundu:

-Sam görüyorsun değil mi, acı çeker gibi bir hali yok, sence şoka mı girmiştir?

Sam güçlükle yutkunarak fısıldadı:

-Alyssa sen ne yaptın kızım?

-Adamı bıçakladığımı söylemiştim ya Sam.

-Başımız belada, hem de çok büyük belada, bir an önce dua etmeye başlasan iyi olur Alyssa.

-Ne ,neden?

-Bıçakladığın bu genç adam var ya..

-Biliyorum Sam onu ben bıçakladım.

-İşte bu adam Lancaster Dükü.

-Aman tanrım.Gerçekten mi?

-Evet gerçekten .Bu kez yanlış yere bıçak salladın kızım, bunun sonu nereye
-Bunun için kahkahalarla gülüyormuş alçak herif.Ben de aklını kaçırdığını zannediyordum.
Meğer benim sonumu zindanda gördüğü için katıla katıla gülüyormuş domuz.

Onların kendi aralarında fısıldayarak konuşmalarını izleyen Alex:

-Hımm... alçak herif ve domuz.

Hemde saygıdeğer, asil bir düke.Ağır ithamlar,artı bıçakla cinayete teşebbüs.

Mahkemede kendini nasıl savunacaksın küçük cadı.

Tabi... biraz gözyaşı dökmelisin.Kendini ezilmiş alt sınıftan da gösterebilirsin.

Ama en iyi durumda, krallığın bir asilzadesine saldırıdan yirmi beş yıl yatarsın.

Bence gidip eşyalarını hazırla.Senin için uzun bir yolculuk olacak.

Alex bütün bunları söylerken Sam telaşla araya girdi:

-Ekselansları lütfen, o daha bir çocuk, onun adına size yalvarıyorum

Lütfen bağışlayın .Yalnız başına zavallı bir kız.

Sam onu savunurken Alex birkaçını kaldırmış alayla Alyssa 'ya bakıyordu.

Alyssa ise gözlerini dikmiş düke bakıyor, bir taraftanda dişlerini sıkmış dilini tutmaya çalışıyordu.İşte şimdi boka batmıştı.

Bu işin içinden nasıl çıkacaktı.

BÖLÜM 5

Kapı telaşla güm güm vurulduktan sonra açıldı .Kapıdan önce Bob girdi.Mısır püskülü saçları diken diken olmuş uçlarından samanalar sarkıyordu.Çilli yüzünde telaşa alışık olmadığından kızaran burnu, kırmızı bir benek şeklinde görünüyordu.

Arkasından kasabanın doktoru Bay Black girdi.Doktor Black yetmişbeş yaşında ağır işiten, ağır yürüyen ve az gören bir adamdı.

Başka doktor olmadığı için, mecburen bütün kasaba ona muayene olurdu.Doktor ağır ağır içeri girerken, Sam, Bob'a çıkmasını söyledi.

Onlar kenara çekilirken Alyssa önce doktora, sonra düke bakarak hınzırca sırıttı.En azından bundan sonrası eğlenceliydi.

Olanları izlerken büyük bir keyif alacak ve biraz olsun intikamın tadını çıkaracaktı.

Alex, Alyssa'nın yüzünde beliren kurnaz sırıtışa önce bir anlam veremedi.Onun önce doktora, sonra kendisine baktığını gördü.

Yanlış giden bir şeyler olmalıydı.Ama ne?

Doktor kendisine değilde, hancıya doğru yürüyüp:

-Yaralanan yerin neresi genç adam, göster bakayım deyince durumu kavradı.

Bu doktor kördü.Ve kendi koluna dikiş atmaya gelmişti.

Küçük cadının neden keyifli keyifli sırıttığı ortaya çıkmıştı.

Bu kör doktoru koluna dikiş atсын diye getirmişlerdi ve adam daha yaralı,kocaman bir adamı bile görmüyordu.

Üstelik altmış yaşlarındaki hancıya, genç adam demişti.

Küçük başbelası cadı, bıçakladığı yetmezmiş gibi, şimdi de yarayı görmeyen bir doktora(ki kimbilir nasıl dikecekti)kolunu emanet etmesini bekliyordu.

Ama yooo ona bu zevki tattırmayacaktı.

Tabii onun için düşündüğü başka zevkleri memnuniyetle tattırabilirdi.

Doktorun sesiyle dikkatini o tarafa yöneltti.

Doktor Alyssa'ya bakarak:

-Sen! Delikanlı, orada dikilip duracağına koşa sıcak su ve temiz bez getir deyince Alyssa arkasını döndü ve ağzından küçük bir ses kaçırdı. Bu arada gülmekten omuzları sarsılıyor, telaşla ağzını kapatmaya çalışıyordu.

Alex Sam'a baktı. Sam çok ilginç bir şeyler görmüş gibi tavanı inceliyor ve sıkıntılı görünüyordu.

Duruma el koymaya karar verdi.

-Bakın doktor, telaş edilecek bir durum yok. Bir yanlış anlama olmuş. Yara ,küçük bir çizikten ibaret.

Doktor şaşkınlıkla irkilip:

-Kim var orada, sende kimsin? Deyince,

Alyssa'nın kıkırdamaları kahkahaya dönüştü. Sam öksürmeye başladı, bu arada gülmesini saklamaya çalışıyordu.

Doktor olanları anlamamış, yatağa yaklaşıp eğilmiş, büyük bir dikkatle Alex'i görmeye çalışıyordu.

Durumun vehameti birden çok komik görünmeye başlayınca Alex'de kendini tutamadı ve acısını unutup gülmeye başladı.

Zavallı doktor, etrafında olanlardan bir şey anlamayınca çok kızdı.

-Siz benimle dalga mı geçiyorsunuz terbiyesizler, diyerek hışımla, yavaş bir şekilde odadan çıktı.

Doktor çıktıktan bir süre sonra gülmeler yavaş yavaş dinince Sam öksürdü ve:

-Şey lordum, bir an önce yaranızı temizleyip sarsak iyi olacak, dedi.

Alyssa'ya dönerek temiz bez ve sıcak su getirmesini söyledi.

Alyssa tam dönmüş gidecekken Alex:

-Temiz bir iğne ve iplikte istiyorum. Bir de güçlü bir içki deyince şaşkınlıkla ona baktı. Herhangi bir yorumda bulunmadan koşup istenenleri buldu ve odaya döndü.

Yatağa yaklaşıp Alex'in kolunu uzatmasını bekledi.

Alex kolunu uzatınca kanlanmış bezi kaldırdı. Şükürler olsun yara çok büyük ve derin değildi. Alkolle yarayı temizledikten sonra Alex'e baktı

.Alex büyük bir dikkatle onu izliyordu.

-Şimdi ne yapmamı istiyorsunuz efendim?

Bu arada Sam yatağa yaklaşmıştı.

-Elbette yarayı saracaksın Alyssa. diyerek Alyssa'yı yönlendirdi.

Fakat Alex:

-Yarayı dikmeni istiyorum, deyince şaşkınlıkla ikisi de ona baktılar.

-Ama ben yara dikemem. Sam yapsın o daha iyidir bu işlerde.

-Olmaz kızım sen kadınsın, kadınlar erkeklerden daha iyi dikiş dikerler.

-Hadi Sam, ben iğne bile tutamam. Bu işleri hep Mary Annem yapar.

-İkinizde çenenizi kapatın artık.Sam, sen git işinin başına, bu işi Alyssa yapacak. Sonuçta bu yaranın sebebi o.

Alex'in sert sesiyle ikiside çenelerini kapattılar.

Sam fırsattan istifade telaşla odayı terketti.Alyssa şaşkın bir halde yaralı kola bakıyordu.

-Ben bunu yapamam diye fısıldadı.Ete iğneyi batırdığını düşündükçe tüyleri diken diken oluyordu.

-Yapacaksın, ama önce bana şu içkiden bir bardak ver.

-Hayır gerçekten yapamam.Etine iğneyi batırmak ve dikmek benim yapabileceğim bir şey değil.

-Sen ne garip bir kızsın.Kocaman bıçağı saplayıp keserken gözünü bile kırpıyorsun ,şimdi bana o minicik iğneyi mi saplayamayacağını söylüyorsun.

-O başka, o anda kendimi koruyordum ve kızgındım.

-Kendini korumak mı?Ne yapacağımı sanıyordun? istemediğin halde seni zorlayacağımı mı?

Alyssa utançla kızardı.

-Şimdi şu yarayı bir an önce diksene iyi olur.

Alyssa'nın verdiği içki dolu bardağı bir dikişte içti.Kolunu uzattı.

Alyssa titreyen ellerle iğneye ipliği taktı.İğneyi alkolle temizledikten sonra biraz alkolde yaraya döktü.

Terddütle iğneyi yaraya yaklaştıırken ellerinin titremesini durdurmaya çalışıyordu.

-Bu şekilde titremeye devam edersen, kimbilir iğneyi nereye saplarsın?

-Kapa çeneni tamam mı, dikkatimi toplamaya çalışıyorum.

-Daha çok cesaretini topluyormuşsun gibi geldi bana.

-Bence senin yaradan önce dilini dikmeliyim belkide. Ancak o zaman susarsın.Alex gözlerinde ışıltılarla:

-Beni susturmanın daha zevkli yollarını öğretebilirim sana.

Dudaklarındaki çapkın sırıtış ve şehvet dolu bakışlarını gören Alyssa:

-Lanet olsun! al kendin dik o zaman, deyip iğneyi yatağın üzerine fırlattı.

Alex onun utançtan kızarmış yanaklarını ve sıkıntıdan terlemiş alnını görünce iğnelemelerinden vazgeçti.

-Tamam hadi, bitir şu işi.

Alyssa iğneyi aldı.Soluğunu tuttu ve deriye batırdı.

İğne etten geçerken dişlerini sıktı ve ipi çekti.Genç adama baktı, kılı bile kıpırdamadan onu izliyordu.Onun bu halini görünce, ikinci iğneyi biraz daha cesaretle sapladı.Nihayet bitirdiğinde ter içinde kalmıştı.

Derin bir soluk aldı ve ipi kopardı.

-İşte, tamam ,bitti.Yarayı sardığımızda kurtulacaksınız.

Aceleyle yarayı sardı, etrafı topladı.Bir an önce bu odadan çıkmalıydı.Elinde sıcak su tası ve bezlerle kapıya doğru telaşla ilerlerken Alex'in:

-Birşeyi unutmadan söyleyeyim Alyssa.Benden kurtulduğunu sakın sanma.Yarım kalan bir konuşmamız var.

Ve onu tamamlamadan önce rahat bir nefes alayım deme.

Sözleri üzerine kapıyı açarken mırıldandı.

-Alçak domuz

Alex'in alaycı boğuk sesini duydu.

-Alçak domuz, alçak ve domuzun terfi etmiş hali mi oluyor, öyleyse bunu da mahkemede dile getirmeliyim.

Bu adamın yere düşen iğneyi bile duyan kulakları vardı.

Alyssa söylenerek uzaklaşırken kulaklarında, son sözlerinden sonra Alex'in attığı kahkahalar yankılanıyordu

BÖLÜM 6

Alex odada yalnız kaldığında hala gülümsüyordu. Güne nasıl başlamıştı. Kızgın sıkılmış ve yorulmuştu.

Şimdi ise hayatında hiç olmadığı kadar kendini canlı hissediyordu.

Alyssa..Yüzü gözlerinin önüne geldi.Kızıl dalgali saçların çevrelediği yürek şeklinde bir yüz.Yay gibi kaşların altında öfkeli muzip ve pek çok ifadeyi bir arada taşıyan orman yeşili gözler.Düzgün minik bir burun.Sivri ve inatçı çenesini belirginleştiren küçük ama dolgun dudaklar.Muzipçe kıvrılan ,kızgınlıkla bükülen,alaycı bir şekilde büzülen, masum ve pembe dudaklar.

Yumuşaklığını hala dudaklarında hissettikçe kanı kaynıyordu.

Bu kızda onu bu kadar etkileyen ne vardı? Tamam güzeldi hatta büyüleyici bir güzelliği vardı.Ama o daha önce de pek çok güzel kadınla tanışmıştı.Bütün o kadınlardan onu farklı kılan güzelliği değildi.

Alyssa doğaldı.İçten, dobra, kavgacı, sözünü sakınmayan bir yapısı vardı.Asillerin önem verdiği o yapay nezaket kurallarından bihaberdi.

Minik çenesini inatla kaldırıp, kendisine kafa tutarak meydan okumuştı.Hiç bir kadınla flörtleşmenin dışında bu kadar çok konuştuğunu ve eğlendiğini hatırlamıyordu.Kadınlara yanında sıkılır, onların incir çekirdeğini doldurmayan konuşmalarını nazikçe dinlemiş gibi yapardı.

Ama Alyssa ile her söylediği cümleden keyif almış,onu kızdırmak hoşuna gitmişti.Onun kıkırdamalar ve utangaç nazik cevaplar olmadan konuşması ,kavgaya çanak tutması, hiç olmadığı kadar ilgisini çekmişti.

Alex düşüncelere dalmışken kapı hızla açıldı ve Brendan fırtına gibi içeriye daldı.

Yatakta yatan Alex'i görünce telaşlandı

-Duyduklarım doğru mu Alex.Yaralandın mı?

Sonra sargılı kolunu görünce kaşları öfkeyle çatıldı:

-Kim yaptı bunu? Diye sertçe sordu.

Alex umursamazca omuz silkti.

-Vahşi bir kedinin saldırısına uğradım.

-Yani bütün o yaygaralar bir kedi tırmağı için miydi?

-Hımmmm.Ama ne kedi?

-Ne yani soyu tükenmiş bir kedi türü olduğunu mu söylüyorsun?

Alex keyifle sırıttı

-Öylede diyebiliriz.

Brendan kısık gözlerle arkadaşına baktı.Gözlerindeki muzip pırıltıları görünce ,arkadaşının kendisiyle alay ettiğini anladı.

-Dalga geçmeyi bırak ve nasıl yaralandın anlat hadi.

-Gerçekten vahşi bir kedinin saldırısına uğradım.

Brendan bu imayı duyunca kaşları şaşkınlıkla kalktı.

-Sen bir kadın tarafından yaralandığını mı söylüyorsun?

Alex tek kaşını kaldırarak arsızca sırıttı.

Brendan şoka girmiş gibiydi.

-Sen Alex,Lancaster Dükü yüzyılın en iyi avı, bekar anne ve kızlarının gözdesi sen..

-Tamam Brendan bu kadar aşagılama yeter

-Sen bu sözlerle aşagılama mı diyorsun.Asıl bu olay yayıldığında gör sen.

İyi bir atıcı, iyi bir silahşör olman yetmeyecek lordum ,

Eğlence masalarında o soylu züppeler, seninle alay etme fırsatını kaçırmayacaklar.İçten içe kin tutanlar için bulunmaz fırsat.

Arkandan kıs kıs gülecekler.

-Tanrı aşkına Brendan, bütün bunlar umrumda mı zannediyorsun?

Brendan'ın kinayeli bir şekilde:

-Umrunuzda olan nedir Ekselansları?

Sorusuna Alex ciddi ciddi:

-Kediler, özellikle vahşi olanlar, sonra kızıl saçlı cadılar...

Brendan düşen çenesini eliyle kaldırdı.

-Sen benimle dalga geçiyorsun değil mi?Bu zamana kadar başına açtığım belaların intikamını alıyorsun.

-İşte nihayet kendi ağzıyla itiraf ettin.Bu zamana kadar başıma gelen bütün belaların sorumlusu sensin.Ama bu defa ki en büyüğü.

Ve ben nasıl kurtulacağımı bilmiyorum.

-Kim bu ilk görüşte seni çarpan leydi?

-Bir leydi değil.Ünvanlarla uzaktan yakından alakası yok.

Bana kafa tuttu.Meydan okudu ,öfkeliendirdi ,sivri diliyle beni çılgına çevirdi, sonra da bıçakladı.

Brendan kelime hazinesi aniden tükenmiş gibi ağzını bir iki defa açtı kapadı.

Şaşkınlıkla ayağa kalktı bir taraftanda elini saçlarının arasından geçirdi.

Her zaman çözümlemesi gereken bir durum olduğunda yaptığı gibi bir eli belinde, bir eli ensesinde odanın içinde birkaç tur attı.

Alex bunun sonunda nasıl bir tepki gelecek diye beklerken o:

-Tamam sakın sakın düşünelim.Madem buradayız, bu geceyi handa geçirmek zorundayız.

Yarın sabah erkenden atları hazırlatır ve yola çıkarız.Üç gün içinde Londra'da oluruz.Babamın yakın dostu Doktor Belinger travmalar konusunda uzman.Seni ona gösterebiliriz.Gerekirse şu ünlü kaprisli asillerin hava değişikliği için gittiği hastahaneye falan yatırırız.

Meraklanma dostum, ben seninle ilgileneceğim.

Etraftakilere de bir mikrop kapıldığını ve toplum içine çıkamadığını söyleriz.

-Brendan!

-Bu arada işlerinle ben ilgilenirim.

-Brendan!

-Emin ellerdesin dostum.Tedaviden sonra York yakınlarındaki şatonda birkaç ay geçirirsin kır havası iyi gelir.

Brendan kendini kaybettiği düşünceler içinden Alex'in sert sesiyle

çıktı.Gözlerini kırptırarak bir süre Alex'e baktı.

Düşündüklerinin yeni farkına varmış ve inanamıyormuş gibi kafasını salladı.Alex:

-Bir süre burada kalmaya karar verdim.Bu nedenle bir yere gitmiyoruz.

-Sebebi şu kızıl saçlı kedi mi?

-Kızıl saçlı cadı,vahşi kedi.

-Her neyse ne, sen aklını mı kaçırdın?Daha bu sabah tanıştığın (ona tanışma da denmez ya neyse),Ne olduğu belli olmayan bir kız için buralarda oyalanmaya ne gerek var?

Tamam iki gün kalırız, hevesini alırsın, sonra herkes yoluna.

Zaten iki günde sıkılırsın, üçüncü gün gidelim diye tutturursun.

Belirsiz bir süre bir yerde kalmak senin yapında yok .

Alex doğruldu ve yataktan ayaklarını sarkıttı.Yatağın yanında ki eşyaların içinden bir gömlek aramaya başladı.Yanında uşağını getirmedigine söylenereküzerinde ki kanlanmış gömleği çıkararak yatağın üzerine attı.Köşede bulunan bir leğende elini yüzünü yıkadı.Bu arada Brendan onun hareketlerini izliyor ne yapacağını merak ediyordu.

Temizlenen Alex üzerindekiyafetlerden kurtulup temiz kıyafetler giyerek Brendan'a döndü:

-Saat kaç? Acıktım, gidip yemek yiyelim, bir şeyler içmeye ihtiyacım var, kolum zonklamaya başladı dedi.

Brendan'ın bir şey söylemesine fırsat vermeden odadan çıktı.

Brendan şaşkın bir halde Alex'in kendisine herhangi bir cevap vermediğini farkettti..

BÖLÜM 7

Akşam yemeği saati han bir hayli kalabalıktı.Özellikle Sam'in yahnisi akşam yemeği saatinde hanın kalabalıklaşmasına neden olmuştu

Alyssa yemekleri masalara dağıtırken laf atmalar ve sırnaşmalara aldırış etmemeye çalışıyordu. Köşedeki masada kasabanın serserileri oturmuş hem içiyor hem de gürültü yapıyorlardı.

Hanın taş duvarlarında asılı olan mumlar yakılmış ,yemek kokuları etrafa yayılmıştı.Geceler gündüze göre serin olduğu için şömine yakılmıştı.Koşuşturmaktan terlemiş olan Alyssa bir an önce işinin bitirip gitmek için can atıyordu.

Serseriler işi iyice azıtmışlar ve gürültülü bir şekilde bağırarak şarkı söylemeye başlamışlardı.

Yan masaya yemek servisi yapan Alyssa bileğinden tutulup çekildi . Kendini sert kollarla sarmalanmış ve bir kucakta oturur bulunca hiç şaşırmadı.Çünkü tüccar Will'in oğlu George 'da masadaydı ve yine kendini kaybedecek kadar içmişti.Elinden kurtulmaya çalıştıkça daha çok sıkıştırıyor diğerleriyle birlikte kahkahalarla gülüyordu.Gençlerden biri

-Hadi güzelim naz yapma ver bir öpücük diyerek onu cesaretlendiriyordu.

-Evet hadi tatlım ver bir öpücük.
-Bırak beni George.
-Hadi ama seni çok mutlu edebilirim.
-Hiç şüphem yok bundan şimdi beni ya bırak ya da bıçağı bacağına saplarım.
-Neden hemen vahşileşiyorsun ki bak annen kasabanın erkeklerinin yarısını çok mutlu etmiştir.Sen de ona yardımcı olup bizi mutlu ederek işe başlayabilirsin.

Bu sözler üzerine Alyssa yerinden doğruldu ve geri dönüp bütün gücüyle yumruğunu George'nin yüzüne geçirdi.

-Seni fahişe sana naz yapıyorsun diye göz yumduk tepemize çıkıyorsun diyerek bağırان George elinin tersiyle Alyssa'ya kuvvetli bir tokat attı.Yere kapaklanan Alyssa ağzında kan tadı hisstti.Saçları dağılmış eteği yukarıya doğru sıyrılmıştı.Yumruk attığı eli sızlıyordu.Büyük ihtimalle incinmişti.Masadaki serseriler kahkahalarla gülüşürken George yanı başında belirdi.Saçından tutup kafasını geriye doğru eğdi
-Eninde sonunda sende annen gibi olacaksın.Benimde yatağıma gireceksin.Ha şimdi olmuş ha birkaç ay sonra.

Eğildi tam dudaklarına saldırmak üzereyken ensesinden çekilip ayağa kaldırıldı ve yediği güçlü bir yumrukla masanın üzerine uçuť.Kadınlar çığlık atarak kaçıştılar.masa dağıldı.Yemekler ortalığa saçıldı.Alyssa hala yerde yüzüstü yatıyordu.Yumruk sesleri ve küfürler birbirini takip etti.Nihayet başını kaldırdığında Dükün George'yi bez bir bebek gibi yumrukladığını gördü.George'nin arkadaşları kavgaya karışmaya cesaret edememişlerdi.Bu güçlü yumruklardan birinin kendilerine gelmesi korkusuyla geriye doğru birkaç adım uzaklaştılar.

Alex Alyssa'yı yerde görünce öyle çok öfkelenmişti ki adam neredeyse elinde ölecekti.Peş peşe attığı yumruklar öfkesini gidermiyor adamı orada öldürmek istiyordu.

-Dur yeter öldüreceksin çığlığı ile kendine geldi.Çığlığı atan Alyssa idi.Gözlerini kırıştırarak önce Alyssa'ya sonra yerde yatan ağzı burnu kanlar içindeki adama baktı.

Adamın yakasından tutup çekti.Kulağına eğilerek fısıldadı.

-O benim.Bir daha ona elini sürersen doğduğun güne pişman olursun.Beni anladın mı?

Adamı silkeleyerek yere fırlattıktan sonra dönüp yerde yatan Alyssa'yı kolundan tutup kaldırdı.Çenesinden tutarak yüzünü kendisine doğru çevirdi ve kanayan dudağını görünce bir küfür savurdu.Geri dönüp tekrar adamın üzerine yürüyecekti ki Brendan kolundan tutup çekti.Cebinden çıkardığı mendili Alyssa'nın dudağına bastırdı.Alyssa:

-Bırak kendim yaparım diyerek mendili çekip aldı.

-Başka bir yerin acıyor mu?

-Bu sizi neden ilgilendiriyor? Neden karıştınız? Ben kendim halledebilirdim.

-Dudağın patlamış, dağılmış bir halde ve seni kurtardığım için teşekkür edeceğine bir de tutmuş neden karıştın diyerek beni suçluyorsun.Ne yapmalıydım o herif seni döverken kenardan mı izleyecektim?

-Karışmayacaktınız, bir şekilde ben kendimi korurdum.Bu ilk mi sanıyorsunuz.Burada yaşayan benim.Siz gidinceye kadar beni korudunuz.Peki siz gittikten sonra ne olacak? Ah ben söyleyeyim. Durum daha da kötü olacak.Beni daha fazla rahatsız edecekler.Sizin beni korumanız onları çılgına çevirecek. Sizinle aramda bir şeyler olduğunu düşünecekler.Bu zamana kadar onları reddetmemin acısını çıkaracaklar.Ta ki ben pes edinceye kadar. Mutlu musunuz şimdi?

Alyssa öyle öfkeliydi ki parmağıyla Alex'in göğsünü dürterek konuştuğunu ve burnun dibine kadar sokulduğunu fark etmedi.

Alex ise gözlerini kısmış kızgınlıkla ona bakıyordu.Sonra onu kolunda tutup hızla yürüyerek hanın arka kapısına doğru yöneldi.Alyssa onun peşinden koştururken bir taraftan da kolunu kurtarmaya çalışıyordu.Kapıda mutfak alışverişine gitmiş olan Sam'le karşılaştılar.Sam

şaşkınlıkla yanından hızla geçen Alex ve Alyssa'ya baktı. Alex duraklamadan kolundan tuttuğu Alyssa ile hanın arka avlusuna çıktı. Kızın kolunu öfkeyle silkeleyerek bıraktı. Birkaç adım gitti geri döndü ve karşısına dikildi.

-Bütün bu olanların sürekli tekrar ettiğini mi söylüyorsun şimdi bana?

Alyssa dik dik baktı.

-Bir genç kız tüm bu aşağılamalara ve eziyete neden katlansın? Neden çekip gitmiyorsun ya da şikayet etmiyorsun?

Alysa acı bir kahkaha attı

-Çekip gitmek mi? Nereye? Londra'ya mı? Peki orada ne yapacağım? Yapayalnız kocaman şehirde. Sana söyleyeyim mi? Burda kendimi korumaya çalıştığım şeyi yapmak zorunda kalacağım. En azından burada tanıdığım insanlar var. Beni kollayan insanlarla o serserilere karşı koyabiliyorum. Londra'da bu kadar bile şansım olmaz.

Ah evet şikayet etmeliyim. Kime? Şöyle bir çevrene baktın mı? Hiç muhafız veya kralın adalet sağlayıcısı gördün mü? Olsa bile beni, bir fahişenin kızını kim korur? Hiç kimse.

-Ben korurum...

-Ne...

-Benimle gel, ben seni korurum.

-Ne olarak? Oda hizmetçin olarak mı? ya da mutfakta çalışabilirim? Ah ne kadar aptalım daha iyi seçeneklerim vardır mutlaka. Benim koruyucum olacaksın. Bana ev tutacaksın. Kürkler mücevherler atlar alacaksın. Senin metresin olacağım. Mükemmel bir çözüm yolu

-Susup beni dinleyecek misin?

-Neyi dinleyeceğim lordum? Hangi kısmı atladım?

Alex'in çenesindeki bir kas atmaya başlamıştı. Yüz ifadesi buz gibiydi. Kollarını göğsünde kavuşturdu.

-Bütün bir ömrünü burada mücadeleyle mi sürdüreceksin. Benimle gel sana metresim olmanı teklif etmiyorum. Oda hizmetçim olmanı da istemiyorum. Yaşamını sürdürecektir bir çözüm yolu bulabiliriz. En azından sana çalışabileceğin kimsenin tacizine uğramayacağın bir iş bulabilirim?

-Nasıl bir iş? Mürebbiyelik mi? Yaşlı bir hanıma refakatçilik ya da şaperonluk mu?

-Neden olmasın en azından hepsi de saygın işler.

-Lordum sizin gözünüz kör, kulaklarınız sağır mı? Bana şöyle bir bakın

Kendi etrafında döndü

-Ben hanımefendi değilim, nezaket kurallarını bilmem. Nerede konuşulur, nerede susulur biri beni uyarınca kadar fark etmem bile. Bütün bu işler için o asilzadeler okuyup yazan, nezaket kurallarını bilen, ağız bozuk olmayan birini isterler,

-Bitti mi?

-Evet bitti. Şimdi işimin başına dönmeliyim.

-Benim ne önereceğimi dinlemeden olmaz.

-Bunları bırakalım olur mu lordum? Siz birkaç gün buradasınız. Bilemedin bir hafta. Avınıza gidin gezip tozun. Bunlarla canınızı sıkmayın. Ben başımın çaresine bakarım. Benim gibi bir kıza Londra ve sizin yaşadığınız çevre çok fazla. Ne demişler çöpü çöplükte bırak. Eninde sonunda kokusu etrafa yayılacaktır. Benim sizinle gelmem pek çok karışıklığa sebep olur. Boşuna dertsiz başınıza dert almış olursunuz.

-Ah ben o derdi çoktan aldım bile. Şunu o güzel kafana sok. Seni almadan buradan gitmeyeceğim. Gerekirse saçından sürükleyerek götürürüm.

-Buna cüret edemezsiniz.

-Dene ve gör.

- Ne istiyorsunuz, neden beni rahat bırakmıyorsunuz?

-Birincisi beni bıçakladın bu konuda ne yapacağıma henüz karar vermedim. Gelmezsen şu şikayet işini yeniden düşünmeye başlayabilirim. En azında hapishanede olursan senin nerede olduğunu bilirim ve endişelenmek zorunda kalmam.

-İkincisi..

Alex bir adım daha atarak ona yaklaştı. Nefesi saçlarını uçuşturacak kadar yakındı. İyice sokuldu ve eğilerek:

-İkincisi seni istiyorum. İlk gördüğüm andan beri. Nasıl olur, ne zaman olur bilmiyorum ama eninde sonunda benim olacaksın. Bunu birgün sende kabulleneceksin. Kabullendiğin gün inan bana ikimizde bu birliktelikten çok zevk alacağız.

-Asla olmayacak bir şey için hayal kurmaya devam et.

-Asla asla dememelisin bunu sana kimse söylemedi mi? Ben her zaman ne istediğimi bilirim. Şu zamana kadar isteyipte alamadığım hiçbir şey olmadı. Şimdi de seni istiyorum Senin asil olmaman nezaket kurallarını bilmemen yada dik başlı ve inatçı olman umrumda değil. Bana meydan okudun öfkeliendirdin, beni bıçakladın inan bana fazlasıyla ilgimi çektin hemde hiçbir kadının çekemeyeceği kadar. Senin vahşi bir kedi gibi ehlileştirilmemiş olman fazlasıyla cezbedici. Bana seni ehlileştirme zevkini tattıracaksın, benim olacaksın. Buna kendini hazırlasan iyi olur.

-Ben canınız istediğinde kullanıp atacağınız bir mal değilim. Özgürüm ve bu özgürlüğümü feda etmeyeceğim. Ehlileştirmek için de lordum kendinize bir at yada köpek alsanız iyi olur. Çünkü bu vahşi her an suratınızı tırmalayabilir. Son sözüm sizin metresiniz yada fahişeniz olmayacağım siz de kendinizi buna hazırlasınız iyi olur.

-Bana meydan mı okuyorsun küçük cadı? Öyleyse göreceğiz zaman ne gösterecek.

-evet birlikte sizin buradan gidişinizi göreceğiz. Tek başınıza.

Alex'in gözleri dudaklarına kaydı. Kendisine böyle meydan okuduğu için keyifle sırıttı. Onu öpecekmiş gibi eğildi. Alyssa bir adım geri gitti. Alex keyifle güldü.

-Bahse var mısın?

-Ben lordum sonunu bildiğim kolay bir bahise girmem.

-Bence kaybedeceğin bir bahse girmekten korkuyorsun. Seni ikna edebilirim.

Bir adım daha yaklaştı. Sesi boğuklaşmış ve baştan çıkarıcı bir tona bürünmüştü. Bu adamın hiç utanması yok muydu. Gözlerindeki seksi bakış bir anda kalp atışlarını hızlandırmıştı. Nefesi yüzünü yalıyor kokusu kışkırtıyordu. Nereye bakarsa baksın her yerinden erkeksilik ve seksilik akıyordu. Yüzü kızarıyor nefesi sıklaşıyordu. Oysa daha dokunmamıştı bile. Birde dokunursa tanrı yardım etsin. Kızaran yüzünü saklamak için geri çekildi döndü.

Alex bileğini tuttu. Onu kendisine doğru çekti. Çenesinden tutup yüzünü kaldırdı. Kızaran yüzünü uzun kirpiklerinin koyulaştırdığı yeşil gözlerini pembe dudaklarını inceledi. Başparmağının ucuyla alt dudağını okşadı.

Bir an her şeye boş vermek bu geniş ve güçlü göğse yaslanmak ve o kollar tarafından korunmak istedi. Şefkatle sarmalanmak, şımartılmak böyle bir adam tarafından sevilme nasıl bir histi acaba? O mavi gözler hiç aşkla bakmış mıydı?

Ya da kollarına aldığı o asil ve güzel kadınlar tarafından sevilmiş ve sevmiş miydi? Dünyanın bütün yükünü kaldırabilecekmiş gibi güçlü görünüyordu. Bu güce sırtını dayamak ve kucağına kıvrılıp o kollar tarafından sınıksız kucaklanmak istiyordu.

“Kahretsin Alyssa toparlan kendini kaybetmenin sırası değil. Lanet olsun o gelinceye kadar bu tür hisler beslediğini bile bilmiyordun. Olmayacak şeyleri istemenin ve özlemenin sırası değil. O gidecek. Sen bu küçük dünyanda yine yalnızlığınla kalacaksın. Bu haksızlık. Sana zarar verecek bir oyuncağı isteyen ve ağlayan bir bebek gibisin. Ne zaman aklını başına toplayacaksın. Onun istediği geçici hevesini tatmin. Sen böyle bir durumla nasıl başa çıkacağını biliyorsun. Toparlan ve kendine gel.”

Alyssa silkindi ve kendini onun kollarından kurtardı.Aalex onun gözlerindeki parıltının sönüğünü ve yerine hüznü bir bakışın yerleştüğünü gördü.Onu çok zorlamıştı.Bu gün başından geçen olaylar sıradan bir kadının belki bir ömür boyu karşılaşmayacağı kadar zordu.Ama o karşısında hala dimdik gururlu ve güçlü durabiliyordu.Onun kişiliğine hayran olmamak elinde değildi.Yaşamı için mücadele veren bu çekici ve güzel kız için her şeyi yapabilirdi.Gözlerinden o hüznü silmek kollarıyla sarıp sarmalamak ve korumak istiyordu.Genç kızı burada yalnızlığı ve güç koşullarda ki yaşantısı içinde bırakıp gitmenin düşüncesi bile yüreğini daraltıyordu.Tanrım sanki bir ömürdür buradaymış gibi hissediyordu.Oysa daha bu sabah gelmişti ve yaşadıkları başını döndürmüştü.Yıllardır bu eziyeti yaşayan genç kız için içinde koruma içgüdüleri belirmişti.Birbirlerinden gözlerini alamayarak bir süre öylece bakıştılar.Genç kız ilgi ve korunmayı dileyerek.genç adamsa koruyup kollamayı isteyerek.İkisi de birbirlerinin ne düşündüğünü bilmeden hanın avlusunda kayıp bir zamanda ruhlarının aynı dileği fısıldadığını fark edemediler.

Alyssa dönüp hana girerken Alex uzun bir süre düşünceleriyle baş başa uzaktaki dağları izledi.

BÖLÜM 8

Alyssa kulübeye döndüğünde vakit hayli ilerlemişti ve bütün gün olanlardan dolayı çok yorgun ve bitkindi.Kasırğa'nın sırtından indi .Derme çatma ahıra bağlayıp kulübeden içeri girdi.

Bu kulübeyi Harry yapmıştı.Harry o yağmurlu günde sırlıklam meydanaaki ağacın altında titrerken bulmuştu onu.

Elinden tutup buraya getirmişti.Mary Anne onu o halde titrerken ve ıslanmış görünce bir çığlık atmış ve bir kadının ağzına yakışmayacak küfürleri sıralamıştı.Sonra ateşin başında üzerini değiştirmiş sıcak çorbayla karnını doyurmuştu.

O günden sonra sanki orada doğmuş gibi kabullenilmiş ve neden sokağa atıldığı konusunda konuşulmamıştı.Harry ve Mary annenin kayıp kızları geri dönmüş bir anne baba gibi davranması Alyssa için kıymetli bir hazine olmuş ve o da bu duyguya sıkı sıkı sarılmıştı.

Kulübeden içeriye girdiğinde Harry ile Mary anne çoktan uyumuşlardı.Arada Mary Annenin öksürükleri geliyordu.Bir türlü atlatamadığı hastalığı sırasında bile onun için endişeleniyor,Akşam geç gelmesine kızıyordu.Oysa Harry onunla ilgilenirken kendisi çalışmazsa kim para kazanacaktı ki.Gel de bunu Marry anneye anlat.Tanrı rızkımız verir diyor başka bir şey demiyordu.

Üzerindekileri çıkarıp elini yüzünü yıkadıktan sonra pamuklu geceliğini giyerek kendini yatağa attı.

Bu gün olanları düşününce utançla kızardı.İyi ki karanlıktı ve birileri görmüyordu.Hala vermiş olduğu tepkilere inanamıyordu.

Bir gün içinde yaşadıkları ona hayatının hiçte normal olmadığını düşündürmüştü. Oysa böyle bir ortamda doğmanın ve yaşadıklarının sıradan olduğunu düşünmüştü hep.Her gün bu mücadele ve kazanması gereken hayat onun başka bir yaşam şekli bilmediğindendi.Bu dünya dışında bir dünya tanımamıştı.Hele bir erkeğin kendini koruması Alyssa için inanılmazdı.Sonuçta Dükte kendisini istediğini söylemişti ama diğerleri istiyorum derken bir taraftan da canını yakmışlardı.

Kendisini etkileyenin bu olduğunu düşündü. İlk defa Harry dışında bir erkek tarafından incitilmemişti. Bu davranışa nasıl cevap vereceğini bilmediği içi aksi ve inatçı davranmıştı. Çünkü başka bir yaklaşım şekli bilmiyordu.

Teşekkür edebilir. ve bu konuda böyle kapanırdı. Dükün de dikkatini çekmemiş olurdu. Kendisinin bu vahşi davranışları nazik ve kibar kadınlara alışmış olan Dükün dikkatini çekmişti. Şimdi onun peşine düşmesi en son isteyeceği şeydi. Diğer sıkıntıları yanında birde bununla uğraşmak açıkçası Alyssa'yı korkutuyordu. Bir an önce çekip gitmesini diledi. İçindeki korkular ve özlemler daha fazla kendini hissettirmeden Dükün buradan uzaklaşması gerekiyordu.

Yoksa alacağı yaraların derinliği, bu zamana kadar aldığı fiziksel yaralardan çok daha fazla canını yakacaktı.

Sabah kahvaltısı için aşağı inen Alex Brendan'ın daha gelmediğini gördü. O ininceye kadar biraz temiz hava almak amacıyla dışarıya çıktı. Küçük kasabanın diğerlerinden farkı yoktu. Taş evler birbirine dayanmış ve kasaba meydanını çevreliyordu.

Sokaklar dar ve bakımsızdı. Meydanda birkaç asırlık ağaç vardı. Altında pinekleyen hayvanlar sıcaktan kurtulmanın rahatlığını yaşıyorlardı. Meydanı çevreleyen evlerin altında nalbant hırdavatçı demirci ve kadınların her şeyi bulabileceği birkaç dükkan yan yana sıralanmıştı. Kapı önlerinde küçük yerlere has dedikodu grupları çoktan faaliyetlere başlamıştı.

Köyün ormana doğru giden patikasında bir yürüyüş yapmayı düşünen Alex nal seslerini duyunca başını çevirdi. Gelen siyah şeytanı üzerindeki Alyssa'ydı. Ata yine eysersiz ve erkek gibi binmişti. Bu kızın zarafetten hiç mi haberi yoktu Tanrı aşkına. Kollarını göğsünde kavuşturup hanın duvarına yaslandı ve onun yaklaşmasını beklemeye başladı. Alyssa onu görmezden gelerek Kasırğa'yı yan taraftaki atların bağlandığı direğe doğru sürdü. Çeviklikle atladı ve atı bağladı.

Hanın arka kapısına yönelmişken Alex'in sesini duydu.

-O at bir gün ya seni ya da bir zavallıyı tepeleyerek öldürecek. Bunu anlamayacak kadar düşüncesiz bir ahmak mısın?

Ya sabır sabah sabah hiçte bu ağız dalaşını çekecek durumda değildi. Tekrar yürümeye niyetlendiğinde onu kızdığını sert bir şekilde gürlemesinden anladı.

-Sakin bana arkamı dönüp gitmeye kalkma!

Bu adam ne hakla ona emirler verip zorbalık yapabilirdi ki. Ona bu hakkı vermemişti. Öfkesi bir anda fırlayan Alyssa kendini sakinleştirmeye çalışarak yavaşça döndü:

-Bir şey mi söylediniz ekselansları?

-Sana bir soru sordum.

--Soru neydi lordum?

Tanrım bu kız onu deli edecekti. Dizine yatırıp bir güzel dövülmeyi hak ediyordu. Dişlerinin arasından tısladı.

-Sana o ata binmemen gerektiğini, birisine zarar vermeden vazgeçmen gerektiğini söylüyorum.

Zorba, sinir, hükmedici züppe, aklına ne gelirse içinden sıralıyordu. Yüzüne sahte bir tebessüm yerleştirerek

-Ah Kasırğa'dan mı bahsediyorsunuz, ama o bir kuzu kadar zararsızdır.

Kasırğa kendisinden söz edildiğini anlamış gibi kişnedi.

-Gördünüz mü o da benimle aynı fikirde.

-Gördüğüm kadarıyla asil bir at. Nasıl sahip oldun ona?

Alyssa içten içe öfkeden kuduruyordu, yinede bembeyaz inci gibi dişlerinin hepsini birden göstererek gülümsedi.

Gülümsemesinde Alex'si sinirden zıplatacak kadar fazla alay vardı.

-Çaldım desem, her halde böyle bir cevap bekliyor olmalısınız?

-Bu bir cevap değil, ona nasıl sahip olduğunu sordum.

-Baron Flaming hediye etti.

Onu baştan ayağa her detayın üzerinde durarak inceledi. Göğüslerinde biraz fazla oyalanmıştı. Gözlerindeki şehvetli bakış Alyssa'nın yanaklarını kızarttı.

Alex omuzlarından kızıl bir şelale gibi döküle dalgalı saçlarına, beline oturan derin bir yaka dekoltesi olan eski ama temiz yeşil elbisesine bakarak ,kızın bu kıyafetler içinde bile ne kadar çekici ve güzel olduğunu düşünüyordu.

-Ne karşılığında..

Alyssa öfkesini püskürtmek içi derin bir soluk aldı ama sonra meydana yaklaşan arabayı fark etti.

-Belki ona bir iyilik yapmışımdır, belki de ona sormalısınız diyerek çenesiyle arabadan inen Baron Flaming'i işaret etti.

Alex dönüp arabadan inen şişman, kel ,üzerine fırfırlı bir gömlek giymiş, kendisine iki beden küçük gelen ceket ve pantolona zorla sığmaya çalışmış gibi görünen Baron'a baktı. Baron bir elinde mendili ,oflayıp puflayarak Alex'e yaklaşıırken.

-Ekselansları burada olduğunuzu ve bizleri onurlandırdığınızı yeni duydum. Affedin hemen gelemedim. Av için gelen misafirlerim vardı. Sizin böyle han köşelerinde olduğunuzu bilseydim arabacımı daha önce gönderirdim. Beni affedin lütfen. Diyerek abartılı bir reverans yaptı.

Baron öyle telaşlıydı ki elindeki mendili sürekli sallıyor, kolay kolay buralara gelmeyen dükü nasıl ağırlayacağını düşünüyordu. Onun burada olması Baron için prestij demekti

-Lütfen uşağınıza söyleyelim eşyalarınızı bir an önce toparlasın. Sizi evimde ağırlamak şerefini bahşedin bana.

Alex sıkıntıyla etrafına baktı. Bu arada Alyssa çoktan hana girmişti. Peşinde Baron'la hanın yemek salonuna girdi. Brendan inmiş ve bir masaya oturmuştu. Baron aynı abartılı tavırlarla ona da reverans yaptı ve aynı şeyleri söyledi.

Brendan 'ın dudakları keyifle kıvrıldı.

-Nihayet düzgün bir yatak ve sıcak bir banyo. Çok güzel. Hiç değilse geliş amacımızı gerçekleştirebileceğiz.

Alex ise bu arada masalara kahvaltı servisi yapan Alyssa'yı izliyordu. Baron'a hitaben:

-Şu dışarıda ki atı Alyssa'ya siz vermişsiniz. Hediye olduğunu söyledi. O kadar asil bir atı hiç karşılıksız hediye mi ettiniz? Dedi.

Baron zorlama bir kahkahayla:

-Sormayın lordum. O at tam bir yabaniydi. Ehlileştirmek için çok uğraştım. Üç tane seyisimi yaraladı. Yanına kimseyi yaklaştırmıyordu. Bir gün Alyssa temizlik için malikaneme gelmişti. O gün üçüncü seyisimde yaralanmış ve ben bu atı vurmaya düşünüyordum. Bana ona

yaklaşabileceğini söyledi.Uyardım ama beni dinlemedi.Ata yaklaştı onunla konuştu okşadı.İki gün boyunca atla ilgilendi.Üçüncü gün ahırdan o siyah şeytanın sırtında çıktı.İşin kötüsü at hala ondan başkasını yanına yaklaştırmıyordu.Benim artık işime yaramayan bu atı ona hediye ettim.O kız bir büyücü.Vahşi bir atı yola getirdi.Kendiside attan farklı değil.O da tam bir vahşi.

Sözleriyle tiradını bitirdi.

Alex gözlerini kısmış hala Alyssa'yı izliyordu.Masalarına gelip:

-Ne alırdınız diye sordu. Alex:

-Seni diye cevapladı.

Kulaklarına kadar kızaran Alyssa:

-Kusura bakmayın lordum ben menüye dahil değilim.Ama böyle bir sabah geçirmeyi istiyorsanız sizi ilerde ki sokakta Madam Bea'nın evini tarif edebilirim.Pişman olmayacağınıza eminim.Öyle değil mi Baron Flaming?

Sözleri üzerine Baron kulaklarına kadar kızarıırken Alex ağzının payını veren bu güzel kıza keyifle sırtıttı.Brendan ikisinin haline bakarak bir kahkaha patlattı.

-Parmak kadar kız ikinizi de yerin dibine sokup çıkardı.

Alyssa bu arada Sam'in asilzadeler için hazırladığı tepsiyi masaya getirip, servis yaptıktan sonra ortadan kayboldu.Ayak altında dolaşmaya ya da dükün alaycı takımlarına katlanmaya hiç niyeti yoktu.Mutfakta bulaşıklara yardım etti.Yukarıya çıkıp odaları topladı ve temizledi.Sıra Alex'in odasına gelince elindeki kovayı ve süpürgeyi bırakarak çevresine bakındı.Uşağı olmamasına rağmen derli toplu bir adamdı.Dolabı açıp giysilerine baktı.Ceketlerin omuzlarında sünger yoktu.Kendi omuzlarının genişliğiyle ihtiyaç duymuyor olmalı diye düşündü.Eğilip kokladı.Çok güzel bir kokusu vardı.Oysa hana gelen erkekler ekşi ter,bira ve banyo yapmamanın verdiği ağır kokuyla dolaşırlardı.

Yatağa döndü.Yastıkta hala başının izi vardı.Eğilip yastığa yapışmış olan bir teli aldı.Güneşe tuttu.Siyah bir abanoz gibi parlıyordu.

Neler yapıyordu böyle?Bir kez daha ona odasında yakalanırsa utancından ölürdü.Hemen temizliğe başladı.Odayı bitirir bitirmez dışarı fırladı.

Ucuz kurtulmuştu.Aşağıdan Sam'in kendisine seslendiğini duydu.

Koşturarak aşağıya indi.

-Alyssa işler bitti mi

-Evet Sam bütün odaları temizledim.

-Ekselansları bütün eşyalarının toplanmasını istiyor.

Alyssa derin bir soluk aldı

-Gidiyor mu?

-Baron ikisini de malikânesine davet etti

-Nihayet

-Yalnız Alyssa Ekselanslarının bir oda hizmetçisi yokmuş.Bu nedenle Baronun evinde kaldığı süre boyunca senin oda hizmetçisi olmanı istiyor.Bence gitmelisin hayal edemeyeceğin kadar çok para kazanabilirsin.

Alyssa'nın ağzı şaşkınlıkla açılmış Sam'i dinliyordu.

-Ne ne neden ben?

-Ne bileyim kızım belki eli yüzü düzgün bir tek sen olduğun içindir.Hem unutma şu anda Baronun evi asiller ve zenginlerle dolu.Utanmak istemiyordur.

-Utanmak mı istemiyordur?

-Aklıma gelen tek sebep bu.Bak kızım oraya gittiğinde o zengin hovardalar seni rahatsız edebilir.Kendini korumalısın.

-Olmaz Sam gidemem

-Neden?

-İşte o asil züppelerin yanında kendimi ezdiremem.Aşağılamalarına katlanamam.Kabul etmeyeceğim

-Sen bilirsin gidip düke cevabını söyleyeyim o zaman.

-Tamam

Sam gittikten sonra Alyssa arka avluya çıktı.İşi reddetmesinin sebebini Sam'e söyleyemezdi.Ona ne diyecekti?

“Oraya gittiğimde onların dünyası ile kendi dünyam arasında ki uçurumu izleyemem.Kendimi o zarif leydilerin yanında beceriksiz ve hantal hissederim.Öyle bir dünyaya ait olmamanın, hiçbir yere ait olmamanın farkındalığına varmaya başlıyorum.Umutsuzluğa kapılıyorum.O leydilerecentilmen olan beylerin, bana şehvetle sadece malmışım gibi bakmalarına katlanamam.Dükün o kızlarla flört etmesini izleyemem.”

Nihayet dedi kendi kendine.

“Ağzında ki baklayı çıkardın kızım.Aslında seni üzen sadece bu değil mi?Dükle dünyalarınızın ayrı olması.Sen sadece onun oda hizmetçisi olabilecekken o diğer kibar leydilerle fingirdeşecek.Sana da izlemek düşecek.Kendini işte o zaman aşağılanmış hissedeceksin.Gözlerini güneşe bakarakyakmaktansa,mum ışığıyla küçük bir dünya kur kendine.Sürekli kör kalmaktansa mumun aydınlattığı kadar görmek senin için daha iyidir.”

Kollarıyla bedenini sardı.İçi üşüyordu.Hiç kimsenin ısıtamayacağı umutsuzluğun yarattığı bir soğukluk gelip içine yerleşmişti.

Arkasında ayak seslerini duydu ama dönmedi.Onun olduğunu biliyordu.Dük nefesini hissedecek kadar yaklaşmıştı.Vücudunun sıcaklığını duyuyordu.Geriye doğru yaslanıvermek istedi bir an sonra onun boğuk sesini kulağının dibinde duydu.

-Neden,neden teklifimi kabul etmedin?

Alyssa ses çıkarmadı.Alex ellerini omuzlarına koydu.Küçük bedeni titredi.Elleri okşayarak omuzlarından aşağıya doğru kaydı.Onu tutup kendine doğru çevirdi.Çenesinden tutup yüzüne bakmasını sağladı.

-Ağladın mı sen?

-Ne münasebet neden ağlayayım ki?

-Gözlerin ağladım diyor.El değmemiş yabani ormanlar gibi yeşil olan bu gözler şimdi sabah çiye düşmüş yapraklar gibi buğulanmış.

-Ah lordum sizin şair olduğunuzu bilmiyordum.

-Bende bilmiyordum.Sana ne zaman baksam doğanın tüm güzel yansımalarını sende buluyorum.Gözlerin her türlü yeşili ,saçların günbatımının her tonunu,dudakların ise ...

Alex'sin gözleri dudaklarına indi.Öyle bir pembeliği vardı ki tatlı masum

-Dudaklarının yeryüzünde hiç karşılığı yok.Varsa da ben görmedim.

-Bu iltifatlarınızı benim gibi bir kız için heba etmemelisiniz lordum.Eminim tüm bu güzel iltifatları söyleyebileceğiniz asil leydiler vardır.

Alyssa ona bu kadar yakın olmaktan, nefesini yüzünde hissetmekten, yüzünü tutan ellerinden uzaklaşmak istiyor, ama ayakları yere kök salmış gibi kıpırdamıyordu. Kalbi almış başını gidiyordu.

-Benimle gel ,Gözümün önünde olmanı istiyorum.O serserilerin yeniden sana dokunmalarını istemiyorum.Üstelik çok iyi para veririm.Bir süre rahat edersiniz.

Bütün mesele buydu öyle değil mi ?Para.Gözüne sokmasa olmazdı yani.Bu kadar iltifattan sonra asilde olsa bir erkek sonunda öküzlük yapabiliyordu.Odun kafalı serseri.

Alyssa hızla Alex'i ittirdi.Alex'se kollarında uysal uysal duran kızın bu fevri hareketine anlam verememiş gibi bakıyordu.

-Gidin lordum o çok kıymetli paranızı da alın, cehenneme kadar yolunuz var.Sadece benden uzak durun yeter.

Hışımla hanın ön tarafına doğru yürüdü.Alex daha ne olduğunu anlayamadan nal sesleri çoktan uzaklaşmıştı.

Lanet olsun, öfkeyle yine o şeytana binmişti.Koştı ama Alyssa çoktan ormana giden patikayı yarılammıştı bile.

BÖLÜM 9

Üç gün sonra Alyssa hala öfkesini atamamış bu arada Dük Baron'un evine yerleşmişti.

Onlar gittikten sonra kasaba ve han sakinleşmişti.Handa daha az iş vardı.Alyssa sık sık eve gidip Marry anne ile ilgilenecek zaman buluyordu.

Akşam hava karardıktan sonra Kasırgaya atlayan Alyssa evin yolunu tuttu.Aheste aheste ilerlerken bir taraftan da Kasırğa'yla konuşuyordu.

-Sence de bütün erkekler aptal, alçak birer domuz değil mi?

Kasırga kişnedi.

-Bende öyle düşünüyorum.Harry ile Sam hariç.Ama onların dışında bir tane bile yok.Bak kızım sakın gönlünü kaptırma.Sonra bana gelip ağlarsan bu sözlerimi hatırlatırım.

Kasırga homurdandı.

-Öyle diyorsun ama, bir gün güçlü, kuvvetli, çok yakışıklı biri karşına çıkarsa ne yapacaksın. Kasırga yeniden kişnedi.

-Bence de hayatımızdaki bütün erkeklerin canı cehenneme.Hadi kızım bu özgürlüğün tadını çıkartalım.Hadi uçur beni.

Kasırga bu komutla hızlandı.Gece fısıltıları saçlarının arasından kayarken etekleri uçuşuyor,her adımda tüm üzüntüler karanlık gölgelere karışıyordu.

Kahkahalarına ormanda uyuyan hayvanların rahatsız sesleri eşlik etti.Evin önüne geldiklerinde zıplayarak attan indi.Kendini hafiflemiş hissediyordu.

Harry ile Mary annenin ışıkları hala yanıyordu ve bu da demektir ki geç geldiği için yine azarlanacaktı.

Sessizce kapıyı açtı,usulca kilitledikten sonra parmak uçlarında yürüyerek yatağının bulunduğu paravana doğru ilerlerken Marry Annenin sesi duyuldu.Bu kadının kulaklarını hastalık bile etkilemiyordu.

-Alyssa!

-Efendim Mary anne!

-Gizlice sıvışmaya mı kalkıyorsun yoksa?

Gözlerini devirdi.

-Hayır size iyi geceler diyecektim.
-Tamam hadi kızım iyi geceler
Vay canına bu günlerde onda mı bir gariplik vardı ,yoksa dünyanın mı çivisi çıkmıştı.

Paravanın arkasında oluşturulan bölmeye doğru yöneldi, sessizce üzerini çıkarıp köşedeki leğende yıkandı.Geceliğini giyip yatağa süzüldü.Mumu söndürdükten sonra derin bir uykunun kucağına kendini bıraktı.

Yatakta dönerken kendi kendine mırıldandı.Nasıl bu kadar erken güneş doğabilirdi ki, daha yeni gözlerini kapatmıştı.Harry ocağı yakmış olmalıydı.Duman kokusu burnuna kadar geliyordu.Ah biraz daha uyumak istiyordu.

Birden:

-Alyssa kalk, yangın! çığılığıyla yataktan doğruldu.
Tanrım yüzüne vuran gün ışığı değildi.Dışarıda yangın vardı.

-Kasırğa! çığılığıyla kendini yataktan atıp, dışarı fırlaması bir oldu.Ahır yanıyordu.Harry ondan önce koşup Kasırğa'yı çözmüş ve dışarı çıkarmıştı.Kasırgayı serbest bıraktıktan sonra dönüp kova almaya giderken karanlıkta bir gölge sertçe arkasından vurdu.

Alyssa :

-Herry diyerek ona doğru koşmak istedi, ama arkadan sarılan bir çift kolla yerinden kıpırdayamadı.Arkasından gelen hırıltılı bir ses:

-Evet güzelim, bana yaptıklarını ödeme zamanın geldi, diye fısıldadı.

-George!

-Evet tatlım, yaptıklarının cezasız kalacağını mı sanıyordun?

Alyssa kurtulmaya çalışıyor, ısıyor, tekme atıyor, ama bir türlü kurtulamıyordu.Onu tutmakta zorlanmaya başlayan George Herry'nin başucunda beklemekte olan gölgeye seslendi.

-Aval aval bakacağına gel de şunu tutmama yardım et kahrolası.

Gölgelerden çıkan kasabın oğlu Danny idi.

Alyssa yanına yaklaşan Daniel'e bir tekme savurdu.İki büklüm olan Daniel küfürler eşliğinde yere diz çöktü.George Alyssa 'yı yüzüstü itip üzerine çöktü.Artık kıpırdayamaz hale gelmişti.Herşey bitmişti.

Bu arada yangın büyüyüp eve doğru sıçramıştı.

Alyssa çığlık çığığa bağıırıyordu

-Marry anne! Harry! lütfen bırakın yalvarıyorum ölecekler .

-Artık seni elimden kimse kurtaramaz.O züppe dükün şimdi nerede?Meraklanma bizden sonra oda seninle dilediğince eğlenebilir.

Adamın ağırlığı ile yere yapışmış olan genç kız hıçkırıklarla ağlarken, gerçekte artık kimse bana yardım edemez diye düşünüyordu.

-Lütfen tanrım yardım et onlara bir şey olmasın lütfen

George eteğini sıyrıp bacağına dokunmaya çalışırken, birden bir patlama duyuldu.Ses silah sesiydi ve geceyi can alıcı bir gürültüyle böldü.Adamın hareketleri durmuştu.bir süre sessizlikten sonra George üzerine yığıldı.

Alyssa nefessiz kalmıştı, onun altından çıkmaya çalışırken Marry annenin sesi duyuldu.

-Seni pis seseri, seni de vurmamı istemiyorsan defol buradan!

Sonunda kurtulduğunda koşarak Herry'nin yanına gitti. Ayaklarından çekerek yangından uzaklaştırdı. Nefesini dinledi. Çok şükür yaşıyordu.

Marry Anne olduğu yere çökmüş ağlıyordu. Alyssa onu kolundan tutarak kaldırdı ve yangının ulaşamayacağı kadar uzakta bir ağacın altına oturttu. Dönüp Harry'i kendine getirmeye çalıştı. İnleyen yaşlı adamı zorlanarak ayağa kaldırdı. Kolunun altına girerek ağırlığını üstlendi. Ağacın altına geldiklerinde yavaşça oturttu. Yorgunluktan nefes nefese oda ağacın altına yığıldı. Titreyerek ağlamaya başladı. Yangın evi alevlerden bir ejderha gibi yutuyordu. Tek evi, yuvası ve tüm anıları o yangınla birlikte gözlerinin önünde küle dönüyordu.

Alevler yükselip sıçrarken ev ağlamaklı seslerle gıcırdayarak çöktü. Üçü de hıçkırıqlarla gözlerinin önünde kaybolan evlerini seyretiler.

BÖLÜM 10

Alex'le Brendan geri döndüklerinde handa durgun bir hava vardı. İçerisi gürültüyle ve kalabalıkla dolup taşmıyordu. Gözleriyle Alyssa'yı aradı.

Etrafta görünmüyordu. Mutfaktan çıkan Sam onların döndüğünü görünce saygıyla selam verdi, kalıp kalmayacaklarını sordu.

Alex kalacağınız anlamında kafasını sallayınca, Sam çalışanların ikisini eşyaları almak ve odaları hazırlamak için yukarıya gönderdi.

Alex'in içinde sıkıntı verici önsezi artmıştı.

Sam'e:

-Alyssa nerede? Diye sordu.

Sam üzgün bir şekilde bir an duraksadı ve:

-Sanırım yine evin olduğu yere gitmiştir. Cevabına:

-Neden ihtiyarlara mı bir şey oldu? sorusunu yöneltti.

-Sormayın ekselansları siz gittikten sonra yaşanan felaket onu çok hırpaladı.

-Ağzında döndürüp durma lafı, söyle ne oldu?

Alex yüreği sıkıntıyla çarparken kendini tutamamış, sertçe söylenmişti. Biliyordu bir şeyler olmuştu ve o anda burada değildi. Alyssa'yı koruyamamıştı.

-Geçen gün gece yarısı iki kişi ahırları yakıp Alyssa'ya saldırmış. Harry'i bayıltmışlar.

Kızcağıza zarar vermeye kalkmışlar Ama tanrıya şükür

Marry anne Harry'nin eski çakmaklı tüfeğini bulmuş ve içi doluymuş. Bir kere kullanması o şerefsiz serseriye vurmasına yetmiş diğeri bu sese kaçmış zaten ama bu arada ahırdan eve sıçrayan ateş evi yakıp kül etmiş. Biz oraya ulaştığımızda iş işten geçmişti. Daha sonra onları buraya getirdik. Yukarıdaki odalara yerleştirdik. Mary anne zaten rahatsız, Harry başında. Alyssa ise hergün atına atlayıp küle dönmüş ev kalıntısına gidiyor ve saatlerce dönmüyor.

Alex 'in çenesi kasılmış ve yanağında bir kas atmaya başlamıştı.

-Kim onlar diye tısladı.

Sam onun buz gibi sert ifadesinden ürkererek bir adım geri çekildi. O şerefsizlere acımıyordu ama bu öfkeli Dükü gördükten sonra, iyi ki bu öfke bana değil diyerek şükretti.

-Tüccar Will'in oğlu ile kasabın oğlu Daniel.

Zaten George vurulduğu için ömür boyu sakat kalabilir. Cezasını buldu. Daniel ise sadece Harry'i bayıltmış. Tüm suçu George ile orada bulunmak.

-Ben onları bulduğumda her gün keşke ölseydik diye dua edecekler.

Bunları söyleyen Alex öyle öfkeliydi ki handan hışımla çıkıp bulduğu atlardan birine atlayarak ormana doğru sürdü.

Kısa bir süre sonra yanmış olan eve yaklaştığında Alyssa'nın bir ağacın altında dizlerini kendine doğru çekmiş çenesini dizlerine dayamış bir şekilde evden kalan yığını izlediğini

gördü.Yanına yaklaşmasına rağmen dönüp bakmamıştı bile .Yanına oturdu.Üzüntüsü ona kadar ulaşıyordu.Yavaşça saçlarını okşadı.

-Benim tek yuvamdı.Yuva özlemini burada gidermişim.Ama şimdi yok.Ben ne yapacağım? Yanağından bir göz yaşı damlası yuvarlandı.Gözyaşı damlaları artarak hızlandı.Alex uzanıp onu göğsüne doğru çekti.Bu cesur kızı tanıdığından beri ilk defa ağladığını görüyordu.Bu da içini parçalıyordu.

-Bir çözüm yolu bulacağız tatlım üzülme.

Gözyaşları gömleğini ıslatmış hıçkırıkları artmıştı.Onu ağlarken görmeye dayanamıyordu.O gözlere alaycılık, kızgınlık, şakayla parlama yakışıyordu ama ağlamak.Tanrım ağlarken bile öyle güzeldi ki.Çenesini tutup kaldırdı.

-Ağlama diye fısıldadı

Yanaklarından tuttu, başparmağıyla yanaklarını okşadı.Sonra dudaklarına doğru indi.Alt dudağını okşadı.Gözyaşı damlasının biri hala gözpınarında asılı kalmıştı.Yavaşça eğildi.Usulca dudaklarını önce gözlerine sonra dudaklarına değdirdi.Tamamen masumca teselli vermek amacıyla öpmüştü.Alyssa'nın dudaklarını aralamasıyla öpüşünü derinleştirdi.Alyssa biraz daha sokuldu.Ellerini kaldırıp omuzlarına tutundu.Sonra parmakları saçlarının arasında dolaşmaya başladı.Bu son hareket Alex'in kontrolünü kaybetmesine neden oldu.İnleyerek beline sarıldı ve onu sıkıca bedenine bastırdı.Şimdi daha aç ve doymayacakmış gibi öpüyordu.Dudaklarını ısıyor, dilini dudakları üzerinde gezdiriyordu.Alyssa'nın dudaklarını aralamasıyla, dili onun ağzının en kuytularını keşfedercesine dolaştı.Alyssa inledi ve daha çok sokuldu.Alex onu çimlerin üzerine yatırdı ve üzerine uzandı.Dudakları boynuna kaydı.İkisi de kontrolünü kaybetmek üzereydi.Alyssa altında kıvranırken, kontrolünü toplaması mümkün değildi.Kulak memesini ısırdı.Elleri yukarıya doğru uzanıp göğüslerinde durdu.Okşadıkça dolgunlaşan göğüsleri sertleşmişti.Ağzına almak için ölüyordu.Elbisenin yakasını aşağıya doğru çekti ve özgür bıraktı.Tanrım öyle güzeldi ki .Başını eğip pembe göğüs ucunu ağzına aldı.Onun zevkle inlediğini duyunca hafif hafif ısırdı.sertleşen bedenini onun tatlı vesine doğru bastırdı.Öyle sertleşmişti ki böyle bile boşalabilirdi.Durması lazımdı daha fazla geç olmadan.

Hızla doğruldu.Alyssa şaşkınlıkla ona baktı.Kendini yana doğru atan Alex derin derin soluklar alarak sakinleşmeye çalıştı.Alyssa kendine şöyle bir bakınca tamamen dağılmış, baştan çıkmış ve tatmin olmak için dayanılmaz bir istek duyarken buldu .Doğrulup elbisesini düzeltti.Utançtan kıpkırmızı olmuştu.Solukları hala düzene girmemişti.Bu adamda ne vardı ki bir dokunuşuyla böyle kolayca baştan çıkmıştı.Oysa bu zamana kadar hiçbir erkeğin kollarında kendini kaybedebileceğini düşünmemişti bile.

Onun olmak istemişti, ona ait olmak, onu içinde hissetmek, tamamlanmak. Kollarında kendini kaybetmek, bilmediği düşler ülkesinde onunla gitmek.Ama aynı hisleri paylaşmadıklarını biliyordu.Erkeklerin nasıl düşündüğünü bilirdi.Anlık zevkler, ihtiyaçların tatmini.İşleri bitince unutulmak ve geride kalmak.

Böyle olsun istemiyordu.Bir anlık bir zevk için kullanılmak.Bu çok aşağılayıcı bir duyguydu.Yerinden kalktı Kasırğa'ya doğru yürümeye başladı.Onun gittiğini gören Alex de peşinden kalktı ve onu kolundan yakaladı.

-Nereye gidiyorsun?

-Hana dönmeliyim.

Alyssa onun yüzüne bakamıyordu.Kirpikleri titreşerek yanaklarına döküldü.Yanakları pembeleşti.Alex yüzünü iki avucuna aldı.

-Yaptıklarımızdan utanma.Birbirimizi istedik.Ben hala seni istiyorum.Senden vazgeçmeye niyetim yok.

-Ne zamana kadar lordum?

-Bilmiyorum, gelecekte haber veremem, müneccim değilim, gittiği yere kadar.

Alyssa yüzünü ve bileğini kurtardı, Kasırğa'nın yularını tuttu, ata atladı.Dönüp Alex'e baktı.

-Sonu belirsiz, sadece şehvete dayanan bir ilişki bana göre değil.Ben bu işte yokum lordum. Atını sürdürdü ve oradan uzaklaştı.Alex'te peşinden atına atlayarak hana doğru yola çıktı.

BÖLÜM11

Alyssa hana geldiğinde atından atlayarak bağladı ve hana girdi. Girdiği anda şokla durakladı.İçeride Lorna yanında bir adamla oturuyordu.Hanın çalışanları ve Sam'in soğuk tavırlarını umursamaz bir edayla süzüyordu.Yüzündeki aşırı makyaja rağmen çizgiler derinleşmişti.Hayatın yıprattığı bir yüz ve beden.Her ne kadar neşeli görünse de yorgunluk bütün vücuduna sinmişti.Alyssa'yı görünce dudaklarında yapmacık bir gülümseme oluştu. Alyssaa duruşunu dikleştirdi ve çenesini yukarı kaldırdı.O artık küçük, çelimsiz, çaresiz bir kız değildi.Lorna'ya doğru yürüdü.

-Seni hangi rüzgar attı kasabanın bu tarafına?

-Ah Alyssa, sevgili kızım, uzun süredir görmediğin annene sarılmayacak mısın?

Alyssa alayla kaşlarını kaldırdı.

-Annem mi?

-Şaka yapıyor olmalısın sevgili kızım elbette annen.Böyle soğuk davranmana gerek yok.Oysa ben buraya gayet iyi niyetlerle geldim.

-Sen ve iyi niyet öyle mi?

-Bana haksızlık etmiyor musun kızım?

-Haksızlığa uğrayan bir varsa o da benim, şimdi ne istiyorsun söyle.

-Senden herhangi bir şey istemiyorum, aksine yardımcı olmaya geldim.Duydum ki eviniz yanmış.Bende sana gelip benimle yaşayabileceğini söyleyecektim.

-Evet söyledin ve artık gidebilirsin.

-Aptallık etme kızım, şu anda kalacak yerin yok, bende sana yardım eli uzatıyorum.Sonuçta benim kızımsın, başına gelenlere çok üzüldüm.

-Üzölmek şimdi mi aklına geldi?Lütfen daha fazla konuşmak istemiyorum, git artık.

Lorna'nın sinirlenmeye başladığı sesinin titremesinden ve daha tiz çıkmasından belli olmuştu.

-Bırak bu soylu leydi tavırlarını tatlım.Sonuçta benim kızımsın.Kalacak yere ihtiyacın var.Bu izbe handa seni daha ne kadar barındırırlar sanıyorsun.Gurur karın doyurmuyor.Benimle gelirsen sana muhteşem bir hayat yaşatırım.

-Sanırım o muhteşem hayatı kendisi eşim olmayı kabul ederek benimle yaşayacak.

Bu sözlerden sonra beline dolanan kolla şaşkına dönen Alyssa başını kaldırıp şok olmuş gözlerle Alex'e baktı.Dudakları yukarıya doğru kıvrılmış, mutlu bir yüzle Alyssa'ya bakıyordu.Alyssa ne diyeceğini şaşırmış bir halde bakakalmıştı.

-Ne demek senin evlilik teklifini kabul etmek?Sen de kimsin?

Bu Lorna'nın sert ve kızgın sesiydi.

-Bağışlayın Madam kendimi tanıtmayı unuttum, ben kızınızın müstakbel kocasıyım Lencesther Dükü.

Lorna ağzı bir karış açık kalmış hiç sesi çıkmıyordu.Bir kaç kez yutkundu, ağzını açıp kapadı.Şaşkınlıkla çevresine baktı.Şaka olmasını ve birilerinin gülmesini umuyor gibiydi.Oysa kimsenin yüzünde alaycı bir ifade yoktu.

-Benden kızımın evlenmek için izin aldığınızı hatırlamıyorum Ekselansları ve ben bu evliliğe izin vermiyorum.

-Yanıyorsunuz Madam ben sizden izin almadım.Bu hakkı bana Alyssa verdi.

-Ne hakla, o benim kızım ve benden izinsiz evlenemez.

-Siz o hakkı onu sokağa atığınız gün kaybettiniz Madam.

Son cümleyi söyleyen aşağıya inen Harry'ydi.

Alyssa hala şaşkın bir şekilde ortada dönen diyalogu izliyordu.Bu bir şaka olmalıydı.Ya da Alex'in onu Lorna'dan kurtarma planı.Kendine geldi ve dirseğiyle Alex'i dürttü.O ise aldrış etmeden hala konuşmasına devam ediyordu.Lorna'nın kızgınlıktan morarmış yüzüne baktı,

Alex'in ceketini çekiştirirdi.O arada Alex'in son sözlerinin ne anlama geldiğini düşünüyordu.Rahibi de ne yapacaktı.Lorna'nın bir kalp krizi falan mı geçireceğini düşünüyordu acaba?Harry hızla handan fırlayıp rahip aramaya giderken Alex Lorna'ya dönüp:

-Burada olmanız ne kadar güzel bir tesadüf.Hazır sizde buradayken nikahımıza şahitlik edebilirsiniz.

-Nikah mı?

-Nikah mı?

Lorna ve Alyssa aynı anda, aynı şaşkın soruyla Alex'e döndü.

Alyssa onun ceketini tekrar çekiştirirdi.Bu defa Alex dönüp baktı.

-Ne var tatlım?

-Seninle konuşabilir miyiz, yalnız, şimdi?

Alyssa dışlerinin arasından tıslayarak fısıldıyordu.

-Tamam aşkım ama fazla uzun sürmesin, rahip nerdeyse burada olur?

-Bende tam bu konuda konuşmak istiyorum.Arka tarafa geçelim mi?

Alyssa önde Alex arkada hanın mutfakla depo arasındaki koridoruna kadar yürüdüler.Alyssa öfkeyle geri dönüp konuşmaya başlayınca, Alex bir adım geri çekilmek zorunda kaldı.

-Tamam beni Lorna 'dan korumaya çalışıyorsun ama bu şaka fazla ileri gitti.

Alex arkasındaki duvara yaslandı ve kollarını göğsünde kavuşturdu.

-Sana şaka olduğunu kim söyledi?

-Hah hiçte komik değilsiniz Lordum.Harry hangi rahibi getirecek, sokaktan bulduğu bir sarhoşu rahip kılığına mı sokacak?

-Hayır gerçekten kilisenin rahibini almaya gitti.Adı Samuel mi neymiş.

Alyssa bir an şaşkınlıkla baktı, sonra kahkahalarla gülmeye başladı.Öyle çok gülüyordu ki iki büklüm olmuştu. Alex'in kaşları kızgınlıkla çatıldı.

-Benimle evlenmenin bu kadar komik olduğunu bilmiyordum.

Hala gülmeye devam eden Alyssa yeni bir gülme kriziyle duvara dayanmış nefes almaya çalışıyordu.

Alex doğruldu.

-Şimdi bu kadar komik olan nedir, bana da söylersen ikimiz birlikte gülebiliriz

-Lordum bu gerçekten bir şaka değil mi?

-Hayır şaka değil gerçekten evleniyoruz.Şimdi rahip nikahımızı kıyınca, elinden aldığımız bir belgeyle Londra'ya varınca resmileştiririz.

Alyssa dikleşti, çenesini gururla dikti.

-Bana evlilik teklifi yaptığınızı hatırlamıyorum Lordum.Ayrıca evlilik teklif etseydiniz de kabul etmezdim.

Alex kaşlarını kaldırdı.

-Ne yapmayı düşünüyorsun annene sığınmayı mı?

-Ben bir sığıntı değilim.Kimseye sığınmam.

-Öyle demek istemediğimi biliyorsun.

Alyssa kızgınlıkla iki adım attı ve her kelimenin üzerine basarak:

-Ne demek istediniz lordum? Sonuçta muhtaç, kimsesiz, parasız bir kızım değil mi?Kim ne teklif ederse rahatım için üzerine balıklama atlarım.

-Alyssa beni dinle seni korumanın tek yolu bu.Burada artık yaşayamazsın.Annen atağa geçti.Seni bazı şeylere zorlamaya niyeti var sanırım, ilk sözü de şu yanında ki herife vermiş.Aralarında geçen imalı konuşmalar bunu gösteriyor.

Senin buralardan uzaklaşman lazım.Seni almadan buradan gitmeyeceğimi söylemişim.Tek çıkar yol bu, anlamıyor musun?

-Yani özgürlüğümü, alıştığım hayatı, dostlarımı, ne olacağı belli olmayan bir yaşam için bırakıp gitmemi mi öneriyorsun?

-Önermiyorum, zorluyorum.
-Sen ne hakla beni zorlarsın.Senin karşında ezilip dağılacığım mı sanıyorsun.
-Seni korumaya çalışıyorum anlasana, düşünemeyecek kadar ahmak mısın?
-Sen bana ahmak mı dedin?Defol git, ne seni, ne muhteşem unvanlarını ve hayatını bir daha görmek istemiyorum.
-Seni saçından sürükleyerek o rahibin karşısına götürmek gerekirse onu da yaparım.
-Seni kendini beğenmiş ukala züppe.Tüm kadınları ayağına kapanacağını sanıyorsun değil mi?
-Sen hariç.Şimdi tartışmamız bittiyse rahip gelmiştir, şu nikahı kıyalım artık.
-Sen beni dinlemiyorsun.Sana hayır dedim.Nezaketten nasibini almamış hödük.Bir kadın hayır diyorsa hayırdır.
Birden Alex'in dudaklarına kapanan dudaklarıyla susturuldu.Öfke ve kızgınlıkla öpüşüyorlardı.Birbirlerini yiyip tüketmek istercesine.Nihayet Alex başını kaldırdı.
-Bitti mi? Gidelim artık.
Alyssa sesi kesilmiş bir şekilde başını salladı.

BÖLÜM 12

Alex onun elinden tuttu, tekrar ana salona döndüler.Bu arada rahip gelmişti.Şaşkın bir halde açıklamaları dinliyordu.Lorna artık avaz avaz bağırarak itiraz ediyordu.Yanıdaki adam onu sakinleştirmeye çalışıyordu.

Rahip gelip önünde duran çifte baktı.Kitabını açtı.Kimliklerini doğrulattı.Evlilik yeminlerini ettirirken itaat kısmına geldiklerinde Alyssa rahibe bir dakika diyerek Alex'i çekiştirdi.Şöminenin yanına geldiklerinde:

-İtaat derken ne demek istiyor?
-Kocaya itaat, onu mutlu etme, sözünden dışarı çıkmama gibi şeyler işte.
-Bu artık senden izinsiz bir şey yapamayacağım anlamına mı geliyor?

Alex alayla sırtıttı.

-Sence??

-O zaman bu nikahı unutabilirsin.

Alex sabır istermiş gibi gözlerini havaya dikti.

-Pekala ne istiyorsun?

-Kasırga'ya istediğim gibi binme hakkı,beni hiçbir kuralla sıklama hakkı,

-Bir dakika orada dur bakalım.Diğer istekler tamam ama o şeytana binmeyeceksin, ben sana daha uysal bir at alırım.

-Ben başka at istemiyorum, ben Kasırga'yı istiyorum.

-Sen aklını mı kaçırdın kadın.Seni öldüreceğini bile bile o ata binmene izin verir miyim sanıyorsun?

Alex'in kükremesiyle rahipte dahil herkes sıçramıştı.

Alex sesini alçalttı.

-Şimdi gidip nikahı tamamlayalım, bunları sonra konuşuruz.

Alyssa olmaz anlamında başını iki yana salladı.

-Şimdi söz vermen gerekiyor.

-Yüce tanrım sen sabır ver.Pekala şöyle bir anlaşma yapalım.O ata eyerli ve bir kadının binmesi gerektiği gibi binersen ve ben yanında olmadan binmezsen kabul edebilirim.

Alyssa mutlulukla gülümsedi

-Tamam

Geri rahibin yanına döndüklerinde, rahip sıkıntıdan terlemeye başlamıştı.

Öksürerek boğazını temizledi ve tekrar evlilik yemini kısmına geri döndüler.Sadakat kısmına geldiklerinde Alyssa Alex'in kolunu çekiştirdi.Alex öfkeyle şimdi ne var der gibi baktı.Alyssa

rahibe utangaçça baktı.Rahip anlamıştı hadi gidin der gibi bir işaret yaptı.Yeniden kalabalıktan uzaklaştılar.

Alex İki bacağını ayırmış kollarını göğsünde birleştirmiş tehditkar bir ifadeyle duruyor ve şimdi ne yumurtlayacaksın der gibi çatık kaşlarla bakıyordu.

-Şimdi rahibin söylediklerine göre ben sana sadık kalacağım.

-Bunun neresini anlamadın Alyssa diye homurdandı Alex.

-Peki sen?

-Ben ne?

-Sende sadık olacak mısın*?

-Bir erkeğe bunu nasıl sorarsın?

-Hımm bu demek oluyor ki senin aldatma hakkın var, benim yok öyle mi?

-Ne söylemek istiyorsan söyle de, bu işkence bitsin Alyssa.

-Benim de aldatma hakkımın olmasını istiyorum.

-Neeeeee????? Ne dedin sen?

Alex bu defa öyle bir gürlledi ki hanın camları titredi. Han çalışanları artık kıyametin kopması yakınmış gibi nikahı izlemekten vazgeçip çil yavrusu gibi dağıldılar.

Alex Alyssa'yı omuzlarından tutup hırsıyla kendine çekip yapıştırdı.Kulağına eğildi:

-Bence sen ateşle oynuyorsun hayatım.Eğer, elini bırak, saçının bir teline bile erkek eli değerse onu öyle parçalara bölerim ki bir daha hiç kimse bulamaz.Anlaşıldı mı?

-Ama...

-Bence dilini tut ve bu konuyu burada kapat Alyssa.Yoksa elimden bir kaza çıkacak.Seni dizime yatırıp bir güzel döveceğim.

Tekrar rahibin yanına geldiler.Rahip bir an önce nikahı bitirmeye çalışıyordu.Sonunda evlilik yeminlerini ettiler.Son olarak rahip

-Bu çiftin evliliğine karşı olanlar ya şimdi söylesin ya da ömür boyu sussun

Sözlerine Lorna itiraz edecek oldu.Alex'in öldürücü bakışlarını ve sıkılmış çenesini görünce vazgeçti.

Rahip derin bir nefes aldı.Evliliği kutsamak üzereyken,

-Ben bu evliliğe itiraz ediyorum

Sözü üzerine herkesin başı kapıya döndü.

Alex dişlerini gıcırdattı.Gelen Brendan'dı.Öyle öfkeli görünüyordu ki gözleri çakmak çakmak yanıyordu.

-Sen aklını mı kaçırdın Alex.Yarım saat senden ayrılıyorum geri döndüğümde kendimi bir nikahın ortasında buluyorum.

-Brendan bunları sonra konuşabilir miyiz?

-İş işten geçtikten sonra mı?

-Sonra dedim Brendan.

Alex artık öfkesine hakim olamıyordu.

-Alex beni dinle .Bu evlilik uygun değil.Alyssa senin çevrenden değil.Londra'ya senin hayatına uyum sağlayamaz.Bu işten vazgeç.Geri dönelim.Aradan biraz zaman geçsin ,hala aynı karardaysan geri gelip bu nikahı tamamlarız.

Alyssa kızgınlıkla bu sözleri dinlerken Alex sırtıttı.Brendana doğru yaklaştı.Brendan onu ikna ettiğini düşünerek derin bir nefes aldı ,ama tam gözüne gelen Alex'in yumruğuyla kendini yerde buldu.Alex bir şey olmamış ve rahatlamış bir ifadeyle rahibin yanına döndü ve:

-Şu andan itibaren itiraz edeni bırak, ağzını açan kendi mezarını hazırlamış olur. Lütfen devam edin peder.

Sonraki bir saat nikahın tamamlanması,Brendan'ın yerden kaldırılması ve yarasına et bastırılması, gelinle damadın kutlanması ,düğün yemeği ile geçti.

Nikah için yukarıdan indirilen Mary anne ve Harry duygulanıp ağlıyorlar Alyssa şaşkın şaşkın onları teselli etmeye çalışıyordu.

Lorna kızgınlıkla bağırarak hanı terk etmişti.

Handa çalışanlar ve Sam onları ağırlamak için koşuşturuyorlardı.

Alyssa hala olanlara inanamıyor ve biraz sonra herkesin bir şakaydı diyerek gülmesini bekliyordu.

Alex hala öfkeli bir şekilde bir kenarda oturuyor, ikram edilen içecekleri ardı ardına yuvarlıyordu. Bu arada iyice kendine gelen Brendan ise sessizce karşısında oturuyordu. Bir gözü şimdiden morarmaya başlamıştı.

Alyssa inanamıyordu, evlenmişti. Şurada oturan bu yakışıklı ve güçlü adam onun kocasıydı. Bir yabancı olan kocası. Onu hiç tanı mıyordu. Kendisini nasıl bir hayatın beklediğini bile bilmeden bir bilinmezliğe kapılmış gidiyordu.

Alex şimdiden pişman olmuş gibi asık suratla oturuyor ve içiyordu. Yavaşça yanına yaklaştı. Sanki kendisini ısıracaktı gibi tedirgindi. Bir saat önce onunla kavga ederken şimdi neden çekindiğini kendisi de anlamıyordu. Evlilik insanı ilk saatte değiştiriyor muydu yoksa? Onun yaklaştığını gören Brendan homurdanarak kalktı ve uzaklaştı.

Alex yanında dikilen Alyssa'yı aç bakışlarla süzerek:

-Otursana sevgili karıcığım dedi alayla.

Alyssa karşısındaki sandalyeye oturdu:

-Şimdi ne olacak?

Alex alayla kaşlarını kaldırdı ve gülümsedi.

Alyssa utançla kızarak:

-Be ben ne yapacağımızı, nerede yaşayacağımızı, Harry ve Mary anne ne olacak diye soruyorum.

-Bak sen, benim vahşi kedim evlenir evlenmez kekelemeye ve uysallaşmaya başladı.

Alyssa utanç ve öfkeyle, önünde duran kupayı hızla masaya vurdu.

Handa kısa bir an sessizlik oldu. Sonra herkes kaldığı yerden konuşmalarına devam etti. Alex bir kahkaha attı

-Ben yanılmışım, sadece tırnaklarını içine çekmiş. Sam'e söyledim eşyaları ve arabaları hazırlatıyor biraz sonra yola çıkacağız.

-Mary annem ve Harry ne olacak ?

-Elbette onlarda bizimle gelecekler.

Alyssa mutlulukla derin bir soluk aldı:

-Teşekkür ederim.

-Ne yapmamı bekliyordun Alyssa ? Seni kollayan koruyan o iki ihtiyarı burada bırakıp, sende alarak arkama bakmadan gitmemi mi? Ben o kadar sığ bir adam mıyım? Oturduğum yerden öyle mi görüyorsun beni?

-Seni hiç tanımıyorum ki diye kısık bir sesle fısıldadı.

-Tanıyacağız Alyssa, sen beni ben de seni. Kendimize biraz zaman verelim olur mu?

-Tamam ben gidip Harry ve Mary annemin hazırlanmasına yardım edeyim diyerek neşeyle fırladı yerinden.

Alex arkasından, sallanan zarif kalçasına, kızıl bir su gibi akan saçlarına baktı. Evlenmişti. Hiç aklında olmadığı bir zamanda. Tamamen sıra dışı bir kadınla. Bu güzel kadın onun karısıydı, onundu. Nihayet.

Gözlerini kapattığında onu kollarının arasında çırlıçıplak zevkle inlerken görebiliyordu. Kızıl saçları yastığa dağılmış, biçimli dudakları öpülmekten şişmiş, yeşil gözleri aşk ve şehvetle parlarken, kendini tamamen onun ihtirasına gömülmüş olarak titrerken, inlerken.

Ah tanrım şimdiden taş gibi sertleşmişti ve inlememek için kendini zor tutuyordu. Bir an önce Londra'ya hareket etseler iyi olacaktı. Yoksa yeni evlendiği karısına herkesin içinde utanç verici bir şeyler yapabiliirdi. Kendini rahatlatmaya çalıştı. O esnada Alyssa'nın üzgün bir

şekilde başını olmaz anlamında salladığını ve bir şeylere itiraz ettiğini gördü. Yerinden kalkarak oraya doğru yöneldi.

Alyssa onların kendisiyle gelmek istememelerine inanamıyordu:

-Olmaz sız siz hiçbir yer gitmiyorum. Zaten hazırlanacak eşyalarınızda yok, biraz sonra yola çıkacağız. Oraya vardığımızda seni de tedavi ettirebiliriz Mary anne.

-Sevgili kızım bu hasta halimle o kadar yola dayanmamam. Önce biraz kendimi toparlamalıyım. Sen gidersin, yeni evine ve çevrene alışsın. Sonra bizde geliriz.

-Hayır hayır olmaz sizi öyle arkamda bırakıp gidemem.

-Mary haklı Alyssa. Bizim burada biraz kendimizi toparlamamız lazım. Bu yolculuk onu daha çok hastalandırabilir. O yola dayanacak kadar gücü yok.

Alyssa dolu gözlerle bir Harry'ye bir Mary anneye bakıyor ve başını sürekli olmaz anlamında iki yana sallıyordu.

Ağlamaya başladı. Omuzuna bir el kondu ve hafifçe sıktı.

-Onlar haklı Alyssa. Bu yola dayanamayabilir ama gitmeden önce onlar için bir ev kiralayacağım. Neye ihtiyaçları varsa Sam'e söyleriz karşılar. Gider gitmez bir doktor göndereceğim. İyileştikten sonra arabamı gönderir ve onları aldırırız. Bu arada sende onların kalacakları odaları falan düzenlersin. Geldiklerinde her şey hazır olur.

Alyssa hıçkırarak ağlıyordu. Onlardan nasıl ayrılacaktı. Ya o yokken Mary anneye bir şey olursa, üzüntüsünden yaşayamazdı.

Alex anlamış gibi yeniden omzunu cesaret verircesine sıktı.

-Bir şey olmayacak Alyssa. Buna izin vermem. Şimdi benim halletmem gereken birkaç işim var. O zamana kadar sende vedalaş. Bir saate kadar dönerim.

Alex döndü ve hanın kapısına doğru yöneldi. Evet çok önemli bir işi vardı. Şu şerefsizlerin dersini vermeden buradan ayrılamazdı.

Bölüm 13

Vedalaşmalar, ağlaşmalar, eşyaların toplanması biraz uzun sürmüştü. Alex Brendan'ı önden göndermiş ve her şeyin onlar gelinceye kadar hazır olmasını istemişti. Brendan asık bir suratla iki saat önce yola koyulmuştu. Onlar arabaya bindiklerinde gün hayli ilerlemişti. Alyssa Kasırğa ile gitme taraftarıydı ama Alex'in yüzüne şöyle bir bakınca itiraz bile edememişti. Arabada karşılıklı oturuyorlardı. Alyssa dışarıyı izlerken Alex kollarını göğsünde kavuşturmuş ayaklarını uzatmış birbiri üzerine atmış Alyssa'yı seyrediyordu.

Uzun bir süre bu şekilde sessiz bir yolculuk oldu. Alyssa boynunu hareket ettirerek rahat bir konum almayı ve kestirmeyi düşünüyordu ki Alex boğuk bir sesle:

-Buraya gel Alyssa diye buyurdu.

Sessizliğe alışmış olan Alyssa sıçrayarak kafasını pencereye vurdu.

Bir taraftan kafasını ovuşturuyor bir taraftan da belirsiz bir şekilde söyleniyordu. Oturuşunu düzelterip yeniden dışarıya bakmaya başlamıştı ki

-Sana buraya gel dedim Alyssa diye emretti Alex. Alyssa dönüp dik dik baktı. Alex bu bakışlara umursamazca karşılık verdi ve eliyle yan tarafını gösterdi.

-Ben burada çok rahatım diye cevapladı.

Yüreği küt küt atmaya başlamıştı. Aman Tanrım burada arabanın içinde yapmayı düşünmüyordu değil mi? Düşünceleri yüzünü kızartmıştı. Kendisine bakışları açlık doluydu. Bu nefesinin hızlanmasına ve ellerinin titremesine sebep oluyordu.

Alex kelimelerin üzerine basarak

-Bir emir verdiğimde yapılmasını isterim diye tehditkar bir şekilde konuştu.

Alyssa çenesini kaldırarak gözünün ucuyla ona baktı

-Bana baskı yapmayacağına söz vermiştin daha evleneli iki saat olmadı ama emirler yağdırmaya başladın.

-Senden basit bir şey istedim o da buraya gelmen .Sana her söylediğime bu şekilde itiraz mı edeceksin_

-Belki söyleyiş tarzınız yanlışır lordum.

Alex bir kaşını kaldırarak kurnaz bir şekilde gülümsedi.

-Sevgili Karım daha evleneli iki saat bile olmadan beni yumuşak bir kocaya mı dönüştürmek istiyor?

-Hayır öyle bir niyetim yok ama biraz nezaket hiç fena olmazdı.Özellikle iki saat önce evlenmiş bir geline karşı.

Alyssa'da bir kaşını kaldırarak Alex'i taklit eden bir konuşmayla cevap vermişti.

Alex bir kahkaha attı.

-Biliyor musun sevgili karım seninle hayat hiç sıkıcı geçmeyecek.

-Aynı fikirdeyim Lordum.Sizinle de hayat hiç monoton değil.

İkisi karşılıklı birbirlerine gülümsediler.

Alyssa aklına bir şeyler gelmiş gibi yerinde kıpırdandı.Yanakları pembeleşti.Dudaklarını ıslattı.Bu arada onu izleyen Alex bir sıkıntısı olduğunu anlamıştı.

-Rahatsız mısın?Mola vermemizi ister misin ? diye sordu.

Alyssa biraz daha kızardı.Yüzüne hoş bir pembeliki yayılmıştı.Gözlerini kaçırđı.

Alex meraklanmıştı.

-Alyssa ben senin kocanım ne söylemek istiyorsan söyleyebilirsin.

-Ben bir şey söylemek istiyorum ama...

-Ama..

-Nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum.

-Hadi ama bazı şeyleri aşmamız gerek söyle hadi.

-Nasıl tepki vereceğini bilmiyorum.

-Ah tanrım seninle her şey neden bu kadar zor.Beni öldürmeden önce söyle lütfen.

-Kızacaksın

-Alyssaa!

-Pekala şey biz Londra'ya vardığımız zaman şey aynı oda da mı kalacağız?

-Sana ait odan olacak ama evet genellikle aynı odayı paylaşacağız.

-Biz aynı yatağı paylaşmadan önce bir süre beklemek istiyorum.

Oh nihayet bir çırpıda söyleyip kurtulmuştu.Bu arada gözlerini kaldırıp Alex'e bakamıyordu.Alex'ten bir cevap gelmeyince başını kaldırıp ona baktı.Alex gözlerini kısmış çenesini sıkmış ve yanağında bir kas atarken ona ve ovuşturduğı elerine bakıyordu.

Alex içinden ona kadar sayarak sakinleşmeye çalışıyordu.Yoksa avaz avaz bağırması işten değildi.

Bu kız seni istiyorum, hemde acı vercek kadar cümlesinin neresini anlamıyordu.Karşısında oturmuş masum masum ve tedirgin bir şekilde kendisine bakarken bile kendisini çılgına çevirdiğinin farkında değildi.Onu istiyordu her şekilde her yerde ve bunun için sabrının sınırlarını fazlasıyla zorlamıştı.Şimdi küçük cadı karşısına geçmiş kendisiyle yatmak istemediğini söylüyordu.Şeytan diyordu ki çek kucağına yatır, üzerine uzan ve korktuğı her şeyi unutuncaya kadar baştan çıkar.Sonra da ona sahip ol.

Düşüncesi bile kendisini bu kadar tahrik ediyorsa..

Derin bir nefes aldı.Tanrı ona acısın hayır diyemiyordu.

-Ne kadar bir süreden bahsediyoruz.

-Bilmiyorum, seni biraz daha yakından tanıyınca kadar belki

-Bir insanı bir ömür boyu bile tanıyamadığın olur,bu çok bir uzun süre, ben aziz değilim.

-Ben o kadar demiyorum sadece ...

-Evet sadece...

-iki ay bana yeter,

-Neee iki ay mı? Sen beni öldürmek istiyorsun, bunu kesinlikle anladım.On gün.

-Hayır, on günde kimse kimseyi tanıyamaz.

-Tatlım beni iliklerime kadar tanımana gerek yok, sadece gerekli kısımları tanı yeter.Onbeş gün.Bu son teklifim.

-Bir ay, aşağısı olmaz.

-Öpüşmeler buna dahil değil.

-Nasıl? Ne demek şimdi bu?

-Yani öpüşme serbest.Seni istediğim yerde, istediğim zaman, istediğim şekilde öpebilmeliyim.Kabul etmezsen teklif yatar.İlk durduğumuz handa seni yatağa atarım.Ne diyorsun?

Alyssa kızarmış bir yüzle, pazarlık yaptıkları konuya inanamadı.Ama sonuçta onu tanımak ve yakınlaşmak için bir ay zamanı vardı.

-Tamam kabul ediyorum.

Alex elini uzattı.Alyssa'nın soru dolu bakışlarını görünce Sırıtarak:

-El sıkışarak anlaşmamızı perçinleyelim.Her anlaşmadan sonra bu yapılır.Dedi.

Alyssa utanarak gülümsedi ve sıkışmak için elini uzattı.Elini Alex'in avucuna bırakmasıyla kendini onun kucağında buldu.Çılgılık atmaya fırsat bulamadan dudakları dudaklarına kapanmıştı.Çölde kalmış bir adamın susuzluğuyla öpüyordu.Almış olduğu sözün rahatlığıyla ona karşılık verdi .Öpüşmeye dillerde karışınca küçük arabanın içi, ihtiraslarının hararetiyle tutuşacak kıvama gelmişti.Alex öperken elleri rahat durmuyor kalçalarını okşuyor ve onu kendine bastırıyordu.Belini okşayan eller yukarılara doğru tırmanarak göğüslerini buldu ve arzuyla dikleşen göğüslerini okşayıp yoğurmaya başladı.

Alyssa nefes alamaz hale gelmişti.İnledi ve kıvrandı.O hareket edince, Alex arzulu uzun bir inlemeyle daha bir şehvetle öpmeye başladı.

Arabada nefes sesleri ve inlemelerin dışında ses yoktu.İkiside kendisini kaybetmişti.Bir ara Alyssa koltukta uzanmış ve Alex'i üzerinde hissedince ne zaman uzandıklarını anlayamadı bile.Alex'in solukları daha da hızlanmıştı.İkisinden biri duramazsa anlaşma tamamen yatacaktı.Alyssa onu itmeye çalıştı

-Alex dur artık.

Alex sadece anlamsızca homurdandı, ama durmaya niyeti yok gibiydi.Şimdi boynuna sıcak ve ıslak öpücükler bırakıyor, kulak memesini ısıırıyordu.

-Alex dur dedim.

Alyssa'nın sert sesini duyan Alex, sert bir inlemeyle başını Alyssa'nın göğsüne koydu.Nefesine düzene sokmaya çalıştı.

-Üzerimden kalk!

-Hayır.

-Ne demek hayır, burada eziliyorum.

Alex ağırlığını kollarına vererek doğruldu ve yana kaydı.Yeniden başını onun göğsüne koyarak beline sarıldı.

-Böyle uyumak istiyorum diye mırıldandı.Biraz sonra rahat nefeslerle kıpırtısız yatmasından uyuduğunu anladı.

Tanrım neye bulaşmıştı böyle.Memnuniyetle sıırttı.Elleri Alex'in saçlarına gitti.Yumuşacık siyah saçların arasından parmaklarını geçirdi.Belki de düşündüğü kadar kötü bir hayatı olmayacaktı.Yüreğinin hafiflediğini hissetti kendini arabanın sallantısına bıraktı ve derin bir uykuya daldı.

BÖLÜM 14

Londra'ya kadar olan üç günlük yolculuklarında geceledikleri hanlarda aynı odada ve yatakta yattılar.Alex her fırsatta onu öpüyor kucaklıyor ve sarılarak uyuyordu.

Uzun yolculukları boyunca bazen saatlerce sessizlik oluyor bazen tatlı tatlı sohbet ediyorlar bazen de Alex'in onu kızdırmasıyla Alyssa kızgınlıkla ona saldırıyor arabada ne kadar yastık varsa ona fırlatıyordu.

Nihayet Londra'ya yaklaştıklarında Alex'in göğsünde uyumakta olan Alyssa öpülerek uyandırıldı.

-Kalkman gerek tatlım gelmek üzereyiz.

Alex'in fısıltısıyla uyanan Alyssa kendini topladı ve ilgiyle dışarıyı izlemeye başladı. Farklı bir dünya farklı bir yaşam ve yanında kocası. Her şey değişik ilgi çekici gürültülü ve kalabalıktı. Kalabalık ve gürültü başını döndürmüştü ve heyecanlandırmıştı. Şehir o kadar büyüktü ki. Pırıl pırıl ihtişamlı atlarıyla arabalar, kibar leydi ve centilmenler sokakları doldurmuştu. Alyssa küçük bir çocuk gibi heyecanla çevreyi izliyor ve yerinde duramıyordu. Onun bu heyecanı Alex'i eğlendiriyordu. Gülümsemesi bulaşıcıydı.

Nihayet iki tarafı asırlık ağaçlarla çevrili geniş bir yola geldiklerinde, Alyssa evin sınırları içine girdiklerini anladı. Uçsuz bucaksız arazinin çevresi ormanlarla kaplıydı. İlerde çok güzel bir göle, şırıltılarla akan bir dere dökülüyordu. Mavilik ve yeşiller göz alıcıydı. Tüm bu muhteşem manzaranın ortasında şatodan bir malikaneye dönüştürülmüş devasa bir ev vardı. Alyssa'nın gözleri şaşkınlıkla açılmış, sessizce çevresine bakıyordu. Bahçe bir saray bahçesi kadar bakımlı ve gösterişliydi. Bütün bu ihtişam gözünü korkutmuştu. Buraya nasıl uyum sağlayacaktı. O özgürce yaşamaya ve davranışlara alışmışken burasının kendine göre kuralları olduğunu ve bu kuralların onu zorlayacağı hiç aklına gelmemişti.

Araba nihayet durduğunda uşaklardan biri koşarak kapıyı açtı. Açılan kapıdan önce Alex indi. Sonra Alyssa'yı indirdi.

Alyssa başını yukarı kaldırarak evin uçsuz bucaksız görünen çatısına baktı. Kendini bu devasalık yanında küçük ve önemsiz hissetti. Alex'in kolunu tutmasıyla merdivenlere yöneldi. Bütün hizmetçiler uşaklar ve diğer çalışan elli kadar insan onları karşılamak için merdivenlere sıralanmışlardı. Onlar geçerken eğilerek selam verdiler. Bu arada Alex onlara yeni Düşesi tanıştırdı. Alyssa bu düşes kelimesini garip karşılamıştı. Kendisini bir düşes olarak görmüyordu. Utangaçça kendisini selamlayan hizmetli ordusuna başıyla selam veriyor, nereye bakacağını yada ellerini nereye koyacağını bilemiyordu. İçeri girince ağzı tekrar şaşkınlıkla açıldı. Devasa bir giriş vardı. Sam'in iki tane hanı sığardı buraya. Giriş siyah mermerlerle döşenmiş dev gibi sütunların yükseldiği ve iki tane merdivenin kıvrılarak üst katlarda kaybolduğu bu geniş alan gösterişli tablolar halılar ve sehpa ile döşenmişti. Alyssa geriye doğru bir adım attı. Girişi bile bu kadar ihtişamlı olan bu malikanenin diğer odalarını görmek bile istemiyordu. Alex kaşlarını çatarak ona baktı. Tedirginliğinin nedenini anlamaya çalışıyordu. Elinden tutarak onu yanına çekti. Hizmetçilerden birine seslenerek hanımını yukarıya odasına çıkarmasını istedi. Alyssa yukarıda ne yapacağını bilmiyordu. Böyle bir yerde nasıl dinlenilirdi ki?

Hizmetçi ona yol göstererek önden çıkarken Alyssa çevresini inceleyerek peşine takıldı. İkinci katta ana odaların bulunduğu sağ koridora yönelen hizmetçi işlemeleriyle bir sanat eserini andıran ceviz ağacından kapıyı açtı ve onu buyur etti.

Eşikten adımını atan Alyssa gördükleri karşısında derin bir soluk aldı. Burası bir süit şeklinde tasarlanmış bölümdü. Girdiği yer bu süitin oturma odasıydı ve sarı ve mavinin ağırlıkta olduğu renklerle döşenmişti. Kocaman pencerelerde mavi üzerinde sarı desenlerin olduğu perdeler ve ona uygun sarı koltuklar mavi berjerler şöminenin önüne yerleştirilmişti. Bu odaya açılan diğer kapıdan girdiğinde burasını yatak odası olduğunu anladı. Ortada sütunlarına perdelerin ve tüllerin bağlı olduğu muhtemelen on kişinin rahatça sığabileceği genişlikte bir yatak vardı. Yatağın üzerini kaplayan gece mavisi örtü yerlere kadar uzanıyor üzerinde pek çok renkli yastığı ağırlıyordu. Burada da kocaman bir şömine vardı. Önüne pembe gece mavisi ağırlıklı renklerde iki koltuk ve ortasında antika bir sehpa yer alıyordu. Hizmetçi ona banyo

olarak kullanılacak odayı gösterdi. Bu geniş odanın ortasında geniş bir küvet duruyordu ve sıcak suyla doldurulmuştu. Alyssa elbisesinin düğmelerine uzanan hizmetliye kendisinin yapabileceğini söyledi. Kapıyı kapatarak soyundu. Suyu girdi. Üç günlük yolculuktan sonra bütün vücudu tutulmuştu. Yan tarafta duran kokulu sabunlarla bütün vücudunu ovarak yıkandı. En son saçlarını da köpürttü. Burası inanılmazdı. Sanki bir peri masalının içine düşmüş gibiydi. Her şey çok büyük, devasa, ihtişamlı vesaire vesaire tüm kelimeleri yutacak kadar çok çoktu. Kelime dağarcığında o kadar kelimeye sahip değildi. Gevşemeye çalıştıkça daha da gerginleşiyordu. Buraya alışması mümkün gözüküyordu. Saçlarını duruladıktan sonra asılı havlulara sarınarak banyodan çıktı. Yatak odasına girdiğinde kara kara ne giyeceğini düşünüyordu. Üzerinden çıkardıkları kirliydi. Geriye kalan elbiseleri yangında yok olmuştu. O sırada daha önce gözüne çarpmayan bir kapıdan hizmetçi kadın elinde çok güzel yeşil bir elbise ile çıktı. Giyinmesine yardımcı olmak için uzandı. Ama Alyssa bu elbisenin kendisine ait olmadığını söyleyerek itiraz etti. Hizmetçi kadın bu elbisenin Dükün emriyle, Ekselansları Anju Dükü Brendan Marlborough tarafından alındığını ve bunun gibi pek çok kıyafetin, pabucun, şapkanın soyunma odasına yerleştirildiğini söyledi. Hizmetçinin (adının Gertha olduğunu söylemişti) yardımıyla giyindi. Saçları tarandı. Gertha yemeğin saat yedide servis edileceğini söyleyerek onu yalnız bıraktı. Gertha gittikten sonra kendine aynada bakan Alyssa'ya bu yeni Alyssa çok yabancı gelmişti. Kıyafetlerin bu kadar kendisini değiştirmesine inanamıyordu. Gidip koltuklardan birine oturdu. Bu kadar hizmetçi ve uşağın olduğu bu malikanede insan nasıl zaman geçirirdi ki. Burada sıkıntıdan patlayabilirdi. Yanlış bir karar vermişti. Bu seçimin sonu kocaman bir hayal kırıklığı olacaktı. Hem kendini hem Alex'i mutsuz edecekti.

O bütün bunları düşünürken ara kapılardan birinin açıldığını ve içeriye Alex'in girdiğini fark etmemişti. Alex onun bu düşünceli ve üzgün halini bir süre seyretti. Öyle güzel görünüyordu ki. İki adımda yanına gidip kollarının arasına almak ve tutkuyla tükenene kadar onu öpmek istedi. Neden bu kadar üzgün görüldüğünü anlamadan ona yaklaşmamaya karar vererek ilerledi. Alyssa o yanına gelinceye kadar odada başka birinin daha olduğunu fark etmemişti. Bir kedi kadar sessiz yürüyordu. Alex saçına dokununca yerinden sıçradı.

-Seni bu kadar derin düşüncelere daldıran nedir Alyssa?

Alyssa elini hala korkuyla atan kalbinin üzerine koydu.

-Beni korkuttunuz ekselansları.

-Ekselansları mı?

Alyssa yüzünü ona çevirdi. İlk defa onun için dük kelimesinin bir kelimeden başka bir şey olmadığını ve buraya gelince bir anlam kazandığını fark etti. Karşısında duran gerçekten bir düktü. Bir unvandan daha fazlası.

Kendi çevresindeyken gözüne bu kadar gerçekçi görünmeyen unvan, karşısındaki adamın doğal bir pelerin gibi omuzlarında taşıdığı somut bir gerçekliğe dönüşmüştü.

Alex hala ondan bir cevap bekliyordu.

-Bir dük değil misiniz?

-Evet ama bu zamana kadar senin için bir anlam ifade ediyormuş gibi davranmıyordun.

-Buraya gelince anlamını fark ettim.

Alex karşısındaki koltuğa geçip oturdu.

-Seni bu kadar durgunlaştıran bu mu?

-Gördüğüm rüya birden gerçeğe dönüştü.

-Bu seni mutlu etmemişe benziyor.

-Mutlu etmedi. Korkuttu, küçülttü, önemsizleştirdi

-Sakin kendini aşığılama.

-Bu aşığılama değil, sadece aramızdaki farklılıkları ortaya çıkarma ve farkındalık.

Alex öne doğru eğildi ve dirseklerini dizlerine yasladı.

-Bu fark sadece maddiyata bağı, parayı kaybettiğin anda hepsinin kaybolacağı bir yığın eşya ve mülk.

-Ben maddiyattan bahsetmiyorum.Ben buradaki yaşam kurallarından, benim bilmediğim toplum kurallarından söz ediyorum.Burada sudan çıkmış bir balığa döneceğim.Bunlar öğrenilecek şeyler değil.Bir yaşam tarzı.Bir süre sonra yaptıklarımla seni utandırabileceğim kurallar.

Alex'in cevaplayan sesi sertti.

-Senden asla utanmam.

-Yaşamadan asla bilemeyiz.

-Bütün bu hüznünün sebebi bu mu?Uyum sağlayamamak yabancı bir ortam,her şeyin sana farklı gelmesi mi?

Alyssa üzüntüyle gözlerini pencereye çevirdi.

-Ben burada yaşayamam.Böyle bir ortamda nasıl zaman geçiririm? Ne yaparım, insanlarla nasıl iletişim kurarım?

-Bunlar zamanla öğrenebileceğin şeyler.Kendine zaman vermiyorsun.Hemen ümitsizliğe kapılıyorsun.Oysa benim tanıdığım Alyssa mücadeleci ,inatçı, hırslı bir kızdı.Seni yanlış mı tanıdım?Karşıma geçmiş pes ettiğini söylüyorsun.Hem de hiç denemeden.

-Görünen köy kılavuz istemiyor.

-Demek ki ben sana, senin kendine güvendiğinden fazla güvenmişim. Ne yapmak istiyorsun geri dönmek mi?Unut bunu .Asla izin vermem.Sen buraya aitsin ve bana.Seni bırakmayacağım.

Alex sinirlenmişti.Ayağa kalktı, öfkeyle odada dolaşmaya başladı.Alyssa onu izliyordu.

-Bir süre sonra benden nefret etmeye başlayacaksın uyum sağlayamadığım için.Şimdi beni istediğin için böyle söylüyorsun.Bu istek bittiğinde ne olacak?Her yaptığım hatada benden biraz daha nefret edeceksin.Ve o zaman birlikte yaşayamaz hale geleceğiz.Yara kangrene dönüşmeden önlem alınmalı.

-Bunların hiç biri olmayacak. Zeki, azimli ve becerikli bir kızsın, hepsinin üstesinden birlikte gelebiliriz. Pes etmediğin sürece, ben denemeye devam edeceğim. Sen de çaba göstereceksin. Bunu evliliğimize borçlusun.Şimdi deneyeceğine söz ver.

Alyssa'nın dudakları titredi.

-Söz ver.

-Pekâlâ, söz veriyorum.

Ondan bu cevabı duymak Alex'e derin bir nefes aldırdı.Kendini bu kadar kastığının farkında değildi.Onun bu cevabı kendisi için önemliydi.

-Şimdi aşağıya inelim ve yemeğimizi yiyelim, daha sonra sana evi gezdiririm tabî ki bir kısmını, hepsini bir anda dolaşmamız imkansız.

Elini Alyssa'ya uzattı.Alyssa elini onun avucuna bıraktı.Daha sonra elini koluna geçirdi ve yemek için odadan çıktılar.

BÖLÜM 15

Ertesi sabah Alyssa kahvaltıyı Alex ile birlikte yaptıktan sonra Alex'in ertelenen işlerini yapmak için kütüphaneye kapanmasını fırsat bilip bahçeye çıktı.Bahçe öyle bir düzenlenmişti ve bakımlıydı ki ne yana dönse güller ,değişik şekiller verilmiş ağaçlar ve rengarenk çiçeklerle başını döndürüyordu.Biraz ilerde olan çardağa doğru ilerledi..Çardak sarmaşık gülleriyle kaplanmış ve korunaklı bir hal almıştı.İçinde rahat yastıklı koltuklarla aşıkların buluşma köşesi olarak tasarlanmış gibiydi.Çardağın yanından geçerken ileride kış serasını gördü.Tanrım ihtişamın sonu yok gibiydi.Büyük evin köşesini dönünce ahırların orada olduğunu gördü.Hevesle Kasırğa'yı görmek için ahırlara yöneldi.İçeri girdiğinde Kasırğa onu hissetmiş gibi kişnedi.Alyssa onu özlemişti.Ahırın diğer bölmelerinde birbirinden kıymetli asil atlarla seyisler ilgileniyordu.Alyssa bir süre Kasırğa'yla ilgilendi,konuştu ,okşadı.Sonra

burnundan öperek vedalaştı ve dışarı çıktı. Ahırın arkasında uzun bir çayırılık çitle çevrilmişti. Bazı sesler geldiğini duyunca o tarafa doğru yürüdü. Çayırılıkta beş tane onbir, oniki yaşlarında çocuk bezden yaptıkları bir topla oyun oynuyorlardı. Çite yaslanıp bir süre onları izledi. Çocuklardan birinin vurduğu top ayaklarının yanına yuvarlanınca eğilip yerden aldı. Çocuklar onu görünce utançla kızardılar ve ne yapacaklarını bilemediler. İçlerinde en kısa boylusu çekinerek yaklaştı :

-Topumuzu alabilir miyim ekselansları?

Alyssa hınzırca sırttı.

-Belki alabilirsiniz, şartımı kabul ettiğinizde.

-Şartınız nedir?

-Beni de oyuna alırsanız topunuzu veririm.

Çocuk şaşkınlıktan bir karış açılmış ağzı ve hayretle irileşmiş gözleriyle bakıyordu.

Geri dönüp arkadaşlarına çaresiz gözlerle baktı. Onlar başını sallayınca döndü.

-Pekala, ama kızsınız diye ayrıcalık beklemeyin.

Alyssa gülümsedi.

-Pekala beklemem, Şimdi ben hangi takımdayım?

Çocuk eliyle sarışın, ince, uzun çocuğu gösterdi.

-O, Nicholas, onda bir kişi eksik. Oraya geçin.

Alyssa botlarının bağcıklarını sıkıştırdı, üzerine basıp düşmeye niyeti yoktu.

Oyunun kurallarını anlattılar. Top kaleden uzakken, ayakla sürmek zorundaydılar, kaleye yaklaşıncı elini kullanabilirdi ve topu kaleye atabilirdi. Alyssa böyle bir oyunu daha önce hiç görmemişti. Çabuk kavradı. Oyun başladı.

Çocuklar ona ayrıcalık tanımıyız demişlerdi ama yine de kibar oynuyorlardı. Alyssa'nın ataklarını ve pervasızlığını görünce, onlarda eğlenmeye ve kurnazca çıkışlar yapmaya başladılar. Alyssa birkaç kez düştü. Kalktığı anda kahkahalarla gülüyordu. Elbisesi kirlenmiş, saçları dağılmış umurunda değildi.

Tam o sırada yanından geçmekte olan Nicholas'ın ayağına bir çelme takarak düşürdü ve topu aldı. Nicholas homurdanıyordu.

-Leydim farkında mısınız bilmiyorum ama ikimiz aynı takımdayız. Çelme takıp düşüreceğiniz karşı takımdakiler.

Bunu duyan Alyssa bir an şaşkınlıkla baktı. Artık kendini tutamıyordu. Nicholas ve o kahkahalarla gülerken ufaklıklardan biri topu kaptı. Topun gittiğini gören Alyssa bir çılgılık atarak peşine düştü. Eric topu kaçırmaya çalışırken, Alyssa bu defa ona çelme taktı. Hep birlikte yere düşerken, artık oyun bir maskaralığa dönmüştü. Tüm oyuncular artık topu değil, birbirini kovalıyor ve yumuşak otların üzerinde düşürmeye çalışıyorlardı.

Alex Alyssa'yı evin içinde ve bahçede bulamayınca ahırlara bakmaya karar verdi. Ahırlarda da yoktu. Nereye gitmişti bu kız? İyice meraklanmıştı. Tam geri dönerken ahırın arkasından gelen kahkaha sesleri dikkatini çekti. Çite yaklaştığında gördükleri karşısında şaşkınlıkla donakaldı.

Aman tanrım şu yerde yuvarlanan ve topun peşinde koşan onun Düşes'iydi. Üzerindeki elbise kirlenmiş, saçları dağılmış, yanakları kızarmıştı. Gözleri mutlulukla parlıyordu. Ah yüce tanrım! o çocuğa çelme mi takmıştı o? Gözlerine inanamıyordu. Çite yaklaştı ve ellerini tehditkar bir şekilde beline koyup onları izlemeye başladı. Fazlasıyla eğlenen grup henüz onu fark etmemişti. Monk'u kovalayan Alyssa, eteğine takılıp yere düşerken bir taraftan da gülüyordu. O anda görüş alanına bir çift parlak çizme girince gülüşü dudaklarında dondu. Yavaşça başını kaldırınca Alex'in elleri belinde, çatılmış kaşlarla ona baktığını gördü. Ortalık birden sessizleşmişti.

-Ekselansları.

-Leydim.

Alex ona elini uzattı.Alyssa elini avucuna bırakınca çekip ayağa kaldırdı.

-Leydim, siz burada ne yaptığınızı sanıyorsunuz?

-Çocuklarla oyun oynuyordum lordum.

-Görebiliyorum.

Alysa onun çok kızgın olduğunu düşünüyordu ve bu durumdan nasıl kurtulacağını bilemiyordu.

-Lordum bana kızdığınızı biliyorum ama..

-Evet çok kızgıyım.

-Ama biz...

-Çok kızgıyım, çünkü oyunun bütün kurallarını es geçiyorsunuz.

Alyssa kendini savunacakken, birden onun ne dediğinin farkına vardı.

-Nee????

Bu arada Alex ceketini çıkarmış, gömleğinin kollarını geriye doğru kıvrıyordu.Yüzünde ise hain bir gülümseme vardı.Topu yerden alıp koşarak bir tekmeyle karşıya doğru savurdu. Hala şaşkınlık içinde olan Alyssa peşinden koşturdu.

-Siz lordum bir hainsiniz.

Alex bir kahkaha atarak topu yerde yuvarlamaya başladı.Sessizlik ve şaşkınlıkla olanları izleyen çocukların keyfi yerine gelmişti.Onlarda Alex in peşinden koşturmaya başladılar. Alyssa topu almaya çalışıyordu ama bu mümkün görünmüyordu.Genç adam kendisinden daha iri ve güçlüydü.Ayrıca adımları o kadar büyüktü ki ona yetişmeye çalışırken iki defa düşmüştü.Sonunda Nicholas topu kaptı Alyssa'ya tekmeledi.Alyssa topu kaleye götürürken Birden belinden tutulup havalandığını ve arka tarafa bırakıldığını görünce şaşırdı.Alex onu belinden tutup arkaya bırakmıştı.Bu hiç adil değildi.

-Lordum haksız güç kullanıyorsunuz, hainlik ediyorsunuz diye bağırdı.

Alex sinsice sırıtarak bir reverans yaptı ve topu aldığı gibi kaleye gol attı.

Karşı takım zafer sevinci içindeyken Alyssa kollarını göğsünde kavuşturup sinirli sinirli ayağını yere vurmaya başladı.

Pekala kendisi kaşınmıştı.Demek adil bir oyun olmayacaktı.

Oyun tekrar başladığında topu kapan Alex, Eric'e verdi.Eric topu diğer bir oyuncu olan Stev'e gönderdi .Top tekrar Alex'e gelecekken, Alyssa onun göz hizasına gelerek eteğini dizlerine kadar kaldırıp eğildi ve botlarının bağcıklarını bağlıyormuş gibi yaptı.Bir taraftan da gülümsemesini görmesin diye saçlarını yüzüne doğru dökmüştü.Bu manzarayı gören Alex olduğu yerde kaldı.Onun narin bacaklarına bakarken gözleri aç bakışlarla parlıyordu.Top başının üzerinden uçup Alyssa'nın önüne geldiğinde, Alyssa topu kapıp kaleye koştu ve golü attı.Alyssa ve takımı zafer çılgınlıkları atıp zıplarken, Alex bir panterin zarafetiyle ve tehditkar bir tavırla ona doğru geliyordu.Bunu gören Alyssa birkaç adım geriye gitti.

-Leydim biraz önce siz bana bacaklarınızı mı gösterdiniz?Hem de etrafta bu kadar insan varken.

-Ekselansları adil oynamayan sizdiniz.

-Ben sizin o muhteşem bacaklarınızdan bahsediyorum leydim.Sadece benim görmem gereken bacaklardan.

Alyssa gülerek arkaya doğru kaçtı.Alex peşine düştü.Alyssa'nın kahkahaları devam ederken çocuklar oyunun bittiğini anlamışlardı.

Alyssa koşarak koruluğa girdi.Ne yana gitmeliydi?

Saklanmak için bir yer ararken hala kıkırdıyordu.Ağaçların içinden nereye gittiğini bilmeden yürürken kendini bir göl kenarında buldu.Manzara öyle güzeldi ki bir an gözlerini kapatıp kuş seslerini ve yukarıdan dökülen derenin şırıltısını dinledi.

-Ben de tam buraya gelmenizi bekliyordum leydim

Alex'in boğuk ve baştan çıkarıcı sesini kulağının dibinde duyunca bir çığlık attı. Alex boynuna bir öpücük kondurarak onu kucakladığı gibi kaldırdı. Alyssa hala kıkırdayarak itiraz ediyordu. Onun niyetini anlayınca çığlık çığlığa bağırmaya başladı.

-Bunu yaparsanız ekselansları sizi asla affetmem. Lütfen o su çok soğuktur şimdi.

-Bunu beni aleni şekilde herkesin önünde baştan çıkarmaya çalışmadan önce düşünecektiniz leydim.

-Lütfen, hayır, yapma çığlıkları arasında yüksek bir kayanın tepesine çıkan Alex, kurtulmaya çalışan Alyssa'yı gölün soğuk sularına bırakıverdi. Bir taraftan da onun çığlıklarına gülüyordu. Alyssa buz gibi suya düşünce bir an nefes alamadı. Battı ve çıktı. Bu arada düşünüyordu. "İntikamım çok acı olacak ekselansları."

Alyssa'nın batıp çıktığını ve öksürdüğünü gören Alex, bunun biraz fazla olduğunu düşündü. Alyssa hala batıp çıkıyordu. Bu kız niye yüzmeye çalışmıyordu peki?

Sonra Alyssa son bir defa çırpındı ve gözden kayboldu. Gülüşü dudaklarında donan Alex gözleriyle çevreyi taradı. Hala suyun üzerine çıkmamıştı. Telaşlandı.

-Alyssaaaa

Ses yoktu. Yüreği korkuyla doldu. Sonra öyle hızlı çarpmaya başladı ki kalp krizi geçireceğini sandı.

-Alyssaaa bırak şakayı sırası değil.

Tanrım hala görünmüyordu. Korkudan titreyerek göle atladı. Dibe daldı, araştırdı, suyun altında elbise benzeri bir şeyler var mı diye her yeri eliyle yokluyordu. Nefessiz kalınca yüzeye çıktı, derin bir nefes alıp tekrar daldı. Tanrım lütfen lütfen sürekli aklından geçen bu iki kelimenin devamını getiremiyordu. Korku iliklerine kadar dolmuştu.

Tekrar yüzeye çıkıp derin bir nefes aldı, tam tekrar dalacakken arkasında bir kıkırtı duydu. Dönüp baktığında Alyssa'nın kayanın arkasından sudan çıktığını gördü. Öyle derin bir sevinç yüreğini kapladı ki derin bir nefes aldı. Ardından bütün vücudu öfkeyle doldu. Bu defa onu kesin öldürecekti. Hiç kimse elinden alamayacaktı.

Alyssa dönüp gülümseyerek Alex'e baktığında gülüşü dudaklarında dondu. Alex kendisine doğru öyle bir öfkeyle yüzüyordu ki kaçması hem de ardına bakmadan kaçması gerektiğini anladı. Hem de bir an önce. O uzun kaslı kollarıyla bir dakika içinde kıyıda olurdu.

Alex ayakları yerde değince yavaş yavaş sudan çıkmaya başladı. Bu arada Alyssa ıslak eteklerini tutmuş ardına bakmadan koşuyordu.

-Bence daha hızlı koşmalısın tatlım, seni elime geçirdiğimde inan bana bir hafta oturamayacaksın.

Alyssa, Alex'in bu sözlerini duyunca korkuyla daha hızlı koşmaya başladı. Bu defa gerçekten kurtulamayacaktı. Nereye saklanabilirdi. Burası onun eviydi ve her yeri avucunun içi gibi biliyordu mutlaka.

Soluk soluğa malikanenin merdivenlerine geldiğinde Alex'in de koruluktan çıktığını gördü. Hızla koşarak kapıyı açan uşağın şaşkın bakışları arsında merdivenleri tırmandı. Kendi odasına gidemezdi. Onu hemen bulurdu. Üçüncü kata giden merdivenlere yöneldi koşmaktan soluk soluğa kalmıştı. Koridorda derin nefesler alarak çevresine baktı. Çatı katına giden merdivenleri görünce koşarak çıktı. Kapıyı açıp girdi ve kilitledi. Arkasına yaslanarak derin derin nefesler aldı. Bu defa çok ileri gitmişti ve ona kızmakta haklıydı.

Girdiği odaya göz gezdirdi. Burası çok güzel döşenmişti. Sanki birisi için hazırlanmıştı. Bu oda kiminse bir süre burada yaşamıştı. Ama artık kullanılmadığı üzeri örtülü eşyalardan ve tozdan belliydi. Odada ilerledi. Pek çok resim malzemesi ve tuvali vardı. Bazı resimler yarım kalmıştı ve tozla kaplıydı. Bazı resimler tamamlanmıştı. Her kimse yetenekliymiş diye düşündü. Resimler çok güzeldi. Köşede dört direkli bir yatak vardı. Yanındaki dolapta ise kıyafetler asılıydı. Çok fazla elbise vardı. Narin bir kadına ait olduğu belli olan kıyafetler çok

güzeldi. Ellerini kumaşların üzerinde gezdirdi. Sonra hala ıslak olan kıyafetlerle durduğunu fark etti ve soyunmaya başladı. Üzerinde sadece kombinezonu kalıncaya kadar bütün ıslak kıyafetlerini çıkardı. En son botlarını da bir kenara fırlattı.

BÖLÜM 16

Alex kapıdan girdiğinde öyle bir öfkeyle bağırdı ki çatı katındaki Alyssa bile duymuştu. Uşaklar saklanacak delik ararken Alyssa gayet rahat bir şekilde üzerine giyecek bir şeyler arıyordu. Nasıl olsa onun burada olduğu aklına bile gelmezdi. Eline geçirdiği ipek bir sabahlığı üzerine geçirip kuşağını bağladı. Yatağın üzerindeki tozlu örtüyü çekip kendini yumuşak döşeğe bıraktı. Ellerini başının altına koydu ve düşünmeye başladı. Aslında suçluluk duymuyor değildi. Ama birazcık, fazla değil. Hak etmişti. Onu oyuna getirmiş, düşünmesine bile fırsat vermeden evlenivermişti. Tanımadığı bir adamla, tanımadığı bir çevreye gelmiş, bütün sevdiklerinden ayrılmıştı. Bu yakışıklı yabancı ona biraz bile ilgi göstermeden alışmasına yardımcı olmadan işlerine gömülmüştü. İki gündür buradaydı ama daha evi bile gezdirmemişti. Bahçe ve ahır da kendi çabalarıyla dolaşmıştı. Kendini yalnız hissediyordu. Evinde olsa Kasırğa'ya atlar, başıboş çılgınlar gibi at sürer ve sıkıntısını dağıtırdı. Burada onu bile yapmasına izin yoktu.

Tam o anda kapının kolu zorlandı. Alyssa yatağın içinde korkuyla doğruldu. Onu bulmuş olamazdı. Bu kadar çabuk değil. Hem onu nasıl bulmuştu ki? Hizmetçilerden biri görmüş ve söylemiş olmalıydı. Saklanacak bir yer aradı. Ama odada kaçacak yer yoktu ki.

-Alyssa aç şu kapıyı.

Alex'in sesi çok öfkeli geliyordu.

Sesini çıkaramadı.

-Alyssa aç şu kapıyı, yoksa kıracağım.

Alyssa kapıyı inceledi. Yok canım, bir darbeye açılacak bir kapıya benzemiyordu. Yatakta geri çekildi. Sırtı yatak başlığına dayanınca kaçacak yerim yok diye düşündü. Dışarıdan Alex'in anlaşılmasız homurdanmaları geliyordu.

Kapıya güm diye vurulma sesi gelince yerinden sıçradı. İkinci vuruş, üçüncü vuruş derken dördüncüde kapı çatırdayarak menteşelerinden ayrılıp sağa doğru savrularak açıldı. Gözü dönmüş Alex içeriye girdi. Çok yavaş hareket etmesine rağmen sinirli olduğu belliydi. Alyssa yerinden kıpırdayamıyordu. Alex yavaş yavaş yürüyerek yatağın ayak ucuna geldi. Bakışları ateş saçıyordu ve çenesindeki kas yine atmaya başlamıştı. Bir süre sessizce birbirlerine baktılar. Alyssa yavaşça yatağın öbür tarafına, Alex'in ulaşamayacağı tarafa doğru hareket etti. Alex onun tarafına doğru yönelince, ters tarafa doğru emekledi. Elinden kurtulamayacaktı. Alex ileri atılıp tam ayağından yakalayacakken kendini yataktan aşağıya attı. Hemen doğrulup ayağa kalktı. Bu defa yatağın iki tarafında karşılıklı durmuş önce kimin hareket edeceğinin hesabını yapıyorlardı.

-Beni nasıl buldun? Hizmetçiler mi söylediler yerimi?

Alex bir taraftan onu kollarken bir taraftan da nasıl yakalayacağını düşünüyordu.

-Hayır kendi kendini ele verdin. Arkanda ıslak bir yol bırakmışsın küçük cadı .

Alyssa'dan sadece ah sesi çıktı.

Onun dikkati dağılmışken Alex yatağın ayak ucuna kadar gelmişti. İleri doğru atıldı, tam yakalayacakken Alyssa yatağın üzerinden öbür tarafa geçmeye çalıştı. Alex onu sol ayağından yakaladı. Çırpınan Alyssa sağ ayağıyla güçlü bir tekme attı. Alex'in omzuna gelen tekme canını yakmıştı ama yine de bırakmadı. Ayağından çekip üzerine uzandı. Alyssa yüzüstü bir şekilde yatağa gömülmüş hareket edemiyordu. Kollarını kurtarmaya ve elini ısırmağa çalıştı ama kendisinden kat kat güçlüydü. Nefesini boynunda hissedince kafasını geri atarak Alex'in çenesine vurdu. Alex bir küfür savurarak onu daha sıkı tuttu.

-Şimdi küçük cadı cezanı çekmeye hazır mısın?

Kulağının dibinde boğuk bir sesle konuşuyordu.

-Bırak beni

--Bırakacağım seninle işim bittiğinde.

-Bana elini sürersen seni buna pişman ederim.

-Ne yaparsın tatlım beni döver misin, yoksa öldürür müsün?

Alex konuşurken bir taraftan da onun boynuna öpücükler konduruyordu.İçi titreyen Alyssa tekrar kurtulmak için kıpırdandı.

-Kıpırdanıp durma dikkatimi dağıtıyorsun.

-Asıl ben senin burnunu dağıttığım zaman dikkatini oraya toplayacaksın.

-Ah sevgilim, zaten dudağımı patlattın.

Alyssa bu söz üzerine irkildi.Onun canını yakmak istememişti.

-Gerçekten mi yoksa bana yalan mı söylüyorsun?

-Gerçekten de dudağımı patlattın kanıyor.

-Bırak beni de bir bakayım.

-Bu kurtulmak için bir numara mı?

-Tanrım, sen ne odun kafalısın, elbette yarana bakmak için.

Alex hızla onu döndürdü ve tekrar altına aldı.Şimdi yüz yüzeydiler.Gerçekten de dudağı kanıyordu.

-Sen bana odun kafalı mı dedin?Alyssa hakaretlerinin hiç sonu yok değil mi?Sen nasıl öyle bir şakayla beni korkutursun.Ömrümün kaç yılının gittiğini biliyor musun?

-Sen beni o buz gibi suya atarak öldürmeye çalıştın.

-Kimse bu mevsimde göle girdi diye ölmez.

Alyssa pişmanlıkla dudağını ısırıldı.Alex'in gözleri anında dudaklarına yönelmişti.

-Özür dilerim seni korkuttuğum için, dudağın içinde, canını yakmak istememiştim.

Alex öfkesinin bir sabun köpüğü gibi söndüğünü hissetti.Öfkenin yerini başka duygular almaya başlamıştı.İç gıcıklayan ve gittikçe ateşini yükselten duygular.Alyssa sessizlik uzayınca rahatsızca kıpırdandı.Onun kıpırdanması Alex'i daha da tahrik etti.Sertliğini ona bastırdı.Alyssa derin bir soluk aldı.Alex'in gözlerinde gördüğü şey, içinde bir yerlerde toplanan titreşimin aşağılar doğru inmesine neden olmuştu.

-Sen hep benim canımı yakıyorsun, günün her saati her dakikası.Ben bu acıyla yaşıyorum.Sana bakmak bile beni şehvetten çılgına döndürüyor.Yatağıma yattığımda gördüğüm rüyalar sana sahip olamadığım kabuslara dönüşüyor.Seni daha az görmek için çalışma odasına kapanmam bile çare olmuyor.Gözümün önünde sürekli seni bu şekilde hayal ediyorum .Altımda kızıl saçların yatağa dağılmış bir şekilde dudakların öpüşlerimden şişmiş gözlerin seksi seksi bakarken.

Alyssa onun bu boğuk ve baştan çıkaran şehvetli sözleriyle hipnotize olmuş sesini çıkaramıyordu.Yanaklarıyla beraber bütün vücudu yanmaya başlamıştı.

Alex eğilip ufak ufak öpücüklerle onu dudaklarını aralaması için ikna etmeye çalıştı.

Alyssa inleyerek dudaklarını araladığında Alex'in dili ağzını istila etti.Açlıkla öpüşürken nefesleri birbirine karışıyor elleri birbirlerini daha iyi tanımak için hareket ediyordu.

Alex sabahlığın kuşağını açarken Alyssa'nın parmakları onun saçlarında dolaşıyor ve çekiştiriyordu.

Sonunda Alyssa'nın üzerindeki sabahlık bir kenara fırlatıldı.Sadece kombinazonla kalan Alyssa'ya bakan Alex sanki onu gözleriyle içiyordu.

-Öyle güzelsin ki sana bakmaya doyamıyorum.Sana ihtiyacım var.Gerçekten benim olmana .Her an seni kaybolup gitmenden korkmaktan bıktım.Seni ilk gördüğüm andan beri istiyorum.Lütfen beni geri çevirme.

Alex'in bir taraftan öperken bir taraftan söylediği bu sözler Alyssa'nın içinde sönmeyen bir yangın başlatmıştı.Onun baştan çıkaran boğuk sesiyle söylediği bu sözler çözülmesine neden olmuştu.Kendini Alex'e bıraktı.Aldığı koku duyduğu ses,nefes alış vücutunda dolaşan elleri hepsi bir araya gelince böyle bir tecrübe yaşamamış olan Alyssa için karşı konulamazdı.Alex

onun teslimiyetini ve gevşeyen bedeninin farkına varmış şimdi daha istekli öpüyor okşayışları ile onu çıldırtıyordu.

Üzerinde doğrulup gömleğini hızla çıkardı fırlattı.Pantolon ve çizmeleri de gömleğin akıbetini yaşadı.

Geri Alyssa'ya döndüğünde onun gözleri kapalı bir şekilde kıpırdamadan uzandığını gördü.Yanakları kızarmış dudakları şişmiş ve pembeleşmişti.Göğüsleri ipek kombinazonun altında davetkar bir şekilde dikleşmişlerdi.Öyle güzeldi ki uzanıp usulca yanağını okşadı.Parmakları oradan boynuna ve göğüslerine indi.Alyssa derin bir nefes alarak gözlerini açtı.Kendisine dikkatle bakan Alex'i görünce gözlerini utançla kırptırdı başını çevirmek istedi.Alex çenesini tutarak ona engel oldu.

Kaslı vücudu geniş omuzları ve yanmış teniyle ne kadar karşı konulmaz bir adam olduğunu fark etti.Güya birde ona direnebileceğini sanmıştı.Güldü.

-Komik olan nedir?

-Ben

-Neden komikmişsin?

-Sana karşı koyabileceğimi düşündüğüm için.

Seni ne kadar çok istediğimi inkar edebileceğimi sandığım için,senden kaçmaya çalıştığım için ben ahmağın tekiyim.

Alex bir kahkaha attı.Üzerine eğilip burnuna küçük bir öpücük koydu.

-Sen bana aitsin,Karım. Vücudunla ruhunla her şeyinle benimsin.

Alex eğilip susuz kalmış bir insanın ihtiyacıyla öpmeye başladı.Dili ağzını dolduruyor elleri bütün vücudunu dolaşüyor ve onu daha çok bedenine bastırıyordu.Dudakları boynunu hafif öpücüklerle geçip göğüslerine geldiğinde Alyssa bir yay gibi kıvrıldı ve inledi.Üzerindeki son parçayı da aceleyle çıkartan Alex onun çırlıçıplak kalmış vücuduna hayranlıkla baktı.Üzerini örtmeye çalışan ellerini tutup başının üzerinde birleştirdi.Sonra eğilip göğüslerine küçük ısırmalar ve öpücükler kondurmaya başladı.Onun inlemeleri kendisini daha çok ateşlendiriyor bir an önce içinde olmak için dayanılmaz bir sızı hissediyordu.Dudakları göbeğinde oyalanıp daha aşağılara inmeye başladığında Alyssa itirazla inledi.Bacaklarını kapamaya çalıştı.Boşta kalan eliyle bacaklarını iki tarafa ayıran Alex dudaklarını onun zevk merkezine yapıştırınca Alyssa zevkle bir çığlık attı.Bir taraftan da başını sürekli iki tarafa sallıyor kıvranıyordu.Onun tadını alan Alex kokusunu içine çekti.Diliyle yaptığı işkenceye dayanamayan Alyssa Lütfen diye yalvarmaya başladı.Ne için yalvardığını nereye ulaşmak istediğini bilmeden kıvranıyor ve inliyordu.

Alex te daha fazla dayanamayacaktı.Tekrar onun üzerine uzandı, ellerini serbest bıraktı ve ihtiyaçla öpmeye başladı.Alyssa onun omuzlarına sarılmış aynı şiddetle karşılık veriyordu.Alex sertliğini onun yumuşaklığına bastırdı ve geri çekildi.Tekrar bastırdı.Yavaş yavaş içine giriyor onu alıştırmaya çalışıyordu.Geri çekilip tekrar gireRken Alyssa kasıldı.Alex onu öperek ve okşayarak sakinleştirmeye çalıştı.

-Kedini kasmamalısın tatlım.Biraz acıyacak.Elimde olsa sana bu acıyı yaşatmazdım.Ama çok çabuk geçecek.

Alyssa bu sözleri dinliyor ama bir türlü sakinleşemiyordu,kıpırdandı.

-Tatlım lütfen kıpırdama, yoksa bu iş başlamadan bitecek.

Sonra Alex daha fazla erteleyemeyeceği bu acı için özür diler gibi öptü.Onun derinliklerine doğru girerken engeli hissetti.Geri dönüşü yoktu.Son bir hamleyle engeli aşıp onun içine yerleşirken Alyssa'nın vücudu kasıldı ve dudaklarından bir çığlık koptu.

-Özür dilerim özür dilerim hayatım.Lütfen gevşe.

Rahatlamaya çalışan Alyssa derin bir nefes aldı.Ama içi öyle doluydu ve öyle gerilmişti ki sanki patlamak üzereydi.Sıkıntı verici bir durumdu ve bir an önce bitmesini istiyordu.

-Lütfen bittiğini söyle.

-Ah sevgilim daha yeni başlıyoruz.

Alyssa'nın gözleri dehşetle açıldı.

-Yo hayır diye inledi.

Alexboğuk bir sesle güldü.

-Kötü kısım bitti tatlım, şimdi zevk alma zamanı.

Alex bu sözlerden sonra hareket etmeye başladı.Onun içinde gidip gelirken kendini sıkıyor ve ona zaman tanımak istiyordu.Alyssa ise biraz önceki acının yerini alan inanılmaz zevkle inliyor tırnaklarını Alex'in sırtına geçiriyordu.

Alex'in gidip gelmeleri sıklaştı ve sertleşti. Alyssa bir uçurumun tepesine çıkmış ve yuvarlanmamak için Alex'e tutunuyormuş gibi onun omuzlarına sarılmıştı.Alex'in yüzü sertleşmiş kollarındaki kaslar gerilmişti ve dişini sıkmış her gidip gelmesinde biraz daha derine girip çıkarken zevkle inliyordu.

-Hadi tatlım benimle gel, bırak kendini diye dişlerinin arasından tıslayarak homurdandı.

Alyssa kendini Alex'e yapıştırdı.Alex onu kalçalarından kendine bastırarak daha hızlı ve daha sert gidip gelmeye başladı.

İkisi birlikte kendilerine ait o bilinmeyen gökyüzünde çılgınca patlamaların eşliğinde gezerken gerçek dünyaya asla dönmek istemediler.Sadece biraz daha orada kalabilmek için uzun bir süre birbirlerinden ayrılamadılar.

BÖLÜM 17

Alyssa başını çevirince Alex'in yan dönmüş kendisine baktığını gördü.Utançla kızarıırken başını yastığın altına soktu.

-Bunu yapmadığımı söyle lütfen

Alex'in kaşları kızgınlıkla çatılırken çenesi kasıldı.

-Daha sevişmemizin teri bile kurumadan bana pişman olduğunu söyleme.

Alex'in sert sesini duyunca başını yastığın altından çıkaran Alyssa şaşkınlıkla ona baktı.

-Ben sevişmemizden bahsetmiyorum.Attığım çılgınlıklardan bahsediyorum.Hem de kapı ardına kadar açıkken.Çalışanların yüzüne bakamayacağım.Tanrım yer yarılrsa da içine girsem.

Tekrar başını yastığın altına soktu.

Alex onun utanmış haline görünce ve neden utandığını anlayınca ukala bir şekilde sırıttı.Alyssa ona baktığında onun bu kendinden memnun gülümsemesine dirseğini karnına geçirerek cevap verdi.

-Kendini beğenmiş ukala sende.

Alex canı yanmasına rağmen bir kahkaha attı.

Alyssa yorganı çekiştirerek kendi çevresine sardı ve yatakta doğruldu.

-Burası çok güzel bir oda ama kullanılmıyor sanırım.Neden kimin odası burası?

Alex'in hüznülenen yüzünü görünce çok sevdiği birisinin olduğunu anladı.Bekledi onun konuşmak için hazır olduğunda kendisine anlatacağını umuyordu.

Alex yastıkları düzelterek arkasına yaslandı.Bir süre odayı inceledi.Gözlerindeki bakıştan onun şu an yanında olmadığını geçmişinde burada olan birini izlermiş gibi duygusallaştığını görünce uzanıp göğsüne başını koydu.Kollarını beline dolayarak beklemeye başladı.Biraz sonra onun bir fısıltıyı andıran boğuk sesini duydu.

-Annem öldüğünde yedi yaşındaydım.Babamla birbirlerini sevmeden evlenmişlerdi.Sonrada sevemediler bir türlü.Ben yedi yaşında olduğum halde anlayabiliyordum.Birbirlerine karşı ilgisizdiler.Tek neşe kaynağım dünya güzeli teyzemdi.O zamanlar onyedi onsekiz yaşlarındaydı.Bizimle kalıyordu.Başka kimsesi yoktu.Onun çevresinde dönerdim.Akşama kadar onu izleyebilirdim.Benimle ilgilenen sadece o ve dadım vardı.Yatarken bana masallar okuyan, banyo yaptıran, ilk balığımı avlamama yardımcı olan, atlardan korktuğumda elimi sıkı sıkı tutan hep oydu.

Sonra annem ikinci bebeğini doğururken ölünce bu peri masalı bitti.O günden sonra babamın ona karşı davranışları değişti.Helena onu gördüğünde saklanacak delik aramaya başladı.Huzur diye bir şey kalmamıştı.Sadece ikimizde evden uzaklaştığımızda mutlu oluyor, elimizden geldiğince günümüzü dışarıda geçirmeye çalışıyorduk.Helena artık geceleri benim odamda bana sarılarak uyumaya başlamıştı.Ben bundan oldukça memnundum.

Sonra babam beni yatılı okula göndermeye karar verdi.Ne kadar karşı çıksak ta mecburen gitmek zorundaydım.Ağlayarak vedalaştığımızda ve arabaya binip geriye baktığımda Helena'nın yanında duran babamın çirkin sırtışı hala gözlerimin önündedir.O zaman çocuktum ve anlayamamıştım.Sonra ki yaz geldiğinde Helena'yı çok değişmiş buldum.Sanki birileri yaşam enerjisini çekip almış gibiydi.Her yaz eve gelişimde değişen kaybolan ve dünyadan uzaklaşan bir Helena'yla karşılaşıyordum.Büyüdükçe bazı şeylerin farkına varmaya başlayınca babam bu defa yaz tatillerinde beni değişik ülkelere seyahatlere göndermeye başladı.Oysa hayatımda gördüğüm en cimri adamdı.Son yaz onun emirlerini dinlemeyerek eve döndüm.Helena'yı buraya kapanmış olarak buldum.Çok güzel resim yapar ve şarkı söylerdi.Sesini dinlemekten asla bıkmazdım.Bu oda onun dünyası olmuştu.Kimseyle görüşmüyordu.Beni görünce yavaş yavaş eski neşesini bulmaya başlamıştı.Babamı gördüğünde verdiği tepkileri artık bir yetişkin olduğum için anlayabiliyordum.İçimdeki öfkeyi anlatamam.Helena'ya sorduğumda sadece utançla gözünü benden kaçırdı.Birşeyler söylemesine gerek yoktu.Onbeş yaşındaydım ve yaşıtlarıma göre daha iriydim.Okulda çıkan kavgalarda hiç kaybetmemiştim.O öfkeyle çalışma odasına dalıp onu yakasından tutup duvara yapıştırdım.Sanki bir kum torbası yumruklarmış gibi yumruklamaya başladım.Ta ki yorulup kolumu kaldıramayacak hale gelinceye kadar.

Yaptığının farkına vardığımda yerde kanlar içinde yatıyordu.Sonra doktor çağırdılar.Biraz kendine geldiğinde beni evden kovdu.Helena'ya geri dönüp onu alacağımı söyledim.Bana sadece kendisini merak etmememi ve çok iyi olmamı söyledi.

O günden sonra ne iş bulursam yaptım.Doklarda çalıştım.Tayfalık yaptım.Sonra bir gün bir sokak kavgasında beni gören biri bahisli dövüşlere katılmak isteyip istemediğimi sordu.Söylediğine göre çok iyi para vardı.Amacım bir an önce iyi para kazanıp Helena'yı yanıma almaktı.Ona bakabilmeliydim.

Kabul ettim.İyi dövüşüyordum ve iyi para kazanıyordum.

Sonra büyük bir maçtan sonra elime aldığım ve biriktirdiğim çok iyi parayla eve döndüm.Geldiğimde Helena yoktu.Babam olacak adam sarhoş ve sızmış haldeydi.Yakasına yapıştım Helena'nın nerede olduğunu sordum.Uşaklar elimden zor aldılar.Dadım iki ay önce Helena'nın intihar ettiğini söyledi.İnanamadım.Oysa öyle az kalmıştı ki onu kurtarmama.Ondan öyle nefret ediyordum ki öldürmek istedim.Hiç kimseden bu kadar nefret etmemiştim.Uşak ve hizmetlilerin bir an dikkat dağınıklığından yararlanarak koşup duvardaki tabancayı kaptım.Ona doğrulttum.Yapamadım nefret de etsem ateş edemedim.Yalpalayarak kalktı.Ateş edemeyeceğimi benim bir erkek olmadığımı söyledi.Korkak dedi.Gelip tabancayı elimden aldı.Erkeklik eline aldığı tabancayı ateşlemektir diyerek kafasına dayadı ve tetiği çekti.Donmuştum kıpırdıyamıyordum.Gözlerimin önünde ölmüştü.Yanlış anlama üzülmедim.Sadece ben onu öldüremediğim için pişmandım.

Son kelimelerden sonra Alyssa yanağındaki gözyaşlarını silerek doğruldu.Ona baktı.gözlerinde acı üzüntü.pişmanlık duygularının ard arda geçişini izledi.Elini uzatıp yanağını okşadı.

-İyi ki öyle bir adamın kanıyla ellerini kirletmemişsin.

-Ama çok istedim.Çıplak ellerimle boğmayı,onu parçalara ayırmayı...

Alyssa işaret parmağını onun dudakları üzerine bastırdı.

-ŞŞŞŞŞŞ yapma sen öyle bir adam değilsin.

Alex dudaklarının üzerindeki parmağı öperek sordu.

-Ben nasıl bir adamım?

-Hımm bir düşüneyim.Dediğim dedik,inatçı,sahiplenici,hep kendi dediği olsun isteyen,öfkeli,oyunda hile yapan..

Alex bu sözler üzerine onu yakalayıp yatağa bastırdı.

-Demek hiç iyi meziyeti olmayan bir adamım.O zaman kötü adam olmanın tadını çıkarayım diyerek onun dudaklarına kapandı.

Kendilerini duyguların sarhoş edici dünyasında kaybettiler.

BÖLÜM 18

Aradan geçen birkaç günde kendilerini dış dünyaya kapayıp sadece birbirlerini daha iyi tanımak için birlikte vakit geçirdiler.Alex işlerini ihmal etmemek için arada bir çalışma odasına yine kapanıyordu.Bu arada Alyssa ilgilenecek bir şeyler arıyordu.

Alex'in çalışma odasına kapanmasına canı sıkılan Alyssa odasına çıktı.Soyunma odasına girerek askılarda asılı olan kıyafetleri incelemeye başladı.Bu kadar çok kıyafetin neden gerekli olduğunu hala anlayamamıştı.Nerede giyecekti ki?Elbiselerin altındaki kutular dikkatini çekince tek tek açmaya başladı.Şapkalar çantalar yelpazeler şallar ve pabuçlar.Renk renk çeşit çeşit boncuklarla taşlarla işlenmiş pabuçlar.Yere oturup botlarının bağcıklarını çözdükten sonra birkaçını denemeye karar verdi.Pembe incilerle kaplı olan pabucu ayağına geçirdi.Yürümeye çalıştı.Pabuç ayağından fırlayıp bir kenara düştü.Diğer ayağındakini de bir kenara fırlattı.Yeşil olanı denerken ayağı ters döndü neredeyse bileğini sakatlıyordu.Gümüş rengi o kadar sivri topukluydu ki üzerinde yürümesi imkansızdı.Onu da bir kenara fırlattı.Lanet olsun tüm kadınlar bu pabuçları nasıl giyiyordu ve nasıl üzerinde düşmeden yürüyorlardı?İnatlaşan Alyssa bütün pabuçları denemeye karar vermişti.Yürümeyi bırak ayakta bile duramazken bunları niye almışlardı ki?Sonunda öfkeyle bütün pabuçları alıp odanın dört bir tarafına fırlattı.Öfkeden ağlamak üzereydi.Alex onu bu haldeyken buldu.Odaya giripte dört bir yana dağılmış terlikleri ve pabuçları görünce şaşırdı. Alyssa bu dağınıklığın ortasına oturmuş öfkeyle mırıldanıyordu.

-Bir kadın bunlara niye ihtiyaç duyar ki?Kendi kendini cezalandırmak için mi?Şunlara bak, ata bile binemezsin, bahçede dolaşamazsın.Merdiven çıkarken düşüp boynunu kırarsın.Lanet olasıca bu çok mantıksız.

Elinde olan terliği karşı duvara fırlattı.Alex onun bu sevimli haline kahkahayla gülmeye başlayınca ,terliğin biri başına doğru uçarken son anda eğildi.

-Senin için sorun yok tabii.Nede olsa bu işkence aletleri senin ayağına eziyet etmeyecek. Alex gelip yere, yanına oturdu.

-Bütün bu kızgınlık ve dağınıklık sana boyun eğmedikleri için zavallı terlik ve pabuçlara mı?

-Şuraya bak bir çifti bile yararlı olmayan bu kadar süslü zıvalığı benim giymemi bekliyorsunuz.Aptal şeylerle yürümeyi bırak üzerinde bile duramıyorum.

-O zaman onlara emret, sen bir düşessin, sana boyun eğmek zorundalar.

Yan dönüp onun haşarı bir şekilde kıvrılan ve muzipçe parlayan gözlerini gören Alyssa yerden aldığı terliği tam ona fırlatacakken Alex ellerini kaldırarak teslim oldu.

-Sevgilim zamanla öğrenirsin.Farz et ki giymedin sende giyebileceğin ayakkabılar alırsın.

-Yani şu şeylerin içine girmem için beni zorlamayacak mısın?

-Neden zorlayayım ki.Nasıl rahat ediyorsan öyle giyinirsin.

-Sana ne kadar mükemmel bir koca olduğunu söylemiş miydim?

Alex eğilip boynunu öperken

-Bir kez daha duymaktan bir zarar gelmez diye mırıldandı.

Alyssa o boynunu öperken teslim olmuş bir şekilde inledi.

-Yani giydiğim o botlarla seni utandırmaz mıyım?

-Sevgilim ben seni, ne giyersen giy, nasıl giyersen giy, hatta hiç giyme her halükarda beğeniyorum ve istiyorum.

Alyssa melodik bir şekilde kıkırdarken Alex onu kucaklayıp yatağa attı. Alyssa'nın son düşündüğü şey Alex'in hiçbir zaman kendisini sevdiğini söylemediğiydi.

Ertesi sabah ikisi kahvaltı masasındaiken kapı açıldı ve uşak:

-Kontes Liberty ve Kontes Culton ekselansları diye haber verdi.

Alex peçetesini masaya bırakırken aceleyle yerinden kalktı. Onun bu tuhaf telaşına anlam veremeyen Alyssa merakla kapıya doğru yürüyen Alex'i izledi. Kapıdan anlamsız konuşmalar eşliğinde fırtına gibi giren siyah giysili iki yaşlı kadına bakarken, Alex eğilip Konteslerin elini öptü.

-Sayın Dük bize evleneceğini bile haber vermedi görüyor musun Fanny?

Fany olduğu bariz olan diğer yaşlı kadın kafasını salladı.

-Evet haber bile vermedi.

Alex çapkınca baktı.

-Ah sevgili Leydiler, evlilik teklifimi kabul edeceğinizi düşünseydim üç yıl önce sizin kapınızı aşındırırdım diyerek zarif bir şekilde reverans yaptı.

Fany adındaki kontes elindeki eldiveni işveyle Alex'in koluna vuruken kıkırdadı.

-Tatlı dilli zampara.

-Bütün kızlar ve kadınlar bu nedenle ayılıp bayılmıyorlar mı ona zaten. Olgun armut gibi ayaklarına düşüyorlar.

Alex'in uyarı niteliğindeki öksürüğüne aldırmandan konuşarak içeri girdiler ve masada şaşkınlıkla kendilerine bakan Alyssa'nın karşısına oturdular. Alex'te onların ardından kalktığı sandalyesine otudu. Koşarak gelen bir hizmetçi onlar için yeni servisler açarken hala kendi aralarında konuşuyorlardı.

-Pek göğüsüz ve vahşi bir görünüşü var.

Alyssa söylenen sözlerin şokuyla eğilip kendini inceledi.

-Çok uğraştıracak bizi.

-Evet bu kızdan bir leydi nasıl çıkarırız bilemiyorum kontes.

Alyssa artık kızmaya başlamıştı.

Alex'e baktı. Bıyık altından gülüşünü gizlemek için kahvaltıya yoğunlaşmış gibi görünüyordu. Ondandır bir yardım görmeyeceği belliydi.

-Gördün mü nasılsınız diye bile sormadı. Ekselansları nasıl böyle bir kızı düşes diye getirirsiniz. Bütün itibarımız yok olacak.

Artık daha fazla dayanamayan Alyssa patladı.

-Önce hoş geldiniz demek istiyorum ama bu konuda pek emin değilim.

İki yaşlı kadın dönüp ona baktılar.

-Ayrıca ben buradayım sağır ve kör de değilim. Söylediğiniz her şeyi duyabiliyorum. Sosyete de bir insanın kusurlarını yüzüne karşı söylemek adetten galiba.

Bu sözler üzerine Alex bir kahkahalarla gülerken düşüncelerinde haklı çıktığını namutlu olmuştu. Onun Düşesi asla kimseye kendini ezdirmezdi. Karşısındaki iki tatlı cadıya karşı bile. Özellikle müdahale etmemişti ve bir tiyatro sahnesi izler gibi zevkle izlemişti.

-Gördün mü dili de pabuç kadar, hiç saygı yok.

-En azından benim dilim sivri değil, insanları yaralamıyor.

Alex artık kendini tutmaktan vazgeçmişti, hem gülüyor hem de büyük bir zevkle konuşmaları dinliyordu.

Alyssa'nın dudaklarında oluşan minicik tebessüm onunda yakında gülmeye başlayacağı yönündeydi.

Yaşlı kadınlar verilen cevaplardan hoşlanmış gibi tatlı sert bir ifadeyle onu incelediler.

-Kendini ezdirmiyor bu güzel. Ağzını da bozmadı.

-Biraz nezaket dersine ihtiyacı var ve bu bizi biraz uğraştıracığa benziyor. Ama sonuçta iyi bir düşes olacak.

-Evet Alex bizi yeni düşesle tanıştırmayacak mısın?

Bu soru üzerine Alex yerinden kalkıp Alyssa'nın yanına geldi.Elinden tutup onu yaşlı kadınların yanına getirdi.

-Alyssa bunlar benim çok sevgili kuzenlerim Kontes Liberty ve Kontes Culton.Kendileri dul oldukları için on yıldır yastalar.Kolay kolay evlerinden çıkmazlar.

-Bana Fanny hala de şekerim.Bu da kızkardeşim Faith.Evet evimizden kolay kolay çıkmayız ama konu bu yakışıklı serseri olunca yardımcı olmak için koşa koşa geldik.

-Yardımcı mı, neye yardımcı olmak için?

-Elbette seni sosyeteye hazırlamak ve katılımını yapmak için.

-Durun bir dakika benim öyle bir niyetim yok.Söyle onlara Alex benden uzak dursunlar.

-Sevgilim bunu yapmam imkansız.Bir kasırğa gibidirler.Önlerine ne gelirse siler süpürürler.

-Bak Faith söylediğini duyuyor musun?Terbiyesiz çocuk.Sen o kadar yolu kalk gel bir de hakarete uğra olacak şey mi?

-İyi ki onu çok seviyoruz yoksa alınıp gidebilirdik.

Alyssa bu iki tatlı ihtiyara kızsın mı gülsün mü karar veremiyordu.

Onlardan nasıl kurtulacağını ise bilemiyordu.Alex'in çaresiz bakışlarını görünce kıkırdadı.En az kendisi kadar zor durumdaydı.

Bu arada kendi aralarında konuşurken içeriye giren hizmetçiye kendileri için iki oda hazırlanmasını söyleyerek birde davetsizce yerleşmiş oldular.

Onları incelerken aslında kötü bir niyetleri olmadığına karar versi.İkisi de ince uzundu.Yıllardır yas tutmanın kasvetini bu şekilde atıyorlardı herhelde.Birbirlerinin cümlelerini tamamlıyorlar bazen sözünü kesip tartışıyorlardı.Siyah kıyafetlerine tezat beyazlaşmış saçlarını zarif bir şekilde arkaya topuz yapmışlardı.Duruşlarında ve yüzlerinde asil olduklarını belli eden bir tavır vardı.Derin çizgilerle belirginleşen yüzlerinde kahverengi gözleri yaşlarından umulmadık bir şekilde parlıyordu.Odalarına gidip yerleşmeye karar vererek yemek odasından çıktıklarında Alyssa hala yavaşça dinen kasırğanın sersemliğindeydi.

BÖLÜM 19

Ertesi sabah odanın dışından gelen gürültülerle gözünü açan Alyssa bir an dışarıyı dinledi.

-Alex dışarıda bir şeyler oluyor diyerek göğsünde yattığı Alex'i dürttü.

Alex homurdanarak Alyssa'ya doğru döndü ve kollarıyla onu sararak uyumaya devam etti.Alyssa da tekrar yüzünü onun boynuna gömdü iyice yerleşti.

Tekrar duyulan konuşmalar ve çığlıklar üzerine yatakta doğruldu.

-Alex dışarıda sanırım bir savaş çıktı.

Alex onu belinden tutarak tekrar yatağa çekti.Kapının çalınmasıyla gözleri açıldı.

-Gir diye sert bir şekilde bağırdı.

Kapı açılınca utangaç bir ifadeyle Alyssa'nın oda hizmetçisinin yüzü gözüktü.

-Ne oldu Gretha dışarıda ki bu gürültü de nedir?

-Şey hanımım kontesler erkenden kalktılar.Şu anda malikaneye bir sürü insan dolmuş durumda.

Alyssa esneyerek sordu.

-Bu saatte bir sürü insan derken Gretha?

-Efendim terziler, dans hocası, kumaşçılar bilmediğim ve tanımadığım pek çok kişi.Kontesler sizin de onlara katılmanızı bekliyorlar.

-Bu saatte mi, sahi saat kaç şu anda?

-Yedi efendim.

-Tanrım saat yedide bunlar aklını mı kaçırmış?Tamam Grethea gidebilirsin.

Salam veren hizmetçi kız telaşla odadan çıktı.

-Duydun mu ekselansları.Sevgili kuzenleriniz vakit kaybetmeden işe koyulmuşlar.

-Hımmm duydum, sana söylemiştim onların önünde asla duramazsın.

-Ama bu saatte olmaz ki.

-Bence de bu saatte olmaz, çünkü günün en güzel saatinde rahatsız edilmekten hiç hoşlanmam.

-Sanırım lordum rahatsız edilen siz değilsiniz, benim.Çünkü beni çağırıyorlar.

-Ama günün en güzel saati olmasının nedeni, seninde yatakta benimle olman.

Alex dönerek onu altına aldı.

-Alex kalkmam lazım.Biraz sonra odaya baskın yaparlarsa hiç şaşmam.

Alex eğilip dudaklarına kapanmadan önce

-Böyle bir şeye cesaret edemezler.Ederlerse de çok utanacakları kesin.Çünkü şu an sadece düşünebildiğim senin içinde olmak.

Diye mırıldanarak onu öpmeye başladı.Bir taraftanda sarındığı yorgandan kurtulmaya çalışıyordu.Alyssa'yı yatağa bastırırken elleri boş durmuyor ve vücudundaki en hassas bölgeleri okşayarak onu çılgına çeviriyordu.

Alyssa inleyerek bacaklarını onun beline doladı.Alex bu harekete arzulu bir hırlamayla, onu daha şehvetle öperek cevap verdi.

Sert bir hareketle içine girdiğinde çığlık atmak üzere olan Alyssa'yı dudaklarına kapanarak susturdu.Sert hareketlerle içine girip çıkarken Alyssa da onu kendi hareketleriyle karşılıyor ve kıvranıyordu.Şehvetle dudaklarını ısırp emerken göğüslerini elleriyle yoğuruyor

Alyssa'nın kendini bir şehvet denizinde kaybetmesine neden oluyordu.Solukları hızlanmış odayı inlemeler ve Alex'in kendini tutmaktan kasılmış hırıltılarına almıştı.Alyssa onun belinde ki bacaklarını sıkıştırdı.Alex bunun üzerine elini onun altına getirerek kalçalarını kavradı ve kendisine daha fazla yapıştırdı.Hareketleri daha sert ve hızlı olan Alex artık kendini kontrol etmekte zorlanırken Alyssa kollarını onun boynuna dolayarak kendini havai fişeklerle dolu bir gökyüzünde uçarken buldu.Orada biraz daha kalabilmek ve düşmemek için Alex'e daha sıkı sarıldı.Onun hemen ardından Alex'te son defa içine girip kendini bıraktı.Zevkten bütün vücudu ve beyni uyuşmuş ve bir an kendini zevk dolu bir boşlukta asılı kalmış gibi hissetmişti.Derin bir inlemeyle kendini Alyssa'nın üzerine bıraktı.Kalbi hala büyük bir hızla çarparken titreyen bedeni uzun süre sakinleşemedi.Alyssa hala altında nefsi düzene girsin diye beklerken bir taraftan da onun saçlarını karıştırıyordu.

-Alex artık kalkmalı mıyız?

Alex henüz onun içinden çıkmaya niyetli değildi.

-Hayır olduğun yerde kal.

-Ama kalkıp hazırlanmam lazım.

-Bırak cadılar emrivaki yapmanın cezasını biraz çeksinler ve beklesinler.

Alyssa hınzırca sırıttı.

-Bana kızmaya kalkarlarsa, hepsinin senin suçun olduğunu söylerim ama.

-Sadece suçlunun benim olduğumu söyleyeceksen bir daha düşün derim tatlım.Biraz önce attığın çığlıkları, bütün malikaneyle birlikte eminim onlarda duymuştur.

Alyssa güçlü bir itişle onu üzerinden atıp yatakta doğruldu.

-Aman tanrım, lanet olsun bunu bana nasıl yaparsın?Sürekli beni utandırıyorsun, onların yüzüne bakamayacağım.

Yataktan çıplak olarak fırladığının farkında olmadan banyo için yan odanın kapısında kaybolurken, Alex büyük bir zevkle bu muhteşem manzarayı seyrediyordu.

Bu kadın hayatında tanıdığı en renkli insandı. Ve onun bağımlısı olmuştu.Evet doğru kelime buydu, resmen onun bağımlısı olmuştu.Onsuz geçen bir günü bile düşünemiyordu.Hayatına neşe ve anlam getirmişti.Hiç olmadığı kadar gülmüş, onunla tanıştığından beri her güne daha mutlu uyanmıştı.

Ona aşık olmak hayatta yaptığı en güzel şeydi.

Birden yatakta doğruldu. Ona aşık olmak mı? Bu aşk mıydı? Aşka inanmayan bir adam aşkı nasıl tanırdı? Sadece beğeni ve hoşlanmada olabilirdi. Daha önce hiç aşık olmayı bırak , bu duyguları bir kadına bile duymamıştı. Nasıl kıyaslama yapabilirdi ki?

Sonra geriye yaslandı ve gülümsedi. Bu aşk değilse bile aşkın kapısında durduğuna emindi. Çünkü bu küçük cadı yakında kendisini aptal bir aşığa çevirecekti. Kaşları çatıldı. Bütün hayatının iplerini bir kadına vermeye hazır mıydı? Bunu zaman gösterecekti. Alyssa giyinip odaya döndüğünde Alex onun yastığına sarılmış çoktan uyumuştur. Söylenerek odadan çıktı.

Öğleden sonra Alex çalışma odasında aylık hesaplamaları yapmaya dalmışken kapı aniden açıldı ve Alyssa içeriye fırtına gibi daldı.

-Alex beni saklamalısın.

Çevresine bakındı gözüne masanın altını kestirmiş gibi oraya yöneldi

-Alex onlar beni öldürmeye karar vermişler bir koca olarak beni onlardan korumalısın.

Alex ne olup bittiğini anlamaya çalışarak gözlerini kıstı.

-Ne olduğunu bana anlatacak mısın?

Alyssa gelerek onun kucağına tırmandı ve küçük bir kız çocuğu gibi göğsüne kıvrıldı.

-Kalktığımızdan beri iğnelerle delik deşik olmayan yerim kalmadı. Sonra bana o aptal pabuçları giydirdikleri yetmezmiş gibi birde benim onlarla dans etmemi istediler. Tanrı aşkına Alex beni gerçekten öldürmeye çalışıyorlar. Lütfen beni sakla veya buradan uzaklaştı. Yoksa içlerinden birini ben öldüreceğim.

Alex kollarıyla onu sıkıca sararak iyice kucağına yerleşmesini sağladı.

-Ne yapmalıyız sence?

-Kaçalım buradan, akşama kadar dönmeyelim.

-Nereye kaçabiliriz ki?

-Nereden bilebilirim ki buraların sahibi olan sensin herkesten iyi tanırsın.

-Birincisi buraların sahibi artık yalnızca ben değilim. Unuttun mu sen benim düşesimsin. Artık tüm bu gördüğün her şeyin yeni bir sahibesi var.

Alyssa ona gözlerini kocaman açmış bakıyordu.

-Ben hiç böyle düşünmemiştim.

-Nasıl düşünmemiştin?

-Yani tüm bu mal varlığı üzerinde söz hakkımın olması gibi şeyler. Benim tek düşünebildiğim buraya nasıl alışıcağım ve uyum sağlayacağımdı.

-Şimdi bu kadar zengin bir kadın olmak nasıl bir duygu ekselansları?

Alyssa burnunu onun burnuna sürttü.

-Şu anda hala zengin adam fakir kız örneğindeyim. Belki zamanla alışınca tadını çıkarabilirim.

-Mesela nasıl tadını çıkarmak istersin? Kürkler mücevherler atlar arabala gibi mi

-Ah saçmalama onlardan yeterince var zaten ben ...

Alex meraklanmıştı

-Sen ne?

-Bu sadece bir düş . Benim düşüm.

-Düşünü benimle paylaşmak ister misin?

-Sanırım paylaşmalıyım sonuçta harcayacağım senin paran.

-Bizim paramız.

-Her neyse. Ailelerinden şiddet gören çocuklar ve çalıştığı işvereni tarafından istismar edilmiş ve hamile kalmış kadınlar için bir sığınma yurdu açmak istiyorum.

Alex bir süre boş boş ona baktı. Söylediklerini tam anlamıyla idrak ettiğinde ise gözleri gurur ve saygıyla parladı.

Eğilip onu öyle bir açıklıkla öptü ki Alyssa sadece ona cevap vermekle kalmıştı. Dudaklarını dudaklarından çektiğine alnını onun alnına dayadı.

-Seni hak etmek için ne yaptığımı bilmiyorum.

-Beni hak etmek için herhangi bir şey yapmana gerek yoktu. Asıl benim gibi sıradan bir kızın seni bulabilmesi bir mucize.

-Sen sıradan değilsin. Çok sıradan insan gördüm, sen onların elli mil bile yakınında değilsin.

-Teşekkür ederim.

-Şimdi biraz önce iki maddeden birincisini söylemiştim gelelim ikinci maddeye. Hala seni kurtarmamı istiyor musun?

Alyssa bu söz üzerine korkuyla doğruldu.

-Ben onları unuttum lütfen beni hemen buradan götür.

-Seni onların bulamayacağı bir yere götürürüm ama iyilik karşılıksız yapılmaz biliyorsun.

-Seni çıkarıcı fırsatçı seni seni...

-Bilemem tatlım önce ödeme sözü almalıyım.

Alyssa gözlerini kısarak ona öldürücü bir bakış attı.

-Ne ödemesi istiyorsun biliyorsun ben beş kuruşu olmayan biriyim.

Alex 'in gözleri çapkınca önce onun dudaklarında, sonra aşağı inip göğüslerinde dolaştı.

-Uygun ödeme şekilleri biliyorum aslında.

-Sen her durumu yatağa çeviren zampananın tekisin

-Pekala, kabul etmiyorsan gidebilirsin, çünkü yapılacak işlerim var.

Alex'in masum bir şekilde söylediği bu sözler üzerine Alyssa öfkeyle kucağından kalktı. Sonra aklına gelen bir düşünceyle dudakları kıvrıldı. Gözleri haince parladı. Çapkınca kaldırdığı kaşlarının altından ona baktı. Alex oturduğu koltuktan doğruldu. Kesinlikle başı beladaydı. O ne zaman bu şekilde baksa altından kendisine eziyet edeceği bir fikir çıkardı.

-Aslında lordum size teşekkür etmeliyim. Bana nasıl pazarlık yapılacağını öğrettiğiniz için. Bu arada saçının ucunu işaret parmağına dolamış işveyle kendisine bakıyordu.

Alex pişmanlık dolu bir inlemeyle nefesini verdi.

-Ödeme şeklinizi kabul ediyorum lordum. Şimdi gidebilir miyiz?

BÖLÜM 20

Alex kendi kendine küfrederek yerinden kalktı. Alyssa'nın elinden tutarak onu terastan bahçeye açılan kapıya yönlendirdi. Dışarıya çıktıklarında duraklamadan ahırlara yöneldiler. Seyise iki at hazırlamasını söyleyen genç adam sıkıntıyla elini saçlarının içinden geçirdi.

Küçük cadıyı tuzağa düşüreyim derken asıl kendisi tuzağa düşmüştü. Onunla konuşurken ne kadar zeki olduğunu unuttuğu için içinden kendisine küfürler yağırdırıyordu.

Bu cadı bundan sonra hayatını özellikle yatak hayatını cehenneme çevirmezse iyiydi.

"Kendi kazdığın kuyuya düştün oğlum hiç dırdırlanma. Hakettin."

O bunları düşünürken Alyssa zevkle gerinerek derin bir nefes aldı.

-Kırlarda ata binmeyi öyle özledim ki. Bu harika olacak öyle değil mi lordum?

Onun bu masum sorusuna Alex homurdanarak karşılık verdi.

Nihayet atlar getirildiğinde Alyssa Kasırğa'nın hazırlanmadığını görünce öfkeyle baktı.

-Neden benim atım hazırlanmadı ki?

Alex ona dönüp sert sert baktı.

-Bana bir bayana yakışan şekilde at binmeyi öğrendiğinde ve o at eyerlenmeyi kabul ettiğinde bineceğine dair söz verdiğin için bu at hazırlandı.

Alyssa sıkıntıyla iç çekti ve ata binmek için yularını tuttu. Bu arada Alex eğilip iki elini birleştirmiş bekliyordu.

-Affedersiniz Lordum ne yapıyorsunuz?

-Ne yapıyorsa benziyorum Alyssa. Senin ata binmeni bekliyorum.

-Çok şakacısın Lordum ama ben yıllardır ata binirim. Kendim atın sırtına çıkabilirim merak etmeyin.

-Bunu biliyorum Alyssa. Senin bilmediğin ise, hiçbir hanımefendi tek başına ata ve arabaya binmez.

-Ata binmeyi bilmedikleri için bu benim suçum değil herhalde.

Alex açıklama yapmaktan bunalmış bir şekilde inledi.

-Onlar da ata binmeyi biliyorlar, ama kibar bir bayan bir centilmenin kendisine yardımcı olma fikrini sever.

-Bu çok saçma, ben kendim binebilirim.

Alyssa daha cümlesini bitiremeden Alex onu belinden tuttuğu gibi eyere yerleştirmişti. Genç kız şaşkınlığını belli eden cılız bir çığlık ancak atabilmişti. Yuları eline alınca günler sonra at sırtında olduğunu fark etti ve mutluluk dolu bir kahkaha attı. Atın yönünü ormana çevirdi.

-Nereye gidiyoruz Lordum.

Atına binmek üzere olan Alex kırbacıyla uzakta ki tepeyi gösterdi.

-Şu zirvesinde tek bir yaşlı ağaç bulunan tepeye gidiyoruz.

Alyssa atını döndürdü.

-Yarışmaya var mısınız Lordum?

Alex sevimli bir şekilde sırttı.

- Beni yenebileceğinizi size düşündüren nedir leydim?

-O zaman Lordum peşimden gelirken ağzınızı kapatmayı unutmayın. Çok toz yutmanızı istemem.

Alyssa, cümlesi daha bitmeden atını sürerken, Alex kahkaha atmaktan bir türlü ata binememişti. Atın üstüne sıçrayarak atladı ve atı sürdü. Bu kadın onu deli ediyor, çılgına çeviriyor, şaşkınlıktan şaşkınlığa düşürüyordu.

Alyssa atı çılgınca sürerken, günler sonra ilk defa kendini bu kadar mutlu ve özgür hissediyordu. Saçları ve eteği rüzgârda uçuşurken keyifli kahkahalar atıyor arada birde geriden gelen genç adama bakıyordu. Altındaki at Kasırğa kadar olmasa da fena değildi. Ama Dükün atının yarışlar için yetiştirildiği belliydi. Aradaki fark azalmıştı ve gittikçe de yaklaşıyordu. Alyssa atı biraz daha hızlandırdı. Ondandır başlamamış olsa kesinlikle yenilirdi.

Yaşlı ağacın altına aynı anda ulaştılar. Alyssa kıkırdarak attan indi. Alex de attan inip yakındaki bir ağaca bağladı. Alyssa hayran bir şekilde manzaraya bakarken, arkadan yaklaşp beline kollarını doladı çenesini başına dayadı.

-Alex burası muhteşem, inanılmaz.

Aşağıda akıp giden manzara tek kelimeyle nefes kesiciydi. Malikane buradan küçük görünse de hala ihtişamlıydı. Nazlı nazlı akan dere masmavi göle dökülüyor ilkbaharın yeşile döndürdüğü orman ve çayırlar gözlere sanki ziyafet çekiyordu.

Alex onu kendine doğru çekti ve sıkı sıkı sarıldı.

-Küçükken ne zaman üzülsem buraya kaçır gelirdim. Burayı bana Helana göstermişti. Sonra sık sık birlikte geldik. Bizim için huzur bulacağımız tek yer burasıydı. Bir gün buraların sahibi olacağımı ve Helena'ya mutlu bir yaşam sunacağımı hayal ederdim.

Onun üzgün sesini duyan Alyssa geri dönüp başını onun göğsüne yasladı.

-Bunun için kendini suçlamaktan vazgeç.

-Onu o pislikten koruyamadım. Annemin hayatını berbat etti doymadı teyzemin hayatını da bitirdi. Yapabilmeliydim.

Alyssa ellerini yüzüne götürdü ve kendisine bakmasını sağladı.

-Sen küçük bir çocuktun, o ise bir yetişkin. Kaç çocuğun bir yetişkin karşısında şansı vardır. Helena da daha küçük bir kızmış. Sizi koruyacak kimse olmamış. Geçmiş geçmişte bırak artık.

Alex onun gözlerine baktı. Yemyeşil ormanın yansıması olan bu gözlerde söylediklerini yaşamış olmanın acısı vardı. Küçük çaresiz bir kızın yaşadığı onca acı kendi yaşadıklarından daha az değildi. Ama o kadar güçlüydü ki tek başına ayakta durmayı başarmıştı. Eğilip

dudaklarını dudaklarına bastırdı.Kendine çekip bedenine yapıştırdı.Bir ara soluk almak için ayrılan Alyssa:

-Ödemeyi burada yapmamı düşünmüyorsunuz herhalde Lordum diyerek ona sokuldu.

-Neden olmasın alacaklı benim, nerede istersem orada ödenmesini talep edebilirim diyerek Alyssa'yı kucakladığı gibi çığlıklar eşliğinde ağacın altına yatırıp üzerine uzandı.

-Siz Lordum utanmaz bir zamparasınız fısıltısını dudaklarına mühürleyerek onu yere yapıştırdı.

Masmavi gökyüzü ve yemyeşil çimenler üzerinde kendilerini içlerinden taşan coşkuya bıraktılar.

BÖLÜM 21

Alyssa aynada kendine bakarken bu geceyi olaysız atlatabilmek için dua ediyordu.Üç aydır tartışmalar, inatlaşmalar, ölesiye çalışma,her kemiğinin ayrı ayrı ağrması yetmezmiş gibi konteslerin bitmek bilmeyen isteklerini yapmaya çalışma onu tüketmişti.Bu anlarda sadece dinlenebildiği süreler Alex'in ona okuma ve yazmayı öğretmeye çalıştığı zamanlardı.Kütüphaneye çekiliyorlar istekli bir şekilde çalışıyor ve o kalın kalın kitapları okuyacağı günleri iple çekiyordu.Bu üç ay içinde en işe yarayan uğraş okuma yazma öğrenmekti.Birde Harry ile Mary annenin yanına gelmesi onu çok sevindirmişti.Onları bahçedeki konuk evine yerleştirmişlerdi.Alyssa hergün onları ziyarete gidiyor uzun uzun sohbet ediyorlardı.Harry kendine çoktan meşgul olacağı bir iş bulmuştu.Bahçıvana yardım ediyor dinlenmesini söyleyen Alyssa'ya kulak asmıyordu.Onlar mutlu olduğu sürece kendisi için bir sorun yoktu.Mary anne iyileşmiş kendi işlerini yapabiliyordu.Onlara bir hizmetçi göndermiş ama onlar kabul etmemişler yapacak çok iş olmadığını söyleyerek geri çevirmişlerdi.

İlk gün ortadan kaybolması evde savaş çıkarmış,o günden sonra Kontesler onu bir an bile gözlerinin önünden ayırmamışlardı.Yapılan işkence dayanılır gibi değildi.Hele o pabuçlar.Aslında artık onların üzerinde durabiliyor,yürüyebiliyor ,hatta vals bile yapabiliyordu.Bu zorlu süreçte Alex hep onun yanında olmuş, morali bozulduğu zamanlarda onu ya baştan çıkarmış ,yada kızdırarak dikkatini dağıtmıştı.

İşte büyük gece nihayet geldiğinde Kontes halalar ondan bile daha heyecanlı ve tedirginlerdi.Sabahtan bu yana onu hazırlamak için koşturup durmuşlardı.

Saçlarını arkaya güzel bir topuz olarak toplamışlar, arasına pırlanta tokalar tutturmuşlardı.Aynı pırlantadan kulaklarında sallanan küpeler göz alıyordu.Siyah ve beyazın kombinesi olan kabarık etekli elbise göğüslerini pek saklamıyor, saçlarının ve yüzünün güzelliğini daha da ortaya çıkarıyordu.Üst kısmı vücuduna oturmuş, belinin inceliğinden sonra kabararak yere kadar uzanmıştı, etek kısmında yukarıya doğru çekilen siyah üst etek, beyaz ve siyah çiçeklerle alttaki beyaz dantel iç eteği gösterecek şekilde tutturulmuştu.Arkasından sürünerek gelen siyah ve beyaz etek kuyrukları onun bir kuğu gibi görünmesini sağlıyordu.Kıyafeti boynundaki çiçek şeklinde düzenlenmiş mücevherlerden oluşan bir kolye ve beyaz eldivenler tamamlıyordu.

Gümüş rengi pabuçlarını ve yelpazesini eline alan Alyssa aynada ki yabancı kadına baktı.Bir masal prensesi gibi hissediyordu.Yada yarın bozulacak bir büyü.

Hazır olduğundan emin olamayarak odadan çıktı.Merdivenleri yavaş yavaş inerken en çok Alex'in gözlerinde görmeyi istediği beğeniyle kalbi kuş gibi çırpınıyordu.

Merdivenlerin ortasına geldiğinde girişte onu bekleyen Alex başını kaldırdı ve onu gördü.Yüzünde ki inanmazlık, şok ,beğeni, gurur, istek ışıltıları tek tek geçerken ona gülümsedi.En alt basamağa geldiğinde Alex'in uzun süredir almamış gibi içine derin bir nefes çektiğini gördü.Gözlerini onun yüzünden ayırıp ne kadar yakışıklı, siyah smokin içinde ne kadar zarif ve asil göründüğünü fark edince yüreği daha hızlı çarpmaya başladı.

Alex ilerleyip onun elinden tuttu ve dudaklarına götürdü.

-Leydim bu gece büyüleyici görüldüğünüzü söylemekten gurur duyuyorum

-Ekselansları sizde bu güne kadar gördüğüm en çarpıcı Düksünüz.

Alex güldü.

-Leydim çarpıcı kelimesi genelde kadınlar için kullanılıyor sanırım.

-Olsun ben sizin için kullanmak istedim.

-Teşekkür ederim Leydim.

Onlar merdiven dibinde birbirlerinden gözlerini ayırmadan sohbet ederken konteslerin daha önce görmelerine rağmen büyük bir hayranlıkla Alyssa'ya baktıklarını fark etmediler.

-Tanrım Fanny daha önce böyle bir güzellik görmüş müydün?

-Sanmam Faith böylesi daha önce dünyaya gelmiş olsaydı mutlaka görürdük.

Alyssa utançtan kızarmış yanaklarla onlara gülümsedi.

-Bütün bunlar sizin yılmadan çalışmalarınız sayesinde.

-Hadi tatlım, hamurda malzeme olmazsa ne kadar süslersen süsle o pastayı güzelleştiremezsin.

Alex bu benzetmeye boğuk bir sesle güldü.

-Evet kuzenler size minnettarız.O vahşi kedinin altında, böylesine güzel ve asil bir kadın olduğunu bilmiyordum.

Sözünü bitiremeden Alyssa'nın dirseğinin karnına gelmesiyle sırttı.

-Geri döndüğünüzde bütün dedikoduları duymak istiyoruz öyle değil mi Faith?

-Evet en ince detayına kadar.

-Söz veriyoruz size iyi geceler.

-İyi eğlenceler dileriz.

Vedalaşmanın ardından uşağın getirdiği pelerini omuzlarına alan Alyssa Alex'in açtığı kapıdan arabaya bindi.Arkasından genç adamda binince araba hareket etti.

-Bu gece seni utandırmaktan korkuyorum Alex.

Alex bu sözü duyunca kaşlarını çatı.

-İnan bana sevgilim bu gece senden utanacağımı hiç sanmıyorum.Aksine sana baktıkça gururdan başım dönecek.

Ayrıca sana yaklaşacak erkekler konusunda da gerginim.Senden uzaklaştırmak için onların kollarını yada boyunlarını koparmak zorunda kalabilirim.

Bu sözler üzerine Alyssa'nın melodik kahkahası içini ısıttı.

Alyssa asıl kadınları ondan nasıl uzak tutacağını düşünüyordu.Öyle yakışıklıydı ki ona bakmak bile kanını kaynatıyordu.Hayatında güçlü bir erkeğin varlığı onu düşünmesi,koruması,güvenmesi ve saygı duymasının hep aradığı şeyler olduğunu Alex'e sahip olduktan sonra anlamıştı.Hayatı boyunca aradığı oydu.Seveceği aşık olacağı erkek oydu.Aşık olmuştu.Bu kalp çarpıntısı,bu kaybetme korkusu,ondan ayrı kalamama,hep onu görme isteği başka hangi duyguyla adlandırılabilirdi ki?

Arabanın durduğunu ve Alex'in kendine bakarak gülümsediğini görünce daldığını anladı.Arabacı koşarak merdiveni yerleştirdi.Alex indi ve elini uzattı.Alyssa tereddüt etmeden elini uzatınca genç adam kulağına eğilip

-Üç ay önce arabaya ve ata kendisinin binebileceğini bir erkeğe ihtiyacının olmadığını söyleyen kadın nerede? Diye fısıldadı.

Alyssa yelpazesinin arkasından işveyle bakarak:

-Lordum, inatçı bir centilmenin dayatmaları sonucu ona yardım etme zevkini tattırmak istedim.

Alex'in kahkahalarına merdivenleri çıkmakta olanlar dönüp baktılar.

Şaşkınlıkları bakışlarından belli oluyordu.Çünkü Dükün kalabalık ortamlarda böyle kahkahalarla güldüğünü gören olmamıştı.

Alex'in kolunda merdivenleri çıkarken sürekli dua ediyor ve bu gecenin güzel geçmesini diliyordu.

Pelerinini görevliye verdikten sonra balonun yapılacağı salona yöneldiler. Alyssa Alex'in kolunu sıkıtiğini fark etmeden merdivenleri inmeye başladı .Yanında Alex'in varlığını hissettikçe rahatlıyordu.Öyle düşüncelere dalmıştı ki ne adlarının anons edildiğini nede salona girince oluşan büyük sessizliğı fark etmedi.Alex kolunda duran elinin üzerine elini koyup cesaret vermek istercesine sıkınca gözlerini kaldırdı ve salona baktı.

Tanrım yüzlerce göz ona dönmüş merakla bakıyordu.Buraya gelmişken geri dönemezdi.Çenesini havaya kaldırdı sırtını dikleştirdi ve son basamağı da indi.

BÖLÜM 22

Ondan sonrası bir sis perdesiydi sanki. Çevrelerini saran insanlar tanıştığı genç, yaşlı, bekar ,evli onlarca kişi, adlarını bile hatırlayamayacağı kadar çoktu. Gruplar arsında dolaşırken dans tekliflerini kabul ederken kadınların kocasından ayrılmayan bakışlarına artık sinir olmaya başlamıştı.Onun gerildiğini anlayan Alex soru sorarcasına kaşlarını kaldırdı.Alyssa dudaklarına nezaketen bir gülümseme yapıştırdı.Ama o arada kocaman bir çiçeğin yanında duran gözlerini Alex'e dikmiş olan sarışın sürtüğe çok sinir olmuştu.Kuralların canı cehenneme deyip kadının o bebek suratını dağıtmak istiyordu.Alex'e baktı.Yanında ki centilmenle bir şeyler konuşuyordu.Kadından tarafa dönüp bakmamıştı bile.Derin derin nefesler alarak sakinleşmeye çalıştı.Bu arada centilmenler yavaş yavaş yaklaşıp dans kuyruğına girmeye başlamıştı.Alex gözünü kısarak bu uzun kuyruğı baktı.Alyssa'nın dans teklifleri karşısında kızarıp bocaladığını görerek onu dansa kaldırdı.

-Bütün o beylerin benimle dans etmek istemesini anlayamıyorum.

-Bende benim öfkeli yüzüme bakıpta hala dans etmek için sana yanaşmalarını anlamıyorum. Canlarına susamış olmalılar.

-Yani hiç kimseyle dans etmemeli miyim?

-Sadece çok yaşlı ve ayakta zor duranlarla dans edebilirsin.

Alyssa bu sözler üzerine kahkahalarla gülünce Alex züppece sırtıttı.

-Seni seviyorum.

Bu sözlerin ağzından çıktığına inanamayan Alyssa şaşkınlıkla Alex'e baktı.

Alex çevresine şöyle bir bakıp kaşlarını çattı.Onu sımsıkı tutarak kendine doğru çekti.

Alyssa korkuyla ona söylememeliydim çok kızdı diye düşünürken Alex eğilerek kulağına boğuk bir sesle fısıldadı.

-Sen küçük cadı, böyle önemli bir cümleyi bu kadar insanın içinde mi söylemeye karar verdin.Kahretsin şimdi ben ne yapmalıyım?Bu kadar insanın içinde seni öpersem skandal olur ve yarın bütün Londra bizi konuşur.Bir an önce yalnız kalabileceğimiz bir yer bulmalıyım.

Müziğin son notalarıyla birlikte onu elinden tutarak sürüklermiş gibi teras kapılarına doğru yürümeye başladı.Karşılaştığı dostlarına selam vererek ilerlerken, adını unuttuğı bir asilzade tarafında durduruldu.Adam ısrarla bir şeyler konuşmak istiyordu.Alex sıkın bir şekilde onu dinlerken Alyssa onun kulağına doğru, dinlenme odasına gitmesi gerektiğini fısıldadı.Alex olur anlamında başını sallayınca, yanından geçen hizmetlinin birine odanın nerede olduğunu sordu.Hizmetçi ona yolu göstermek için ilerledi.Koridorda karşıdan gelmekte olan sarı bebek yüzü görünce hizmetçiyi kendisinin bulabileceğini söyleyerek başından savdı.

Kadın tam yanından geçerken bir adım atarak yolunu kesti.Sarı saçlı çıyan ne olduğunu anlamadan şaşkın gözlerle baktı.Alyssa bir adım yaklaştı.Şimdi burun burunaydılar.

-Eğer gözlerini kocama dikip bakmaktan vazgeçmezsen o kırıştırdığın gözlerini oyar eline veririm.Anladın mı beni?

Kadın açılan ağzını kapatmayı neden sonra akıl edebildi.

-Yanlışınız var ekselansları. Beni biriyle karıştırdınız sanırım.

-Bana bunak mı demek istiyorsun?

--Ne münasebet ,öyle bir şey ağzımdan çıkmadı benim.

Kadın artık kızmış gibiydi.Gözleri öfkeyle parlıyordu.

-Sana uyarımı yaptım, bir daha o bakışlarını görürsem, inan bana ne kadar kalabalık olduğu umurunda olmaz.

Kadın bu sözler üzerine tıslayarak konuştu.

-Dağdan gelip bağdakini mi kovmaya çalışıyorsun? O benimdi.Sen ortaya çıkıncaya kadar gayet mutluyduk.Sen bu taşralı tavırlarınla şimdilik ona farklı gelebilirsin ama sonunda sıkılıp döneceği yer benim yatağım olacak.

Gözü dönen Alyssa kadını tuttuğu gibi duvara yapıştırdı.Boynuna bastırarak kadına doğru eğildi.

-Bence kendi mezarını kazmaya başlamışsın.Sana kocama yaklaşmayı bırak bakma bile dedim.Eğer küçücük bir söz bir dedikodu bile duyarsam o sarı saçlarını sana yediririm. Kadın artık nefes alamamaktan morarmaya başlamışken iki güçlü kol onu çekip kadını kurtardı.Kadın nefes almak için öksürerek yere yığıldı.Alyssa dönerek bakınca gelenin Alex olduğunu gördü.Kızgınlıkla bakıyordu.

-Ne yaptığını sanıyorsun sen?

-Sadece ufak bir anlaşmazlık vardı, onu hallettik değimli bayan???

Ah adınızı bilmiyorum bu arada ben Lancaster düşesi Alyssa Ethelwolf. Alex sevgilim bu hanımefendiyi takdim etmeyecek misin?

Alex buz gibi bakışlarla ve tıslayarak takdim etti.

-Bu hanım Leydi Carolina Bellinger

-Memnun oldum leydim.Birşeyiniz yok ya size yardım edebilir miyiz?

Kadın kafasını sallayarak yerden doğruldu.Ağlamaklı bir şekilde Alex'e bakarak arkasını döndü ve koşarak uzaklaştı.

Geri dönüp yürümeye kalktığıında Alex'in bedeniyle karşılaştı.Kollarını göğsünde kavuşturmuş ve tehditkar bir şekilde bacaklarını açmış, yüzünde öfkeli bir ifadeyle ona bakıyordu.

-Şimdi burada neler döndüğünü anlat bakalım.

Alyssa yapmacık bir şekilde sırttı.

-Bir şey olmadı çarpıştık, ben önüme bakmamışım. Sonra o duvara savruldu. Bende ona yardım etmek isterken boynu duvarla benim kolum arasında kaldı.Bütün olan biten bu işte.Şimdi gidebilir miyiz?

Alex hala dik dik bakıyordu. Alyssa yanından geçip gitmek isteyince kolundan tutarak durdurdu.

-Bu konuşmanın kapandığını sanıyorsan yanıyorsun hanımefendi. Sonra bana bir açıklama yapacaksın.

Alyssa kolunu ondan kurtarıp salona döndü.Onun döndüğünü gören genç bir asilzade önünde reverans yaparak dansa davet etti.Alyssa Alex'in kızacağını bile bile gülümseyerek dans teklifini kabul etti.Dans ederken dönüp bir defa bile ona bakmadı.Daha sonra gelen dans tekliflerinin hepsini kabul etti ve oturmadan dans etti.Bir ara genç adamdan tarafa baktığında onun devasa şöminenin duvarına yaslanmış kollarını göğsünde kavuşturmuş ve ölümcül gözlerle kendisini izlediğini gördü.Gecenin ilerleyen saatlerinde artık yorgunluktan ayakta duramaz hale gelmişti.Bu ayakkabılar canına okumuştı.

Bir ara yaşlı bir centilmenle konuşurken salona göz gezdiriyordu.On metre ilerisinde duran bir kadının kendisine şok olmuş bir ifadeyle baktığını gördü.Kadının dudakları açıldı ve kapandı.Sonra bir kargaşa oldu ve kadını gözden kaybetti.

Kadın kendisine çok tanıdık gelmişti.Şöyle bir düşündü.Hayır, daha önce karşılaşmalar hatırlardı.

O böyle dalmışken kolunu tutan Alex'in sert sesiyle kendine geldi.

-Hadi gidiyoruz.

Centilmenliğe ne olmuştu? Bu kadar kaba olmak ve kendisini peşinden sürüklemek zorunda değildi. Üstelik ayakları bu kadar ağrıyor ve onu öldürüyorken. Görevliden pelerini alırken bile kolunu bırakmayan Alex'e kızgınlıkla baktı. Arabaya bindiklerinde yine aynı ifade ve duruşla karşısında oturan Alex, onun kendisine baktığını görünce zehir gibi bir gülümseyişle kaşlarını kaldırdı. Gözlerini ondan kaçırarak Alyssa arabanın penceresinden dışarıdaki karanlığa gözlerini dikti. Gergin bir elektrik arabasının içini doldurmuştu. İkisi de suskun kalmakta inat ediyorlardı. Alyssa oturduğu koltukta dikleşti ve çenesini dikti. Alex gözlerini kırpmadan ona bakıyordu. Çenesinde atan kas ve dişlerinin gıcirtısını buradan bile duyuyordu.

BÖLÜM 23

Kahretsin bir suçlu gibi sinmeyecekti. Ama korkudan hızlı hızlı atan kalbi öyle demiyordu işte. Asıl kızgın olan kendisiydi. Metresiyle, tamam eski metresiyle karşılaşmış ve kadın yüzüne onun kendisine döneceğini söylemişti. O anda ipler kopmuştu. Korku tüm bedenine yayılmış, ardından gelen öfkeyle kadını öldürmek istemişti. Şimdi beyefendi karşısına geçmiş, ölümcül bakışlar atıyordu. Bütün gecesi mahvolmuştu. Eve geldiklerinde Alex arabacıyı beklemeden arabadan atladı. Onu da çekerek kucakladı ve yere indirdi. Bu arada kaçmasını engellemek için kolunu sıkıca tutmuş bırakmamıştı. Alyssa kolunu kurtarmaya çalışınca daha da sıkı. Kolunda kocaman bir morluk oluşacağını düşünürken, bir taraftan da onun kocaman adımlarına yetişmeye çalışıyordu.

Kapıdan fırtına gibi giren Dük ve Düşese şaşkın gözlerle bakan uşak onlar merdivenden kayboluncaya kadar gözleriyle izledi. Bu gençlerin ne yapacağı hiç belli olmuyordu. Bir bakıyorsun kumru gibi sevişiyorlar bir bakıyorsun suratlarından düşen bin parça birbirlerini çekiştiriyorlardı.

Alex odanın kapısını yerinden sökecekmiş gibi açtı ve genç kadını içeri doğru itti. Kapıyı arkasından kapatıp yaslandı.

-Şimdi açıklamalarını dinlemeye hazırım dedi dişlerinin arasından.

Alyssa çabucak cevap verdi.

--Şu anda çok öfkeliyim, sonra da konuşabiliriz.

Genç adamın alaycı kahkahası odayı doldurdu.

-Öfkeli mi? Şu anki benim duygularımın yanında öfke kelimesi çok hafif kalıyor. Senin o küçük boynunu koparmak bile beni rahatlatmayacak.

Alyssa'nın yüzünden bir korku dalgası geçti.

-Alex lütfen güzel bir geceydi. Bitti, şimdi gidip yat ve sabah olunca konuşalım tamam mı?

Yaslandığı kapıdan kendini iterek doğruldu. Eli ceketine gitti. Onu çıkarıp bir kenara fırlattıktan sonra gömleğinin düğmelerini çözmeye başladı. Gömlekte odanın bir köşesini buldu. Yatağa oturup çizimlerini çıkardı. En son pantolonunun düğmelerini çözerken

-İzlemek zevkli mi karıcığım diye alayla sordu.

Tedirginlikle onu izleyen genç kadın utançla kızardı.

-Evet yatacağım ama seninle birlikte, şimdi soyunmaya başla.

Alyssa geriye bir adım attı ve olmaz anlamında başını salladı.

-Benim soymamı mı bekliyorsun, pekâlâ sevgili düşesim sana yardımcı olayım.

Yanına iki adımda gelen Alex kaçmasına fırsat vermeden elbisenin yakasından tutup iki tarafa asıldı. Elbise yırtılıp omuzlarından aşağıya düştü. Alyssa son anda onun düşmesini engelledi. Geri geri giderek duvara dayandı. Alex'in üstüne doğru yürüdüğünü görünce gözlerini kapattı. Nefesini yüzünde hissedince yana doğru kaymaya çalıştı ama genç adamın kolu duvardaydı. Onu bedeniyle duvara hapsedmişti.

Genç kadın soluk soluğa mırıldandı.

--Yapma.

Alex alayla kaşlarını kaldırdı.

-Ne oldu sevgilim niçin rahatsız oldun?

Alyssa nefesini verdi.

-Tamam gerçekten korkuttun beni, artık bırakabilirsin.

-Daha başlamadım bile.

Kulağına eğilip dilini değdirdi.Fısıltısı öyle öfkeli ve kelimelerin üzerine basarak tane tane çıkıyordu ki onun ciddi olduğunu anlayan Alyssa korkuyla titredi.

-Sen nasıl cesaret edersin beni tüm Londra'nın önünde rezil etmeye.

-Ben seni rezil etmedim, utandıracak bir şey yapmadım.

- Neredeyse bütün erkeklerle kırıştırdın.Flört etmediğin kaç kişi kaldı sevgilim?

-Be.. ben flört etmedim.

Alex öfkeyle duvara vurunca sıçradı.

-O alçakların hepsi içine düştü.Gözlerini senin....

Durakladı,eliyle boynundan aşağıya bir yol çizdi göğüslerine gelince durdu.

- Muhteşem boynundan ve göğüslerinden alamadılar.

Bu zehir gibi suçlamalar karşısında Alyssa'nın gözleri doldu.

Genç adamın zehir saçan dili durmuyordu.

-Belki de çok hoşuna gitmiştir ne de olsa annen..

Alyssa'nın tokadı genç adamın yüzünde patladı.

Genç kadın artık sakinliğini kaybetmişti.Sesi bir çılgılığı andırıyordu.

-Ben senin gibi fahişelerle düşüp kalkamadım.Daha ilk gittiğim baloda metresin yolumu kesip seni istediğini söyledi.Daha kaç tanesinin gırtlığını sıkmam gerekecek?Yoksa sayısını bilmiyor musun?

Alyssa'nın elinin izi kıpkırmızı yanağında dururken Alex gözü dönmüş bir şekilde üzerindeki elbiseyi parçalayarak çıkardı. Kalan son parçalarda Alex'in elinde ufalandı.Alyssa kollarıyla göğsüne örtmeye çalışırken Alexellerini tutup tek eliyle başının üzerine sabitledi.Diğer eliyle onu kaldırarak duvara dayadı.Bacaklarını açarak sertliğini ona bastırdı.Hiç bir başlangıca gerek görmeden sert bir şekilde içine girdi.Alyssa'nın gözünden dökülen yaşlara aldırmadan hareket etmeye başladı.İçinde gidip gelirken her defasında daha sert giriyor ve Alyssa'yı duvara yapıştırıyordu.Sonunda inleyerek boşaldığında genç kadının içinden çıktı, onu yere indirdi.Arkasına bakmadan odayı terk etti.

Alyssa hıçkırarak olduğu yere çöktü.Kollarını dizlerine sararak büzüldü ve gözyaşları tükeninceye kadar ağladı.Sonra yavaşça kalkıp yatağa yürüdü.Yorganı tepesine çekerek kabuslarla parçalanmış bir uykuya daldı.

BÖLÜM 24

Sabah gözlerini açtı.Önce hiçbirşey hatırlamadı.Dönmek isteyince ağrıyan ve acıyan vücudu ona gece olanları hatırlattı.Yatağa büzülüp tekrar ağlamaya başladı.Gerthea'nın girmesiyle sustu.Banyoyu hazırladıktan sonra odayı toplamaya başlayan genç kız yerde parçalanmış kıyafetleri görünce göz ucuyla hanımına baktı.Yerden kaldırdığı kıyafetleri ona göstererek

-Hanımım bunların tamir edilmesi gerekiyor dedi.

Alyssa yataktan doğrularak öfkeyle yırtılmış elbiseye baktı.

-Hepsini yak, hiçbirini istemiyorum.

Onun sert sesine alışmamış olan Grethea korkuyla bir adım geriledi.

-Emredersiniz hanımım, banyonuz hazır, elbiselerinizi de şimdi hazırlarım diyerek soyunma odasına kaçtı.

Yataktan kalkan Alyssa banyo yapmak için odaya girdi.Büyük aynaya yaklaştı. vücudundaki morlukları görünce derin bir soluk aldı.Küvete girerek kendini sıcak suyun rahatlamasına bıraktı.

Bir saat sonra odadan çıktı, kahvaltı etmek bile istemiyordu.

Aşağıya indi, Alex'le karşılaşmaktan ve onun yüzüne bakmaktan ölesiye utanıyordu. Kendini kullanılmış kirletilmiş ve bir fahişe gibi hissetmişti. Kimseyle karşılaşmak dahi istemiyordu. Mutfağa girerek çalışanların birinden ekmek arası bir şeyler istedi. Koşturan aşçı böldüğü sıcak ekmeğin arasına bir dilim peynir koydu ve ona uzattı. Ekmeği alan genç kadın arka kapıdan bahçeye çıktı. Fıskiyeli havuza kadar yürüdü ve banklardan birine oturdu. Ekmeğinden birkaç lokma ısırıp geriye kalanı havuzdaki balıklara attı. Ne komik hikayede prenses kurbağayı öpünce prens oluyordu. Ama kendi masalında prensi öpünce bir kurbağaya dönüşmüştü. Ne yapacağını bilemiyordu. Böylece bu masalın da sonu gelmişti. Her masal mutlu bitmiyordu demek ki. en azından kendi masalının mutlu bitmediğini biliyordu. Kendisine doğru gelen ayak seslerini duyunca saklanacak bir yer aradı. Gelenin uşaklardan biri olduğunu görünce titrek bir nefes aldı. Ne zamana kadar saklanabilirdi ki. Uşak elinde bir tepside mektup taşıyordu. Eğilip ona mektubu uzattı. -Ekselansları bu mektup Akitanya Düşesi tarafından size yollanmış. Teşekkür ederek aldı. Bu kimse dün gece tanışmış olmalıydı. Hiç hatırlamıyordu. Tanışmasalar neden özel bir mektup yollasındı kendisine. Mektubu açtı Ekselansları Lütfen kabalığımı bağışlayın. Dün gece sizi baloda gördüm. Mutlaka görüşmemiz gereken bir konu var. Gelebilsedim sizi ayağıma kadar yormazdım. Lütfen sizden rica ediyorum. Sizinle yüzyüze konuşmaya İhtiyacım var. Elenor

Mektup acaba kendisine mi diye çevirip arkasını okudu evet kendisineydi. Bekleyen uşağa arabayı hazırlamalarını söyledi. Kalkıp eve doğru yürüdü. Üzerine bir şeyler almak istiyordu ama birileriyle karşılaşmaktan çekindiği için bahçe kapısına doğru yürümeye başladı. Hazırlanan araba gelip önünde durunca bindi ve hareket ettiler.

Düşes kendisinden ne istiyordu hala anlamamıştı. Araba muhteşem bir konağın önünde durunca uşaklardan biri koşarak kapısını açtı. Arabadan inerek merdivenleri çıktı. Burası gerçekten çok güzel bir konaktı. Alyssa'yı üst kata çıkarttılar. Bir odanın önünde duran uşak kapıyı açtı ve genç kadını içeri buyur etti. Burası çok geniş ve ferah bir yatak odasıydı. Yaklaşınca yatakta yatmakta olan kadını gördü. Uyuyordu. Orada bulunan koltuklardan birine oturarak beklemeye başladı. Bu arada kadını inceliyordu. Ah bu kadın dün gece uzaktan gördüğü ve tanıyor olduğunu düşündüğü kadındı. Kızıl ve sarı arası çok ilginç bir saç rengi vardı. Yer yer aklar düşmüştü. Yüzü ince ve muntazam hatlıydı. İnce damarlı zarif elleri yorganın üzerinde gevşekçe duruyordu. Çok güzel bir kadındı. Sonra oyalanmak için odayı incelemeye başladı. İki kocaman pencereden şık bir teras görünüyordu. Terasın hemen arkasında işçiliğine çok özenilmiş bir bahçe vardı. Bahçede dolaşmak için dayanılmaz bir istek duydu. Başını çevirince taşların zarif işlemeleriyle oluşturulmuş bir şömine dikkatini çekti. Şöminenin üzerinde asılı olan resmi incelemek için ayağa kalktı. Resme yaklaştı. Bir anne ile kızının resmiydi. Anne Düşes olmalıydı çok güzeldi. Yanındaki çocuğu incelemek için yaklaşınca gayrı ihtiyari ağzından bir ah çıktı.

-Benzerlik şaşırtıcı değil mi?

Arkasından gelen halsiz sese doğru döndü. Kendisine bakan bir çift yeşil göz duygu yüklüydü.

-Sizi gördüğüm zaman kızımın büyümüş halini izliyormuş gibiydim.

Alyssa titrek bir gülümsemeyle ona baktı.

-Evet benzerlik gerçekten şaşırtıcı.Çocukluğuma bakıyorum zannettim.

Geri gelip kalktığı koltuğa tekrar oturdu.Düşes yatakta doğrularak arkasına yastık koydu ve yaslandı.

-Sizi buraya kadar yorduğum için özür dilerim.Ama sizinle konuşmak zorundaydım.Eşim vazgeçmemi söyledi.Artık umudumu kesmemi.Daha fazla hastalanmamdan korkuyor.Kalbim biraz zayıf.Heyecanlanınca yataklara düşüyorum.

Alyssa tedirgince yerinde kıpırdandı.

-Sizi bu kadar heyecanlandıran kızınızla olan benzerliğim mi?Ama neden heyecanlanasınız ki.Her insanın bir benzeri vardır.

Düşes uzanıp onun ellerini tuttu.Alyssa şaşkınlıkla ellerine baktı.

-Size anlatacağım olay tam on dört yıl önce oldu.Kızım Serena dört yaşındaydı.Evimizin dışına hiç çıkmazdı.Dadılarıyla beraber bahçede dolaşır güvenliğine dikkat ederdik.Bir gün iki mil uzakta oturan Marki Trevis'in küçük kızıyla oynamak için dadısıyla birlikte onların konağına gitti.Yanında Arabacı ve seyislerden biri de vardı.İki saat sonra dadı Anna ağlayarak döndüğünde kötü bir şeyler olduğunu anlamıştım.Yanından Serena yoktu.Kocam tüm Londra'yı ayağa kaldırdı.Aramadığımız küçük bir köşe bile kalmadı.Sonra umutla haber beklemeye başladık.Mutlaka fidye isteyeceklerdi.Günler günleri haftalar haftaları izledi.Hiç ses seda çıkmadı.Kocam gören veya yerini bilenler için ödülleri koydu.Ama sonuç bir hiç.Sanki küçük bebeğim hiç olmamış gibi,sanki o şen kahkahaları bu konakta duyulmamış gibi yok oluverdi.Evimiz bir cennetken cehenneme dönmüştü.Her çalınan kapıya umutla koştum.Ama ümidimi asla kesmedim.

Düşesin gözlerinden dökülen yaşlar Alyssa'nın içini sızlatmıştı.

-Çok üzüldüm bir anne için zorluğunu düşünemiyorum.Beni görünce neden heyecanlandığınızı anladım.Size bu duyguları yaşattığım için de üzgünüm.

Elindeki mendille gözyaşlarını silen Düşesin ona umutla baktığını gördü.

-Sanırım sizi hayal kırıklığına uğratacağım.Benim sizin kızınız olma ihtimalim yok.

-Lütfen beni dinleyin yada bana destek olursanız yataktan kalkabilirim.Size göstermem gereken bir şey var.

-Ama siz rahatsızsınız bunu başka bir gün iyileştiginizde konuşsak.

-Hayır şimdi göstermeliyim.

Düşesin ısrarcı tavrı karşısında çaresiz kalan genç kadın onun yataktan çıkmasına yardımcı oldu.Üzerine sabahlığını giymesi için tuttu.Birlikte odadan çıkarak koridorda ilerlemeye başladılar.Düşesin yüzü sararmıştı.Alyssa onun bu hali karşısında üzüldü.Koridorun sonuna geldiklerinde Düşes Kapıyı açtı.İçeri girdiler.Burası çok büyük bir resim galerisiydi.Kapıyı arkalarından kapattıktan sonra düşes onun elinden tutarak soldaki duvarın en sonundaki resme götürdü.Alyssa başını kaldırıp bakınca damarlarındaki kanın daha hızlı akmaya başladığını ve kalbinin göğüs kafesini zorladığını hissetti.

Bu resim kendisine aitti.Yani ait olabilirdi.Ama o değildi.Bu kadın bir asildi.Duruşundan üzerindeki giysilerden mücevherlerden bu anlaşılabilirdi ki kendisinin buraya gelinceye kadar hiç zarif bir elbisesi olmamıştı.

Kızıl saçları tepesine mücevherli tokalarla tutturulmuş,Yürek şeklindeki küçük yüzünde yeşil gözleri alev almış gibi parlıyordu. minik dolgun dudağı her an muziplik yapabilirmiş gibi hafifçe kıvrılmıştı.

Alyssa gürültülü bir şekilde yutkundu.

-O kim?

Düşes gururlu bir sesle konuştu.

-Beşinci Pembroke düşesi Serena.Benim annem.

Alyssa ne diyeceğini bilemiyordu.

-Benzerliğin şaşırtıcı olduğunu biliyorum Düşes. Ama benim bir annem var. Ayrıca asil bile değil. Sizinle benzerlik dışında ortak noktamız yok. Biliyorum umuda kapıldınız ama üzgünüm ben küçük bir kasabada doğup büyüdüm. Olabilme ihtimali bile yok. Sizin umudunuzu beslersem size de kendime de kötülük yapmış olurum.

Düşes tekrar ağlamaya başlamıştı .Alyssa'ya yaklaştı.

-Sağ elinizi bana uzatır mısınız?

Alyssa sağ elini uzattı. Düşes eline bakmadan onun gözlerinin içine baktı.

-Serena dört yaşındayken oturma odasındaki sıcak demiri tutmuştu. Koştum ama yetişemedim. Avucu yandı. Günlerce ağladı. Avuncunda baş parmağından başlayıp yüzük parmağına doğru ilerleyen bir yanık izi var. Doktor izi ömür boyunca taşıyacağını söyledi. Alyssa irileşmiş gözlerle avucunu çevirdi ve baktı. Yanık oradaydı. Nefes alamaz hale gelmişti.

-Bu bir tesadüf olmalı. Böyle bir şey mümkün değil. Annem o izin tencerede ne yemek olduğunu merak ederek tuttuğum için olduğunu söylemişti. Sıcak tencere elime yapışmış. Düşes artık ümitsizdi. Yorgun ve bitkin bir şekilde salonda ki sandalyelerden birine yavaşça oturdu. Alyssa yanına giderek ayakları dibine çöktü ellerini elleri içine alarak sıktı.

-Sizi üzmemek istememiştin. Seçme şansım olsaydı Lorna yerine annem olarak sizi seçerdim inan bana. Ne yazık ki anne ve babamızı seçme şansımız yok.

Kapı gürültüyle açılınca ikisi de irkilerek dönüp baktılar. Bu kırkbeş yaşlarında şakakları kırışmış kahverengi saçlı ve aynı renk gözlere sahip yakışıklı bir adamdı. Kaşları çatılmış ve meraklı bir ifadeyle onlara doğru yürüdü. Gözlerinde aşkla direk olarak düşese bakıyor onu merak ettiği belli oluyordu.

-Sana yataktan çıkmamanı söylemiştim. Neden bir kez olsun beni dinlemiyorsun?

Düşes mahcup bir şekilde onun elini tuttu.

-Biliyorum sevgilim. Seni Düşes Alyssa Carrington ile tanıştırayım.

Dük reverans yaparak elini uzattı ve genç kadının uzattığı eli öptü.

-Tanıştığımıza memnun oldum Düşes.

Alyssa adamın heybetinden yakışıklılığından ve otoritesinden etkilenererek gülümsedi.

-Ben de memnun oldum ekselansları.

Dük sonra eğilerek karısını kucağına aldı ve yürümeye başladı. Düşes nazlı bir sesle itiraz etti.

-Antony annemle aralarında ki benzerliğe bir bakmayacak mısın lütfen.

Dük onu kıramayarak tekrar resmin önüne geldi. Uzun süre Alyssa'yı inceledi sonra resme baktı.

-Evet bir benzerlik var ama bu onun kızımız olduğunu göstermez sevgilim.

-Biliyorum biliyorum-

-Şimdi daha fazla yorulmadan seni odana götürelim diyerek salondan çıktı.

Alyssa da peşlerinden onları takip etti.

Odaya girince karısını özenli bir şekilde yatağına yatıran dük ona döndü.

-Doktorun ne dediğini biliyorsun. Heyecan yok, macera yok. İstirahat edeceksin.

Sonra yaklaşıp onun elini dudağına götürüp öptü.

-Kızımızdan sonra seni de kaybetmek istemiyorum. Anladın mı beni?

Düşes dolu gözlerle başını salladı.

Alyssa birden kendini odada fazlalık olarak hissetti. Onların aşklarını böyle açıkça birbirlerine sunmaları hem hayranlığını uyandırmış hem de utandırmıştı. Bir reverans yaparak onlara iyi günler diledi ve çıkmak için kapıya yöneldi. Dükün sesini duyduğunda henüz üç adım atmıştı.

-Bekleyin lütfen sizi kapıya kadar geçireyim.

Alyssa döndü ve kibarca gülümsedi.

-Buna gerek yok ekselansları. Lütfen zahmet etmeyin.

Dük ısrarcıydı.

-Lütfen beni bu mutluluktan mahrum bırakmayın.

Alyssa çaresiz başını olur anlamında eğdi.Eşini öpen Dük Alyssa'ya doğru yürürken Düşesin sesi duyuldu.

-Lütfen beni yine ziyarete gelin olur mu?

Alyssa bu kadını sevmişti.Bir arkadaş olarak onunla görüşmekten mutlu olacaktı.

-Elbette sizi tekrar görmekten onur duyarım.İyileştığınız zaman.

Düşes mutlu bir ifadeyle ona gülümsedi.

Dükle birlikte çıkan Alyssa alt kata indiklerinde o aniden durunca duraklamak zorunda kaldı.

-Sizinle beş dakika görüşebilir miyiz Düşes?

Alyssa onun yüzüne baktı.Tedirgindi.Kendisinde mi tedirgin olmuştu acaba?Belki de karısını üzmesinden korkmuştur.Başını onay anlamında eğdi.Dükün içini rahatlatmalı her hangi bir şekilde onu üzmeyeceğini söylemeliydi. Onun yol göstermesiyle kütüphaneye geçtiler.Söze nereden başlayacağını bilemeyen Anthony odada birkaç tur attı.Sıkıntılı bir tavırla Alyssa'ya döndü.

-Sizi yetiştiren ailenin adresini istiyorum Düşes.

Böyle bir şey duymayı beklemeyen genç kadın merakla ona baktı.

-Bu söylediğiniz sizin de karınızla aynı fikirde olduğunuz mu Ekselansları.

Dük gergindi.

-Karımın yanında umuda kapılmaması için söylemedim.Ama hiçbir ip ucunu göz ardı edemem.Bana lütfen ailenizin adresini verin.Bir şeyler öğrenirsem sizi de haberdar ederim.

Alyssa babasını bilmediğini söyledi.Sonra Lorna'nın adresini verdi.

Dük onu kapıya kadar geçirdi.Vedalaşarak arabaya binen genç kadın sıkıntıyla gözlerini yumdu.Dinlenmek uyumak ve her şeyi unutmak istiyordu.

BÖLÜM 25

Alex delirmiş gibi odasına gitmiş ne var ne yok kırıp dökmüştü. Daha sonra kütüphaneye inmiş orada bulunan her şeyi de parçalamıştı.Şu anda birilerini yumruklayarak öldürmek istiyordu.Ama önce kendisini.Nasıl yapabilmişti?Öfkeden gözü dönmüştü.

Hem de baloda kendisini sevdiğini söyledikten sonra.

Alyssa baloda kendisinden ayrıldıktan sonra geç kalınca merak etmişti.Onu orada Caroline'nin boğazına yapışmış görünce aklı başından gitmişti.Küçük cadı birde kendisiyle dalga geçmişti.Sonra olanlar ise öfke sisinin arasında bulanıktı.Her dans ettiği adamı öldürmek istemişti.

İlk balosuydu.O güne kadar onu sadece kendisine saklamıştı.Hiç bir daveti ve ziyareti kabul etmemişti.Bu biraz alışması için ona zaman vermek biraz da sadece kendisinin olmasını istediği içindi.O gece öyle güzeldi ki bir an baloya gitmemeyi bile düşünmüştü.Ama o kadar hazırlıktan sonra onun ve konteslerin hevesini kırmak istememişti.Salona girdikleri andan itibaren bütün erkeklerin gözü ona dönmüştü.Nasıl dönmesin ki orada bulunan en güzel kadındı.O benim, bana ait diye haykırmak gelmişti içinden.Sonra dans ederken gözlerindeki utangaç bakışlarla kendini sevdiğini söylemişti.O an ne diyeceğini ve ne yapacağını şaşırmıştı.Tek istediği yalnız bir köşe bulup onu soluksuz kalıncaya kadar öpmek ve bende seni seviyorum demekti.Ama sonrasında olanlar, kafasını masaya vurdu.Lanet olsun sonrasında olanlar onu çığırından çıkarmıştı.

Bir an anne babasının evde verdiği ziyafetleri ve baloları hatırlamıştı.Birbirlerini aldatmak için yarışarlardı.Her dans ettikleri adamı yada kadını yatağa atmak zorundaymışlar gibi.Küçük olmasına rağmen bu rezillik onun midesini bulandırırdı.Helena görmemesi için elinden geleni yapmıştı.Ama kaç defa yakalamıştı onları.Ve büyük bir utanç duymuştu onların anne babası olmasından.

O gece de korkmuştu.İlk defa böyle bir ortama çıkmasından, şatafatlı eğlencenin, yakışıklı züppelerin onu etkilemesinden.

Onlara gülümsedikçe ve onlarla dans ettikçe içinde ki kıskançlık şeytanları onu ele geçirmiş ve telafisi olmayan bir şekilde onu incitmişti. Keşke kendini yumruklasaydı yada sokağa çıkıp eskiden yaptığı gibi bir dövüş ayarlasaydı. O gece birilerini öldürmeden yada sakat bırakmadan rahatlayamazdı. Kasabadaki genç kadına saldıranlara yaptığı gibi yapardı. O öfkeyle onları öyle dövmüştü ki yaralı olan kesin ölmüştü diğeri de sakat kalırsa haline şükretmeliydi. Ama bunların hiç birini yapmamış karısının içinde ki sevgiyi öldürmüştü.

Evden çıkıp kendini White atmış sabaha kadar içmişti. Onu orada Brendan bulmuştu. Son kavgalarından sonra onun Fransa'ya gittiğini biliyordu ve hiç görüşmemişlerdi. Ne zaman döndüğünü ise kendisine haber vermemişti. Onu da kırmıştı. Ama yine de Brendan yanına gelip Alex'i o halde görünce oturmuş birlikte içmişler ve sabaha kadar onu dinlemişti. Yaptıklarını onaylamamıştı. Neredeyse yumruğu yüzüne atacak kadar da kızmıştı. Sabaha karşı onu eve getirmiş ve yatağa yatırdıktan sonra gitmişti. Keşke hep uykuda kalsaydı. Lanet olası düşünceler ve baş ağrısını o zaman hissetmezdi. Onun kalktığını gören oda hizmetçisi banyosunu ve kıyafetlerini ayarladı. Banyodan sonra kendini biraz daha iyi hissetmişti. Aşağıya indi. Saat öğleden sonra olmasına rağmen yediği birkaç lokma boğazına dizildi. Yemekten vazgeçti. Gelen uşağa Düşesi sordu. Uşak bu gün düşesi hiç görmediğini söyleyince bir an kalbi durdu. Diğer hizmetçileri çağırdı. Düşes sabah kalkmıştı kahvaltı yapmamıştı. Sonra nereye gittiğini gören olmamıştı. Evi aramalarını emretti. Kendisi de bahçeyi aramaya başladı. Harry ile Mary annenin kaldığı konuk evine doğru ilerledi. Onlarda görmemişti. Bir saat sonra her yer aranmasına rağmen hiçbir yerde bulamamışlardı. Hatta çatı katına bile baktırmıştı. Ahırlara birini gönderdi. Hayıt atı buradaydı. Deliye dönmüştü meraktan. İki saat sonra alışveriş için aşçıya yardım eden uşak Alphonso döndüğünde evdeki telaşı görmüş ve efendisine düşesin nerede olduğunu söylemişti. Duyduklarından sonra derin bir nefes almıştı. Akşam yemek saati gelipte hala ortalarda görünmeyince artık burnuna kadar gelen sıkıntıyla bütün hizmetçilere ve uşaklara bağırarak çağırmış hepsinin korkuyla sinmelerine sebep olmuştu. Mary annenin gönderdiği hizmetçi olmasaydı daha devam edebilirdi bu kargaşa. Mary anne Alyssa'nın geldiğini ve çok yorgun olduğu için uyuyakaldığını uyandırmaya kıyamadığı haberini göndermişti. Onu özlemişti. Kokusunu derin derin içine çekmeyi kendisini güldürecek muziplikler yapmasını , gözlerinin keyifle parlamasını. Ah tanrım nasıl da özlemişti.

BÖLÜM 26

Sonra ki günlerde Alyssa Alex'ten köşe bucak kaçtı. Artık yemeklere inmiyor odasında yiyordu. Geriye kalan zamanda nadiren odasından çıkıyor o saatlerde de Mary anneyi ziyaret ediyordu. Balodan sonraki gün kontesler de gidince ev sessizleşmiş sanki yas tutarmış gibi bir havaya bürünmüştü.

Aynı ev içinde birbirini tanımayan iki yabancıya dönmüşlerdi. Alex kütüphaneye kapanmış kendini işlerine vermişti. Yoksa aklını kaçıracaktı. Bazen onu bahçede görüyor o kayboluncaya kadar dakikalarca onu izliyordu. Zayıflamış, yüzü solmuştu. Gözlerine geçmeyen bir hüznün yerleşmişti. Onu öyle görmek içini parçalıyor gidip ayaklarına kapanmak ve kendisini öldürmesi için yalvarmak istiyordu. Onun affetmeyeceğini biliyordu. En çokta onun kendisini terk etmesinden korkuyordu. Şimdi en azından uzaktan da olsa görebiliyordu. Giderse, ya terk ederse o zaman ne yapardı?

Alyssa ise onu bir türlü affedemiyor görmek bile istemiyordu. Görmediği zaman yüreği ne kadar ağrırsa ağrısın içi onu görmek için ne kadar çırpınırsa çırpınsın. Odasında okumasını

ilerletmek için sürekli okuyordu.Yemeklerini odasında yiyor arada bir Mary anneyle Harry’i ziyaret ediyordu.Onunla hiç karşılaşmamıştı.Anlaşılan oydu ki o da kendisinden uzak duruyordu.

Bu böyle ne zamana kadar devam edebilirdi ki.Onu affedemeyeceğini biliyordu.Hiç bir şey eskisi gibi olmayacaktı.Buradan ayrılması gerekiyordu.Bu eziyete daha fazla katlanamazdı.Olayın üzerinden neredeyse bir ay geçmişti.Yüreğinde ki yaranın kabuk bağlaması için daha ne kadar zamana ihtiyacı vardı?

Elindeki kitabı masaya koydu.Kalktı ve pencereye doğru yürüdü temiz havaya ihtiyacı vardı.Pencereyi açıp çiçek kokularını içine çekti.Ahırlara doğru giden Alex’i görünce kalbi hızla çarpmaya başladı.Genç adam sanki zayıflamış gibiydi.Ama hala o hayran olduğu kaslı vücudu formunu yitirmemişti.Onun saçlarını omuzlarını kaslı bacaklarını özlemle iççercesine süzdü.Gözleri yaşlarla doldu.Ahırdan çıkarılan ata hayretle baktı.Kasırğa’ya mı binecekti.Tanrım onu üzerinden atıp öldürecekti.

Alex Kasırğa’ya yaklaştı.Burnunu okşadı.Onunla konuşuyordu.Sonra elinden bir şey yedirdi ve üzerine atladı.Hain at kıpırdamamıştı bile. Genç adam onu çevirdi ve ikisi birlikte doludizgin bir koşuyla uzaklaştılar.Alyssa hala gördüklerine inanamıyor ağzı açık onların kaybolduğu yöne bakıyordu.

Lanet olası adam atını da ele geçirmişti.Benim diyeceği hiçbir şey kalmamıştı.Kapı çalınınca kızgın bir sesle girin diye bağırdı.Gretha çekinerek kapıyı açtı ve elindeki zarfı saygıyla ona uzattı.

MektupAkitanya Dükündendi.Yüreği ağzına geldi.Ne olmuştu acaba.Sonra gelişmelerden sizi haberdar ederim dediğini hatırladı.Kendini rahatlatı.Mektupta Dük mümkünse kendisiyle görüşmek istiyordu. Ve bu görüşmenin bu gün olması gerekiyordu.Kendisine zahmet vermemek için arabasını yollamıştı.Alyssa pencereden baktı araba aşağıda duruyordu.Aceleyle hazırlanıp çıktı.Uşak efendileri sorarsa ne diyeceğini sorunca bir dostunu ziyaret gittiğini söylersin diyerek arabaya bindi.

Alyssa’yı iyileşen Düşes karşıladı.Heyecanlıydı.Onun tekrar hastalanmasından korktu.Dük onu kütüphanede beklediği için oraya aldılar.Kapıdan girince olduğu yerde kaldı.

-Lorna senin burada ne işin var?

Lorna perişan bir haldeydi.Ağlamaktan gözleri şişmiş saçları dağılmış o bakımlı kadından eser kalmamıştı.Alyssa’yı görünce daha fazla ağlamaya başladı.

Dük öfkeyle gürleyerek susmasını söyledi.Zorla yutkunarak susmaya çalıştı.

Dük ona döndü.Gözlerinde şefkat ve sevgi vardı.

-Alyssa gel kızım.Şöyle otur.

Alyssa şaşkındı.

-Kızım mı?

Ağzından ancak tek kelime çıkabilmişti.Beyni durmuş vücudu uyuşmuştu.

-Herşey sana açıklanacak tatlım ama önce sakin ol ve buraya otur.

Alyssa masanın karşısındaki koltuklardan birine oturdu.Elenor da gelip yanına oturdu ve elini tuttu.Yüzüne baktığında sevinçten pırıl pırıl bir gülümsemenin yüzüne yayıldığını ve onu daha da güzelleştirdiğini gördü.

Dük Lorna’ya dönerek

-Anlat ona ,her şeyi, en başından. diye sert bir sesle emir verdi.

Lorna çaresizce yardım ister gibi Alyssa’ya baktı.

-Yemin ederim benim bir suçum yok.Ben senin hayatını kurtardım.Yoksa öldürecekti.

Alyssa hala olanlara bir anlam veremiyordu.

-Kim öldürecek, kimi öldürecek?Birisi doğru düzgün açıklayabilir mi?

Dük işaretle Lorna’ya devam etmesini söyledi.

-Bundan on dört yıl önce Londra’da yaşıyordum.Vikont Lester’in metresiydim.Kumarbaz, ayyaş ve serserinin biriydi.

Her gün içer, kumar oynardı. Girtlağına kadar borca batmıştı. Eski bir aile dostlarından para alacağını ve borçlarını kapatacağını söylüyordu. Onu terk edersem beni öldüreceğini söylerdi. Sonra bu aile dostlarına para için gittiğinde onu kabul etmemişler. Haliyle para işi suya düştü. Çok öfkelenmişti. Onu mahvedeceğini söylüyordu. Bir gün bana gelerek hazırlanmamı söyledi. Dediyini yaptım. Bir araba kiralamıştı. Tanıdığı olan Marki Trevis'in evine yaklaştığımızda niyetini açıkladı. Çok şaşırmış ve korkmuştum. Korkacak bir şey olmadığını bahçede oynayan küçük kızı kandırıp getirmemi söyledi.

-Yapmak zorundaydım anlıyor musunuz?

-Sonrasında olanları anlat diyerek sert bir sesle uyardı düğ.

-Sonra bahçeye girdim .Ağaçların arkasına saklandım. İki tane küçük kız vardı ve ben hangisi olduğunu bilmiyordum. Sonra içeriden çıkan dadı diğer kıza hadi gidiyoruz deyince bende orada kalan kızın markinin kızı olduğunu düşündüm. Bir an yalnız kalmasını fırsat bilerek ona midillileri göstermek istediğimi söyledim. Benimle birlikte bahçe sınırına kadar gelince gerisini vikont halletti. Benim evime götürdük. Akşam üzeri eve geldiğinde burnundan soluyordu. Bana vurdu ve yanlış kızı kaçırdığımı söyledi. Öfkeden ne yapacağımı bilemiyordum. O zaman gözlerinde ki bakıştan korktum. Kızı yada ikimizi birden öldürecekti. Fidyeye isteyebileceğimizi söyledim. Alayla güldü. O zaman intikamım ne olacak dedi.

Evden çıktıktan sonra kapıyı kilitleyip onun peşine düştüm. Karanlık bir sokakta biriyle konuşuyordu. görünmeden yaklaştığımda adama para verdiğini ve cesetlerin bulunmamasını sağla dediğini duydum. Korkudan ne yapacağımı bilemiyordum. Eve dönüp birkaç parça eşya ile çocuğu aldım. Giderken onu sokakta bırakırsam bulurlar diye düşündüm ama çocuk hastalanmıştı ve ateşliydi. Onu bırakamadım. Sonrasını biliyorsunuz.

Alyssa duyduklarının etkisini üzerinden atamamış bir haldе irileşmiş gözlerle bakıyordu.

-Yani şimdi sen bütün hayatımın perişan olmasının bir yanlışlıktan kaynaklandığını mı söylüyorsun? Annemden babamdan uzaklaştırılmanın, berbat bir çocukluk geçirmenin ,senin eziyetlerinin ,o kasabada her gün yaşam mücadelesi vermenin bir yanlışlıktan kaynaklandığını mı söylüyorsun?

Alyssa son sözleri avaz avaz bağırarak söylemişti. Sinir krizi geçirmenin eşiğindeydi.

-Biri lütfen bunların kötü bir rüya olduğunu söylesin lütfen diyerek hıçkırıklarla ağlamaya başladı.

Elenor ona sarıldı artık ikisi birlikte ağlıyordu. Gözleri dolan düğ arkasını onlara dönerek dışarıya bakmaya başladı. Lorna 'da ağlıyordu ama onun sebebi başkaydı.

Elenor hem ağlıyor hem de gülüyordu. Alyssa'yı tutup yanaklarından öptü.

-Benim güzel kızım nihayet, asla umudumu kaybetmemiştim. Seni bize bağışladığı için tanrıya şükürler olsun.

Alyssa gülme ve ağlama arası bir ses çıkardı.

-Şimdi sana anne mi demeliyim?

-Ne istersen tatlım, onu söyle, sen yanımda olduğun sürece umurumda değil.

Bunları söylerken gözleri dolu dolu gülümsüyorlardı.

BÖLÜM 27

Lorna'nın itirafı Alyssa için düşünemeyeceği kadar çok anlam ifade ediyordu. Olanları düşünüyor bazen içinden çıkamıyordu. Düğ yani babası (baba kelimesi ne kadar uzak ve anlamsızdı bir zamanlar. Şimdi dilinin ucuna gelen kelimeyi söylemek kendisini garip hissettiriyordu. Anne demeyi Lorna sayesinde unutmuştu. Annelikle uzaktan yakından alakası olmayan Lorna anne kavramının içine etmişti.)

Ona Anthony demek daha kolay geliyordu. Düşese de Elenor demek.

Anthony geçen bir aylık zamanda Alyssa'dan adresi aldıktan sonra olanları anlatmıştı.

Adresle birlikte adamlarını Alyssa'nın büyüdüğü kasabaya göndermiş ama adamları ne yazıkki Lorna'yı bulamamışlardı. Kasabalıların söylediklerine göre Alyssa'nın ayrılmasının hemen ardından o da kasabadan ayrılmıştı. Dük'ün adamları bunun üzerine kasabaya yakın olan yerleşim yerlerinden başlayarak her köy ve kasabayı ince ince aramışlardı. Gittikleri kasabalardan ve köylerden eli boş döndükçe Anthony sinirleniyordu. Daha sonra çemberi giderek genişletmişler ve geçtikleri her kasaba ve köyü köşe bucak araştırmışlardı. En sonunda küçük bir kasabada duydukları söylentiye araştırmaya karar vermişlerdi. Kasabaya öyle bir kadın gelmişti ama adı Lorna değildi. Bunun üzerine Alyssa'nın büyüdüğü kasabadan Lorna'yı tanıyan eski bir müşterisini ikna ederek (Birkaç puanda) götürmüşler ve adam onun olduğunu doğrulamıştı. Lorna'nın kapısına dayanan dükün adamları onu tehdit ve şantajlarla zorlamışlar, sonunda Lorna çözülmüş ve ağlayarak her şeyi anlatmıştı. Londra'ya getirmek istediklerinde gelmek istememişti, öldürülmekten korkuyordu. Dükün vesayeti sözü verilince gelmişti.

Şimdi ise adalet sağlayıcılar vikontu arıyorlardı. Adamı henüz bulamamışlardı. Lorna'nın itiraflarından sonra adalet muhafızları onu tutuklamıştı. Mahkemeye kadar hapisshane kalacaktı. Lorna muhafızların arasında zorla götürülürken bağıryor, çılgılık atıyor ve suçsuz olduğunu haykırıyordu.

Bu kargaşa sona erdiğinde Elenor kızının elerinden tuttu.

-Alyssa kızım, lütfen bu akşam burada kal. Ekselanslarına haber yollarız. Yemeğe katılırsa bundan büyük mutluluk duyarız. Bizde seninle biraz daha zaman geçirmiş oluruz.

Anthony karısını destekledi.

-Ben kendisine bir not yollayarak yemeğe davet ederim.

Alyssa üzüntüyle başını salladı.

-Sanırım gelmeyecektir. Daveti başka bir akşama erteleyebilir miyiz? Bu arada ben ona nerede olduğumu belirten bir not gönderirim. Ayrıca izniniz olursa bu gece burada kalarak sizleri daha yakından tanımak isterim.

Elenor'la Anthony'nin yüzleri memnuniyetle aydınlandı.

-Ah bundan büyük bir mutluluk duyarız sevgili kızım. Elenor bu sözleri söylerken Anthony onun yazacağı not için kalem ve kağıt bulmak için çekmeceleri karıştırıyordu. Bulduğu kalem ve kağıdı zarfla beraber masanın üzerine koyarak Alyssa'ya yazabileceğini söyledi.

Alyssa kalem ve kağıdı önüne çektiğinde nasıl başlayacağını ne demesi gerektiğini bilemiyordu. Ayrıca ona daha önce hiç yazmamıştı yazısı çokta iyi değildi. Düzeltmeye çalışıyordu ama henüz yeni olduğu için hala istediği gibi yazamıyordu.

Nasıl hitab etmeliydi?

Sevgili Dük, hayır olmaz. Alex diye başlasa fazla samimi olurdu. Soğuk mesafeli ve zoraki olmalıydı.

Sayın Dük diye başlamak en doğrusuydu.

Sayın Dük,

Şu anda dostlarım Akitanya Dük ve Düşesi ile birlikteyim. Israrları üzerine akşam yemeği davetlerini kabul ettim. Ayrıca bu gece beni konuk etme nezaketini gösterdiler. Sizin için önemli olmadığını düşünsem de haber verme inceliğini göstermek istedim.

Alyssa

Alyssa yazdığı notu tekrar okudu, katladı ve zarfa yerleştirdi. Düke uzattığı zarfı, beklemekte olan görevlilerden birine vererek Alex'e yolladılar.

Akşam üzeri Alex mülkü üzerindeki kiracılarının sorunlarını dinlemiş ürünleri kontrol etmek için arazileri dolaşmış ve kilise için yapılacak yardımların toplandığı kurula katılmış, yorgun olarak eve dönmüştü. Kasırğa'yı okşayarak indi ve seyise teslim etti.

Odasına çıktığında uşağı banyoyu hazırlamış ve efendisini beklemekteydi. İyi bir duş hiç fena olmayacak diye düşündü. Kendini bezgin ve yorgun hissediyordu. Suyu girip uzandı ve başını küvetin kenarına yasladı.

Aklından geçen her düşünce Alyssa'ya aitti. Ona ulaşmanın bir yolunu bulmalıydı. Ama nasıl? Onsuz geçen her gün cehennemden farksızdı.

Gözünü kapattığı zaman “Yarışmaya var mısınız lordum?” diyen rekabetçi Alyssa, arabadan inerken elini uzattığında “dayatmacı bir centilmenin ısrarları sonucu onu sevindirmek istedim.” diyen kurnaz Alyssa. Dudakları yukarı doğru kıvrıldı. Hazır cevap karısı. Lafını çekinmeden söyleyen dikbaşı, İnatçı, sevimli, seksi karısı.

Balo salonun koridorunda Carolina'yı duvara yapıştırması gözünün önüne geldi. Kıskanç küçük cadı, kadını nerdeyse öldürüyordu.

Gözlerinin üzerine parmaklarını bastırdı. Düşünceler bir türlü kafasından çıkmıyordu. Yüreğinde ki ağırlığı ise atması mümkün değildi.

Bu gün odasından çıkmış mıydı acaba? Yemek yemiş miydi? Oda hizmetçisiyle bir görüşme yapmaya karar verdi.

Banyodan sonra üzerini giyinip aşağıya indiğinde uşak yemeğin hazır olduğunu haber verdi. Yemek odasına ilerlerken özel uşağı koşturarak geldi ve mahcup bir şekilde elinde tuttuğu zarfı uzattı.

-Affedin Efendim. Bu size geldi. Çalışma odanıza koymuştum ama oraya uğramadığınızı görünce bir an önce okumak istersiniz diye düşündüm.

Alex umursamadan yoluna devam etti.

-Yeni bir balo davetiyesi ise ateşe at, görmek bile istemiyorum.

Uşak acele etti.

-Hayır efendim Düşes hazretlerinden.

Düşes kelimesini duyan Alex olduğu yerde dondu kaldı. Yavaşça geri döndü. Çatılmış kaşlarının altında gözleri kısılmış dudakları bıçak sırtı gibi incelmışti.

Elini uzatıp zarfı aldı yırtıp açtı. Bir solukta okuduğu mektubu avucunda buruşturdu.

-Bana atımı hazırlasınlar derhal.

Uşak telaşla koştururken sinirle çıkışa yöneldi. Merdivenlerden inerken kanı damarlarında buz gibi donmuştu.

Getirilen ata binerken tek düşündüğü karısını ne olursa olsun eve getireceğiydi.

BÖLÜM 28

Akşam yemeği masasında Elenor ile Anthony sohbet ederken Alyssa yemeğiyle oynuyordu.

-Öyle değil mi Alyssa?

Elenor'un bu sorusu üzerine Alyssa daldığı düşüncelerden uzaklaşarak mahcup mahcup baktı.

-Ne demiştiniz, ben dalmışımda?

Elenor gülümseyerek

-Senin için bir balo düzenlemeliyiz. Bir nevi tanıtım balosu. Kızımızı bulmanın sevincini dostlarımızla paylaşmalıyız. Sen ne dersin?

Alyssa tereddütte baktı. En son katıldığı balo bir fiyaskoyla sonuçlanınca içinde bir daha balo ve eğlencelere katılmak gibi bir istek yoktu.

-Şey ben bilemiyorum. Henüz erken değil mi? Yani sizi daha yakından tanımak istiyorum.

Kendimize birbirimize alışmak için zaman versek. Baloya hazırlanmak uzun bir süreç ve çok zaman alıyor. Bu zamanı sizinle geçirmeyi tercih ederim.

Dük yeniden kavuştuğu kızına anlayış ve şefkatle baktı.

-Bence de kızımız haklı sevgili Düşesim. Benim tercihim de daha çok birlikte zaman geçirmemizden yana.

Alyssa ona minnetle baktı.

Elenor'un biraz şevki kırılmıştı.

-Siz nasıl isterseniz ama bana söz verin, en kısa zamanda bir balo düzenleyeceğiz. Ben kızımla alışverişe gitmek, toplantılara katılmak ve tüm Londra'ya onu tanıtmak istiyorum.

Beni bu zevkten mahrum bırakamazsınız.

Alyssa onun bu heyecanlı ve sevimli halini görünce bir kahkaha attı.

-Peki söz veriyorum. En kısa zamanda her istediğiniz gerçekleşecek.

O anda kapı önünde duyulan sesler ve kapının ardına kadar hızla açılmasıyla üçünün de bakışı oraya yöneldi. Alyssa kapıdan giren öfkeli, çok öfkeli Alex'i görünce bir an ne yapacağını şaşırdı.

Anthony Alex'in nezaketten yoksun girişini fark etmemiş gibi ayağa kalktı ve kapıya yürüdü.

Alex girdiği andan itibaren gözlerini Alyssa'ya dikmişti.

Dükün sözleriyle gözlerini ondan ayırmak zorunda kaldı.

-Ethelwolf ne güzel bir sürpriz. Alyssa yemeğe gelemeyeceğinizi söylemişti. Lütfen bize katılın.

Dükün uzattığı elini sıkıyan Alex, onun yönlendirmesiyle genç kadının karşısında ki sandalyeye oturdu. Koşuşturan hizmetçiler hemen yeni bir servis açtılar.

Alex ne yaptığını bilmiyordu. Düşesi selamlamadığını hatırlayınca yerinden kalktı reverans yaptı ve düşesin elini öptü.

-Lütfen bağışlayın madam. Notu son anda alınca aceleyle çıktım, telaştan nezaket kurallarını bile unuttum. Yaptığım kabalıyı affedin.

Elenor gülümseyerek selam verdi.

-Asıl siz kusura bakmayın sizden bir cevap gelmeyince yemeğe başlamıştık. Lütfen oturun.

Alex yerine oturmadı birkaç adımda Alyssa'nın yanına geldi. Elinden tutup çekince ayağa kalkmak zorundan kalan genç kadının

elini tutarak dudaklarına götürdü. Genç kadın elini çekmeye çalışınca avucunda ki küçük eli daha sert tuttu.

-İyi akşamlar sevgili Düşesim.

Alyssa ona bakmadı. Oysa genç adam kendisine baksın O yemyeşil gözlerde bir kez daha kendini kaybetsin istiyordu. Genç kadın iyi akşamlar gibi bir şeyler mırıldanarak yerine oturunca Alex sandalyesine dönmek zorunda kaldı.

Bu arada aralarında ki bu soğuk havanın farkına varan Elenor ve Anthony birbirlerine baktılar.

Sonra ki bir saatte Anthony'nin konuşma başlatma çabaları, Elenor'un ortamda ki soğuk havayı kırma çalışmaları, Alyssa'nın başı önünde yemeğini çatalıyla o yana bu yan döndürürken, Alex'in gözünü kırpmadan karısına dikilen bakışları dışında hiçbir şeyle ilgilenmemesiyle geçti. Yemek bittiğinde hepsi içlerinden derin bir oh çekti. Masadan kalkınca kahvelerini içmek için ana salona yöneldiler.

-Bana izin verirseniz ben odama çekilmek istiyorum, bir hayli yorgunum.

Alyssa'nın söylediği bu sözler üzerine genç adam dönüp ona yaklaştı.

-Hayır düşes, bu gece eve döneceksiniz. Sizi almadan gitmeyeceğim.

Hem nasıl kendi eviniz varken daha yeni tanıdığınız insanların evinde kalmayı isteyecek kadar rahat olabiliyorsunuz?

Elenor şaşkınlıkla ikisine bakıyordu.

-Alyssa Ekselanslarına hiçbir şey anlatmadın mı?

Alyssa'nın yanakları mahcubiyetle kızardı.

-Ben kesin bir bilgi olmadan bahsetmek istemedim.

-Ama sevgili kızım en azından onunla bu durumu paylaşabilirdin.

Alex konuşmaları dinledikçe konuya olan bilgisizliği zoruna gitmeye başlamıştı.

-Neden bahsettiğinizi bana da açıklarsanız memnun olurum.

Dük araya girdi.

-Sanırım erkek erkeğe bir konuşma yapmalıyız. Purolarımızı içerken ben sizi bilgilendiririm.

Alex ayrılmak istemiyordu. Onu gözünün önünden ayırırsa kaybolacakmış gibi bir his yüreğini sıkıyordu. Dükün yol göstermesiyle mecburen peşinden gitti.

Alyssa izin isteyerek odasına çıktı.

Neden gelmişti? Kendisini böyle bir durumda bırakmaya ne hakkı vardı? Ya o gözlerini dikip bir saniye bile ayırmaması. Yemek bitinceye kadar sıkıntı ve ter içinde kalmıştı. Odanın içinde sinirle dönmeyi bırakıp yatağa oturdu.

Burası Alyssa'nın çocukken kaldığı odaydı. Hiç bir şeye dokunulmamış olduğu gibi korunmuştu. Yatağın üzerinde ki oyuncak bebeği alıp okşadı. Hiç bir şey hatırlamıyordu. Pembe ve sarının tonlarında döşenmiş olan bu oda küçük bir kızın hayal dünyasını yansıtıyordu. Oyuncaklar ,yatak, köşede ki minik kitaplık. Acaba en çok hangi masalı dinlemekten zevk alırdı? Kitaplıkta ki kitaplardan birini çekip üzerinde parmaklarını gezdirdi. Kitabın üzerinde çok sevimli bir yavru ayı ile annesi vardı.

-En çok dinlemeyi sevdiğin masallardan biridir o.

Başını kaldırıp bakınca Elenor'un kapıda durmuş sevgiyle onu izlediğini gördü.

-Hiçbir şey hatırlamıyorum. Tek bir anı bile. Sanki yaşamadığım bir zaman diliminde bana ait olmayan bir çocuğun dünyası burası.

Elenor duygulanmıştı.

-Keşke hatırlayabilseydin. Ne kadar sevildiğini ve ne kadar mutlu bir çocuk olduğunu.

Sonra ona yaklaştı.

-Küçük ayıcık bir gün sıkılmış. Annesine ne olur beni pikniğe götür demiş. Anne ayıcık peki çok uslu bir ayıcık olacaksan demiş. Küçük ayıcık söz vermiş.

Genç kadının sözler gayri ihtiyari ağzından dökülmeye başladı.

-Ama piknik yapacakları göl kenarına gelince küçük ayıcık verdiği sözü unutmuş. Eğlenirken peşine takıldığı bir kelebeği kovalamaya başlamış.

Alyssa dönüp Elenor'a baktığında onun gülümseyen yüzünü aynı zamanda ıslak gözlerini gördü.

-Masal böyle mi devam ediyordu?

Elenor konuşmadı sadece kafasını evet anlamında salladı.

Alyssa sevinçle hıçkırdı.

-Ah hatırlıyorum bu masalı, demek ki her şeyi unutmamışım.

-Kendine zaman ver, eminim tanıdık bir şeyler oldukça parça parça hatırlayacaksın.

Şöminenin yanında ki koltuklara oturdular. Elenor uzanıp ellerini tuttu.

-Şimdi bana dükle aranızın neden bozuk olduğunu anlat.

Alyssa nereye bakacağını şaşırmıştı

-Aramız bozuk değil.

-Tatlım yeni evlenmiş bir çift gibi değilsiniz. Aranızda gerginlikten oluşan bir duvar var. Bunu yemek boyunca Anthony de bende gördük. Eğer özeleminize girmemden rahatsız olacaksan bu konuyu burada kapatabiliriz. Ama benim yardımcı olabileceğimi düşünürsen ve bir kadınla konuşarak içini dökmeyi ve rahatlamayı istersen sana yardımcı olmaktan mutlu olurum.

Zaten bir aydır sıkıntı içinde olan ve her şeyi içine atan genç kadının gözlerinden sicim gibi yaşlar dökülmeye başladı. Elenor eğilerek onu kucakladı. Başını onun göğsüne yaslayan Alyssa gözlerindeki yaşlar kuruyuncaya kadar ağladı. Elenor sadece ona sarılarak rahatlamasını bekledi.

Artık gözyaşları kalmadığında doğruldu.. Utangaç bir şekilde gülümsemeye çalıştı.

-Ne çok gözyaşım varmış. Hiç bu kadar ağlamamıştım. Aslında utanç verici bir durum. Yeniden kavuştuğum annemin karşısında mutluluktan kahrkaha atmam gerekirken oturmuş ağlıyorum.

Elenor ona bir mendil uzattı.

-Annelerin görevi bu değil midir? Kızları ağlarken yaslanacak omuz olmak, derdini dinleyecek ve paylaşacak bir yürek olmak.

Alyssa mutlulukla sırıttı.

-Bir kızın annesi olması gerçekten güzelmiş. Hele senin gibi tatlı anlayışlı ve güzelse.

Elenor'un yanakları pembeye döndü.

-Şimdi ne olduğunu bana anlatacak mısın yoksa lafı böyle bir birimize iltifatlar ederek dolandırıp duracak mıyız?

Alyssa gözlerini elinde didiklediği mendile çevirdi.

-Bizim evliliğimiz mecburiyettendi.

Elenor'un şaşkın bakışlarını görünce yanakları kızardı.

-Hayır o anlamda bir mecburiyet değil. Alex sadece Lorna'dan ve kasabada ki bazı art niyetli insanlardan korumak için emrivaki yaparak ,evliliğe bir anlamda zorladı.

-Özür dilerim tatlım ama o bir düğün ve bir kasabaya geliyor çok güzel bir kız görüyor ve onu korumak için evlenmeye zorluyor öyle mi?

Böyle söyleyince gerçektende kulağa çok saçma geliyordu.

-Aslında sanırım beni istedi. Bende yaşadığım hayatta bu tür ilişkilerin bayağılığını Lorna sayesinde görmüştüm. Onu reddettim.

-Sence sadece şehvet duygusuyla mı hareket etti?

Elenor'un böyle açık açık konuşması genç kadını utandırmıştı.

-Başka neden olabilir ki. İki üç gündür tanıdığı bir kıza aşık olacak değil ya.

-Ben babanla ilk göz göze geldiğimizde, işte benim evleneceğim adam bu dedim.

-Yani ilk görüşte aşk mı? Ben ilk görüşte aşka inanmıyorum ki.

-Bu inanç meselesi değil ki. Bu kalbinin ömür boyu yaşayacağın insanı senden izinsiz seçmesi.

-Bilemiyorum işte. Belki aramızda bir çekim vardı. Bende kabul ettim. Ama birlikte yaşadıkça aslında birbirimize uygun olmadığımızı anladım. Biz tamamen farklı hayatlar yaşamış farklı düşüncelere sahip iki insanız. Birlikte yaşamamız mümkün değil.

-Yani bu evliliği bitirmek istiyorsun .Peki kalbin ne diyor bu duruma?

-Kalbim mi? Bu kararında kalbimin söz hakkı yok. Aklımla verdiğim bir karar bu.

-Bence yanılıyorsun bu kararı kalbin vermeli aklın değil.

-Kalbim saçma sapan kararlar alıyor. Yanlış olduğu baştan belli olan bu evliliği kabul etmesi gibi.

-Bence acele etme kendine biraz zaman ver. Eğer günler sonra aynı fikirdeysen, boşanmanın imkansız olduğunu bile bile, baban sana yadım eder. Hala istiyorsan boşanmayı ,sana destek oluruz. Evliliğin geçersiz olduğunu, zorlamayla olduğunu söyleriz.

Bu cümleleri bir başkasından duymak, genç kadının kalbine bir bıçak sokup çevirmek gibiydi. Lanet olası kalbinin hiç mantığı yoktu ki onu bu kadar aşağılamış bir adam için hala acı çekiyordu.

BÖLÜM 29

Kütüphanede Alex ve Anthony oturmuşlar bir yandan puolarını içerken bir taraftan da içkilerini yudumluyorlardı. Ama odaya bir suskunluk hakimdi.

Anthony öksürerek boğazını temizledi. Alex onun konuşmasını bekler gibi bakıyordu.

-Şimdi anlatacaklarım bir hayli gerçek dışı gelebilir size. İlk önce bende inanmak istemedim. Çok araştırdım, her şeyi en ince detayına kadar sorguladım.

-Ekselansları asıl konuya gelseniz. Benim karım iki gündür tanıdığı birilerinin evinde nasıl kalabiliyor? Bu nasıl bir dedikoduya yol açar hiç düşündünüz mü? Onun adının lekeleneyeceği hiç aklınıza gelmedi mi?

Anthony gülümsedi. Alex 'in kaşları daha da çatıldı. Sanki kendisini tutmakta zorlanıyor ve bardağı kıracaktı gibi sıkıyordu.

Ve Anthony en baştan baloda Elenor'un Alyssa'yı görüp bayılmasından başlayarak anlattı. Alex dinledikçe şaşkınlıktan şaşkınlığa düşüyor ve öfkeleniyordu. Alyssa'nın düğün kızı olduğuna inanamıyordu. Bu kadar asil bir kızın yaşadığı hayat ise gerçek dışıydı. Onun kendini koruyabilmesi ise ayrıca gurur duyulacak bir özellikti. Şimdi öfke anında ona söylediği sözler karşısında yüreği daha bir karamsarlığa düşmüştü.

Anthony ise genç adamın yüzünden geçen ifadeleri seyrediyordu. Sevinmesi gerekirken sanki umutsuz bir durumun içindeymiş gibi sıkıntılıydı.

Alex kalkıp dolaşmaya başladı. Sonra pencereye giderek karanlığı seyretti. Elini arkasına koymuş gergin bir şekilde görmeden bakıyordu. Sonra parmaklarıyla ensesini ovdu.

Onu dikkatle izleyen Anthony bir şeyler söylemesini bekledi. Hiç ses çıkmayınca:

-Sizi rahatsız eden nedir Ethelwolf? diye sordu.

Alex dönüp ona düşünceli gözlerle baktı. Ne söylemesi gerektiğini bilmiyordu. Sonuçta o karısının babasıydı. Ona kızına tecavüz ettim dediği anda alınının ortasına kurşunu yiyeceğinden hiç şüphesi yoktu.

-Alyssa ile aramızda bazı sorunlar var. Düzeltmemiz mümkün değil. Hepsi benim hatam. Onu kırdım ve şimdi nasıl tamir edeceğimi bilmiyorum. Bu durum da bana hiç yardımcı olmuyor. Şimdi sizin varlığınızla aramızı düzeltmek için bir adım bile atacağını hiç sanmıyorum. Onu kaybedeceğim. Ve onsuz yaşayamayacak kadar onu seviyorum. Sonunda söylemek onu rahatlatmıştı derin bir nefes aldı. Gerçektende çaresiz görünüyordu. Anthony bir süre düşünceli bir ifadeyle ona baktı.

-Yani senden boşanmak isteyeceğini düşünüyorsun. Dürüst olmak gerekirse kızım mutsuzsa ve bana böyle bir taleple gelirse ona yardımcı olmak için elimden geleni yapacağımı bilmelisin.

Bu sözler üzerine Alex'in rengi sarardı. Bu ihtimali düşünmek bile canını yakıyordu.

-Buna izin vereceğimi sanıyorsanız yanılıyorsunuz. Ondan asla boşanmayacağım ve bunun için elimde ne varsa hepsiyle savaşacağım. Benden ayrı yaşamasına katlanabilirim ama ömrümün sonuna kadar benim karım olarak kalacak.

Anthony bu sözleri duyunca memnuniyetle gülümsedi.

-Şimdi otur bakalım genç adam bu evliliği nasıl kurtarabiliriz bir konuşalım.

Alex şaşkınlıkla kaşlarını kaldırdı ve kalktığı koltuğa yeniden yerleşti.

-Bu bana yardım edeceğiniz anlamına mı geliyor?

Anthony muzipçe sırıttı.

-Birbirini bu kadar seven iki insanı birleştirmek için uğraşmazsam sonra pişman olurum. Ama bak bütün çabalarından sonra kızım hala senden ayrılmak isterse ona karşı koyamam. Bu da demektir ki genç adam elinde ne varsa gerçekten karını kazanmak için savaşmalısın.

Alex karalı bir şekilde düke baktı.

-İnanın bana hayatta ondan fazla istediğim bir şey yok efendim. Onu kazanmak için ömrümün sonuna kadar uğraşmam gerekse bile vazgeçmeyeceğim.

Onun bu kararlı hali Anthony'yi memnun etmişti.

-O zaman şöyle yapacağız önce sen ona nefes alması ve düşünebilmesi için biraz zaman vereceksin. Bu arada onun ilgisini çekecek bir şeyler düşünmeye başlasan iyi olur genç dostum.

Alex haftalardır ilk defa kendini daha iyi hissetti.

BÖLÜM 30

Ertesi gün Alyssa odasına gelen kendi eşyalarını görünce inanamadı. Geride bıraktığı bütün eşyaları toplanmış ve kendisine gönderilmişti. Hizmetçi eşyalarını çıkartıp yerleştirirken hala inanamaz bir şekilde onu izliyordu.

Yüreğinde oluşan incinmişlik duygusu daha da büyürken kendini odadan dışarı attı. Nereye gideceğini bilemiyordu. Sanki nefesini kesmişlerdi. Bahçeye çıkıp yürümeye başladı. Yürüdükçe açılıyor ama öfkesi de gittikçe büyüyordu. Ne hakla onun eşyalarını gönderirdi?

Suçlu kendisi değilmiş gibi şimdi de başından atmaya çalışıyordu. Tabi ekselansları istediğini elde etmişti ve şimdi ondan kurtulmaya çalışıyordu. Onu boğmak istiyordu yada öldürmek. İkiside aynı kapıya çıkıyordu nasıl olsa.

Başka kadınların ona sarıldığını düşündükçe dişlerini gıcırdatıyor içinde ki öfke onu boğuyordu. Bu kadar kolay kurtulmasına izin vereceğini sanıyorsa aldanıyordu.

Genç kadının kendisi farkında değildi ama bir aydır içine düştüğü ruhsuz monotonluktan çıkmış duyguları tepkiye dönüşmüştü.

Sonra ki iki hafta içinde Alex'ten hiç ses seda çıkmadı. Bu arada Anne kız baş başa olmanın tadını çıkardılar. Anthony ise onları birlikte görmenin kızına sarılabılmenin saçlarını okşayabilmenin mutluluğunu tattı. Yavaş yavaş dışarıya çıkmaya alışverişe ve dostlar arasında yapılan küçük toplantılara katılmaya başladılar. Bu toplantılar en çok Elenor'u mutlu ediyor kızını yanında görmenin mutluluğuyla çevresine ısıtılar saçıyordu. Alyssa ise her gittiği toplantıda siyah saçları, mavi delici bakışları arıyordu.

Bu akşam Anthony tiyatroya bilet almış ve ilk defa tiyatroya gidecek olan Alyssa'yı heyecan sarmıştı.

Giydiği kıyafeti tekrar tekrar gözden geçirmiş anne ve babasıyla ilk defa bu kadar kalabalık içine çıkacağı için tedirgin bir bekleyişe girmişti. Onları utandırmak istemiyordu. Birden en son bu duyguları yaşadığı zamanı hatırlayarak omuzları düştü. Gözleri dolu dolu o geceyi düşündü.

Yine aynı hevesle hazırlanıp Alex'i utandırırım diye korkmuştu. Sonunda ömrü boyunca unutamayacağı bir aşağılanma yaşamıştı.

Ah pislik ne yapmıştı? Kendisini bir kalemde silip atmıştı. Arayacağını yada geleceğini umut ederken bir kez bile uğramamıştı.

Birden aklına gelen bir düşünceyle dondu kaldı. Ya kendisine birini bulduysa. Şimdi onun kollarındaysa. Gözünün önüne gelen görüntülerde Alex yatakta başka bir kadınla sarmaş dolaş.

Hayır hayır düşünme, yok hayır düşün, düşün ki sana ne yaptığı hiç aklından çıkmasın, sonra da onu işkence ederek öldür.

Dişlerini sıktı. Gözleri alev alev yanarken hırsla ayakkabılarını giydi eldivenlerini taktı. Üzerindeki gözlerinin yeşiline uygun elbisenin renginde şalını alarak odadan çıktı.

Aşağıda hanımları bekleyen Anthony hayatının kadınlarını görünce bir ısıklık çaldı.

-Bu gecenin en kıskanılan adamı ben olacağım.

Elenor işveyle gülümsedi.

-Biraz önce yaptığını davranış hiç centilmence değildi Ekselansları.

Anthony çapkınca bir kaşını kaldırdı.

-Ah leydim sizin kadar güzel bir kadını görünce vereceğim tepkilerin sınırı yok.

Uzanıp karısının elini öperken, gözleriyle onu soyuyordu.

Alyssa utançla öksürdü, kırmızı yanaklarını gizlemek için yelpazesini açmaya çalışıyordu.

Öksürük sesiyle ikisi de dönüp ona baktılar. Onun varlığını unutmuş olmaktan dolayı hafif bir pembelik ikisinin de yanaklarına yayıldı. Alyssa kıkırdayarak dış kapıya doğru yürümeye başladı. En son Elenor'un fısıltısı kulağına geldi.

-Lordum bazen beni gerçekten çok utandırıyorsunuz.

Anthony içini çekti.

-Sadece bazen mi?

Alyssa son duydukları üzerine kahkahalarla gülerek kapının önünde duran arabaya bindi. Sonuçta otuz altı yaşında genç bir anne ile kırk yaşında hala çok yakışıklı bir babanın birbirine kur yapması alışılmamış bir durumdu. Onların yanında olmak bazen gerçekten de utandırıcı oluyordu.

Arkasından Dük ve Düşes yaramaz çocukların mahcubiyetiyle karşısına oturdular.Dük boyun bağıını gevşetmek için uğraşırken
- Düşünüyorum da yetişkin bir evladının olmasının da dezavantajları var.
Elenor yelpazeyle onun koluna vurdu.
Alyssa'nın yüzüne yayılan gülümsemeyle ,yaramaz bakışı görünce dük eşine dönüp ben sana ne demiştim bakışlarıyla kaşlarını kaldırdı.

BÖLÜM 31

Tiyatro binasının önünde arabadan indiklerinde Alyssa göz alıcı devasa sütunların ayakta tuttuğu kubbeli binaya resmen hayran kalmıştı.Mermer merdivenleri süsleyen melek ve hayvan motifli heykeller canlıymış izlenimi veriyordu.

Bütün elit insanlar akın akın merdivenleri çıkarken beylerin asaleti ve bayanların son moda muhteşem kıyafetleri başını döndürmüştü.
Salona girip kendi localarına oturduklarında heyecandan yerinde duramıyordu.

Elenor ile Anthony locayı ziyaret eden ahablarıyla sohbet ederken, o da çevresini inceliyor son günlerde tanıştığı kişilerden kimler var bakınıyordu.Gözü karşı locaya ilişince birden yüreği hızla çarpmaya başladı.Alex yanında çok güzel bir kadınla oturmuş sohbet ediyor, onun söylediği bir şeylere kahkahalarla gülüyordu.

Kendi kendine umurumda değil, istediğiyle düşüp kalksın diye homurdandı.Yelpazesini açıp sallamaya başladı.Kadınların neden yelpaze taşımada ısrarcı olduğunu anladı.Öfkeliyken elinde bir şeyler olmalıydı ki oyalanabilsin.Bakmamaya çalışsa da sürekli gözü oraya doğru kayıyordu.Lanet olası adam.Hayatında ilk defa tiyatroya geliyor ama karşısına çıka çıka o serseri çıkıyordu.

Tiyatronun başlama zili duyulduğunda herkes yerine oturmuş ve ortamı sessizlik kaplamıştı.Kendini o andan itibaren sahnede oynanan oyuna kaptıran genç kadın her şeyi unuttu.

Duygusal bölümlere geldiğinde gözünden damlayan yaşı silerken bir an boş bulunup karşı locaya takılan bakışları, Alex'in açlık ve özlem dolu bakışlarında kayboldu.Gözlerini tekrar sahneye çevirdiğinde bütün dikkati dağılmıştı.

Birinci perdenin sona erdiğini bildiren zil çaldığında bir şeyler içmek için aşağıya indiler.Anthony hanımlara içecek almak için kalabalığa karışırken, Elenor da bir tanıdığını görerek ona doğru yürüdü.

Merdivenin hemen dibinde tek başına kalan Alyssa çevresine bakındı.Yanına yaklaşan bir centilmen gülümseyerek kendisini selamladığında ona gülümsedi.Genç adam bu fırsatı bekliyormuş gibi kendisini tanıtp, tiyatro ile ilgili konuşmaya başladı.Ama Alyssa bir türlü dikkatini toplayıp adama doğru düzgün cevap bile vermemişti.

Sonra karşıdan kolunda o muhteşem yaratıkla kendisine doğru yürüyen Alex'i gördüğünde yanındaki centilmene gülümseyip can kulağıyla dinlermiş ifadesi takındı.

Alex büyük bir dikkatle yanındaki yakışıklı centilmeni dinleyen Alyssa'yı görünce kıskançlıkla gözlerini kıstı.Gidip adamın yüzüne yumruğu geçirmemek için dişlerini sıkı.Kuzeni Sharon elinin altındaki kaslar gerilince ,parmaklarıyla kolunu sıkarak onu uyardı.

-Alex unutma, burada onu kıskandırmak için bulunuyoruz.Sen bir olay çıkar diye değil.
Alex'in kıskançlıktan gıcırdayan sesi kulaklarını tırmaladı.
-Burada olay çıkarmayacağım ama daha sonra onun o yakışıklı yüzünü dağıtmak beni çok rahatlatacak.
-Gülümse kuzen yaklaşıyoruz.Bence ona ne diyeceğini düşünmeye başlasan iyi olur.
Alex haince sırttı.
-Bence sende kendini nasıl koruyacağını düşünmeye başlasan iyi olur.
Sharon duraksadı.
-Ne demek istediğini açıkla.
Alex boğuk bir sesle güldü.
-En son eski metresimle karşılaştığında elinden almasaydım kadını öldürüyordu.
Genç kadın sarardı.
-Bu bu iyiliğimin sonunda canımdan olacağımı söylememiştin bana.
Alex'in kendinden memnun gülümsemesini görünce durdu ve öldürücü bakışlarla ona baktı.
-Kabul etmeyeceğimi düşündüğün için anlatmadın değil mi?Seni üçkağıtçı pislik.
-Sevgili kuzenim aile zor zamanda yardım etmeyi gerektirir.Hem unutma bu oyunun çok eğlenceli olacağını düşünerek üzerine atlayan sendin.
-Bunu benim bilgisizliğime ver.Ah buraya bakıyor gülümsemek zorundayız.Üstelik hiçte kıskanmış bir hali yok.Sence de öyle değil mi?

Alex Alyssa'ya baktı.Umursamaz bakışları ikisinin üzerinde şöyle bir dolaşmış, sanki tanımamış gibi tekrar yanındaki adama dönmüştü.
Adam halinden gayet memnun, daha bir coşkuyla konuşmaya başlamıştı.

Alyssa sıkıntıdan kıskançlıktan ve öfkeden yüzündeki umursamazlık maskesini tutmakta zorlanmaya başlamıştı.Ve nefret edilesi ikili neredeyse burnunun dibine kadar sokulmuşlardı.Gayet rahat görünüyorlardı.Hatta kendisine gülümsemişlerdi bile.Dişlerini sıkıktan biraz sonra hepsinin tek tek eline dökülmeye başlayacağına emindi.

-İyi akşamlar Düşes.
Utanmaz sinsi yılan.Kendi kendine küfürleri mırıldanırken yüzüne yapay bir gülümseme yerleştirip onlara döndü.
-İyi akşamlar ekselansları.

Uzanıp elini tutup dudaklarına yaklaştıran Alex'in bacağına tekmeyle geçirmemek için yavaşça bir ayağıyla diğerinin üzerine bastı.Çünkü refleks olarak her an ona tekmeyle basabilirdi.

Elini dudaklarına bastıran Alex'in dokunuşuyla sıcaklığın kolundan bütün vücuduna yayıldığını hissetti.Hemen elini çekti.

-Sizi leydi Sharon Marwing 'le tanıştırayım.Sharon bu hanım benim eşim Alyssa.

İki kadın başlarını eğerek birbirlerini selamladılar.Alyssa yanında ki centilmeni tanıştırmayı düşünseydi bile adını hatırlamıyordu.

Ortamda oluşan sessizliği Alex bozdu.

-Nasılsınız leydim.Umarım rahatsızlığınızı atlatmışsınızdır.

Alyssa zehir gibi bakışlarla gözlerini ona çevirdi.

-Kesinlikle atlattığıma emin olabilirsiniz.Ailem bu konuda elinden gelen her türlü yardımı esirgemiyor.

Alex onun bu imalı sözleri karşısında gerildi.

-Yapmayı özlediğiniz bir şeyler elbette vardır.Onların karşılayamayacağı.

Alex'in bu cinsellik kokan imalarını duyunca Alyssa titreyen elini eteğinin katları arasına sakladı.

-İnanın bana hayal kırıklığı yaşamaktansa arzularımı mahzene kilitlemeyi tercih ederim.

Genç adam bu soluğunu kesen sözleri duyunca bakışları dondu.

Yanında duran Sharon ve diğer adamın anlamadan izledikleri bu konuşmayı Alex bitirdi.

-Size iyi eğlenceler dilerim.İyi geceler.

Topuklarının üzerinde döndü yanındaki genç kadını adeta sürükleyerek oradan ayrıldı.

Sonra ki haftalarda gittiği her toplantıda,baloda veya alışverişte Alex hep Alyssa'nın karşısına çıktı.Her seferinde yanında farklı bir kadınla elbette.Bu Alyssa 'yı deli ediyordu.

Ne zaman konuşmak için yanına yaklaşıp Alyssa bir sebeple hemen uzaklaşıyordu.Uzaklaşmadığı takdirde bir olay çıkaracağını biliyordu.Yüzündeki sahte gülümseme ve umursamazlık maskesiyle kendini ondan uzak tutmaya çalışıyordu.

Alex tiyatrodaki o karşılaşmalarından sonra onu çiçek ve hediye yağmuruna tutmuştu.Gelen her çiçeği ve hediyeği ısrarla geri gönderdi.Alex'de inatla hergün göndermeye devam etti.

Onun kendisini hayatından silmesini ve unutmasını engellemek için elinden geleni yapıyordu. Alex 'in tükenen sabrı onu gerginleştirmeye başlamıştı.Gerginliğini nasıl atacağını bilemiyordu.

Artık Alyssa'dan umudunu kesmeye başlamıştı.Öfkesini bir şeylerden çıkarmalıydı.Bu niyetle akşam yemeğinden sonra arabayı hazırlamalarını istedi.White'den içeri girdiğinde ortam hayli kalabalıktı.Görevlilerin ikram ettiği içkisini alıp kumar oynanan alt kata indi.Uzun süredir buraya uğramamıştı.Onu gören birkaç asilzade masada ona da yer açtılar.Ceketini gelen hizmetliye verip masaya oturdu.

Yeni bir kart destesi getirdiler.Konuşmadan kağıtları karıştırıp dağıttı.Oyun ilerledikçe önüne yığılan fişler diğerlerinin gözüne batmaya başlamıştı.Onun umursamaz tavrı ve dikkatsiz oynamasına rağmen sürekli kazanması yeni yetme bir asilzadeyi kızdırmış yavaş yavaş hır çıkartacağı davranışlarından belli olmaya başlamıştı.

-Ekselansları Düşes hazretleri nasıllar?

Alex sadece kaşlarının altından bakmakla yetindi.

Genç sırıttı.

-Geçen gece gittiğim bir baloda gördüm kendisini.Çok şanslısınız o çok güzel bir kadın.

Alex'in çenesi kasılmıştı ve öldürücü bir bakış attı.Genç asilzadeden daha yaşlı olanlar onu öksürerek uyarmaya çalıştılar.Ama onun çenesi durmuyordu.

-Çevresini saran centilmenlerden yanına yaklaşmadım.Yaklaşabilseydim bir dans da ben etmek istiyordum.Kollarıma alınca eminim cennete bir adım yaklaşmış gibi hissedecektim.

Alex gülümsedi.Yavaşça yerinden kalktı ve genç adama yaklaştı.Adam daha ne olduğunu anlamadan yakasından tutmuş yüzüne indirdiği yumrukla diğer masanın ortasına düşmüştü.Sonra masadan kaydı ve kanlar içinde yere yığıldı.

Alex rahatlamış bir ifadeyle ceketini getirmelerini istedi.Ortada duran büyük miktardaki fişlere bakmadan dönüp çıktı.

White'den çıkıp arabasına bindiğinde arabacıya gidecekleri yeri söyledi. Arabacı efendisinin öyle bir yerde ne işi olabileceğini kestiremeyerek şaşkınlıkla emrine itaat etti.

BÖLÜM 32

Arka sokaklardan ve batakhanelerden gelen seslerin çevreyi rahatsız ettiği bu pis mahallede bir barın önünde durdular. Alex rahat bir tavırla bardan içeri girdi. Loş dumandan göz gözü görmeyen her masada bir fahişenin oturduğu bu salon kaçakçıların ve serserilerin mekanıydı. Alex arka tarafa doğru yürürken fahişelerden biri yolunu kesti.

-Lordum eğlence için geldiyseniz tam yerindesiniz. Sizi çok memnun ederim.

Alex tiksintiyle yüzünü buruşturmamak için kendini zor tuttu. Kadını görmezden gelerek birkaç adamın oturduğu masaya yaklaştı. Onu gören iri yarı suratı dayak yemekten yamulmuş bir adam hayretle bir kahkaha attı.

-Gözlerime inanmıyorum ekselansları. Siz burada haaa?

Alex bir sandalye çekip yanına oturdu.

-İron nasılsın?

İron dediği adam Alex'e merakla baktı.

-Bildiğin gibi iyiyim de sen burada ne arıyorsun?

Alex ifadesiz bir yüzle oturuyordu.

-Maç ayarlamamı istiyorum.

Adam birkaç küfür sıraladı.

-Sen aklını mı kaçırdın, o işleri bırakalı yıllar oluyor.

-Senin bırakmadığını biliyorum, bana maç ayarla.

-Neden, derdin ne, paraya ihtiyacın olmadığını biliyorum. Ne o zenginlik batmaya mı başladı sana? Farklı eğlence arayışına mı girdin?

Alex çelik kadar soğuk bakışlarını ona çevirdi.

-Yapacak mısın, yapmayacak mısın onu söyle?

Adam omuz silkti.

-Sen nasıl istersen.

Alex masanın üzerine bir tomar para attı.

-Kazandığın bütün para senindir.

İron memnun bir şekilde sırttı.

-Öyle olsun. Sana haber gönderirim.

Alex bir şey söylemeden yerinden kalktı ve bardan çıktı. Şimdi eve gidip belki biraz uyuyabilirdi.

Alyssa artık Alex'in kendisini aramaması ve ses seda çıkarmaması üzerine meraklanmaya başlamıştı. Gittiği yerlerde karşısına çıkmıyordu. Hediyelerin ve çiçeklerin artık gelmediğini görünce başına bir şeyler geldiğinden endişelenmeye başlamıştı.

Kimseye bir şey soramıyor hoş sorsa da kimse bir şey bilmiyordu.

İkinci hafta artık içi içini yiyen genç kadın arabayı hazırlamalarını istedi. evin önünde arabadan adeta kendini atarcasına indi. Onu gören Harry sevinçle gelip genç kadını kucakladı.

-Mary annem nasıl Harry?

Harry onunla konuk evine doğru yürürken bir taraftan da konuşuyordu.

-Mary iyi. Onbeş gün önce seni ziyaret ettiğimizden beri yakınıyor. Neden bizi ziyarete gelmiyor diye.

Alyssa hüznle gülümsedi.

-Harry biliyorsun ben..

-Hayır bilmiyorum kızım, siz birbirinize ne yapmaya çalışıyorsunuz anlamıyorum. Şu haline bak, bir deri bir kemik kalmışsın. Dük dersin her gün bir yerlere kayboluyor. Geri döndüğündeyse ağzı yüzü kan içinde perişan bir halde.

Alyssa dondu kaldı. Bir adım bile atamıyordu. Bembeyaz olmuş yüzünde sadece bir an dudakları kıpırdadı ama sesi çıkmadı. Gözleri dehşetle açılmış soluksuz kalmıştı. Tanrım ona bir şey olmuştu.

-O nerede? diye fısıldayabildi.

Harry umutsuzca omzunu silkti.

-Bilmiyorum evde olabilir dışarıya çıkmışta olabilir. Kendini öldürmeye çalışıyor sanırım.

Alyssa sözlerinin gerisini dinlemedi, geri dönüp eve doğru koşmaya başladı. Yanaklarından akan gözyaşlarını elinin tersiyle sildi. Kapıya gelince yumruklamaya başladı. Kapıyı açan uşağın hoş geldiniz demesine bile fırsat vermeden, önce kütüphanenin kapısını açtı.

-Nerede o? Dük nerede? Diye sayıklarcasına konuşuyordu.

Uşak kararsızca

-Yukarıda, odasında efendim dedi.

Alyssa kendini onun yatak odasının önünde bulduğunda, derin bir nefes aldı. Yavaşça kapıyı açtı. Perdeler kapalıydı. İçerisi loştu ve kesif bir alkol kokusu vardı.

Yatağa yaklaştı. Alex yatakta yatıyordu. Beline bir çarşaf atmıştı ve üst kısmı çıplaktı. İyice yaklaşıncı inleyerek elini ağzına kapattı. Bütün vücudunda morluklar vardı. Yüzü yara bere içinde, kaşı ve dudağı patlamıştı. Bir gözü mosmordu. Alyssa gözlerinden dökülen yaşa aldırmadan yanına yaklaşp yüzüne dokundu.

-Kendine ne yaptın sen Alex?

Alex kıpırdandı ve bir şeyler mırıldandı.

-Neden bunu yapıyorsun? Hem beni hem kendini mahvediyorsun?

Alex "Alyssa" diye mırıldandı. Kirpikleri kıpırdadı ve açıldı. Gözleri yaşama nedeniymiş gibi ona sabitlendi. Sonra gözlerini kapattı. Yüzü acıyla gerildi.

-Git buradan, sana ihtiyacım yok.

Alyssa elini tutmak istedi, cesaret edemedi.

-Alex lütfen bunu yapma.

-Git buradan hayallerle yaşamaktan bıktım. İstedğim gerçek sensin. Her uzandığımda kaybolan bir görüntü istemiyorum ben.

Alyssa ağlayarak yanına oturdu. Elini uzatıp çenesinden tuttu ve kendisine çevirdi. Alex'in gözleri aniden açıldı. Onun çenesinde duran elini sımsıkı kavradı.

-Hayaller ağlamazlar, böyle sıcacık bir şekilde de dokunmazlar.

Sonra avuçlarında duran narin ele baktı.

-Alyssa, buradasın.

Alyssa gülümsemeye çalıştı. Başını salladı.

Alex yataktan fırladı. Ne yapacağını bilemiyormuş gibi telaşla ileri geri yürüdü. Bir tarftan da zaten karışık olan saçlarını eliyle iyice dağıttı.

-Tanrım, sen buradasın, benim yatak odamda ve benim halime bak sarhoş ve perişan haldeyim.

-Alex gelip şu yatağa yatar mısın? Haline bak yataktan çıkmamalısın.

-Hayır hayır benim önce banyo yapmam, ardından da tıraş olmam lazım. Sen bir yere kaybolma tamam mı?

Bunları söylerken kapıyı açıp uşağına bağırdı. Alyssa ne yapacağını bilemiyordu. Uşak telaşla koşturup efendisinin isteklerini yerine getirirken genç adam onun kaybolacağını düşünerek gözlerini ondan ayırmıyordu.

-Pekala, ben aşağıya inip seni orada beklerim, bu arada sana kahvaltı hazırlamalarını söyleyeyim.

-Hayır olduğun yerde kal, bir yere gitmiyorsun.

-Tamam bir yere gitmiyorum, aşağıda olacağım söz veriyorum

Bunun üzerine Alex ikna olarak onun gitmesine izin verdi. Alyssa aşağıya inip düke kahvaltı hazırlamalarını söyledikten sonra terasa çıktı. Burayı özlemişti. Alex'le birlikte yuvam

diyeceği bir yer olmuştu. İlk geldiğinde ürkmesini ve kendini ne kadar yalnız hissettiğini hatırladı.

Ne yapacağını bilmiyordu. Nasıl duygularını bir tarafa atacağını, Alex'i nasıl bağışlayacağını, yüreğini söken bu acıdan nasıl kurtulacağını bilmiyordu.

Yeni baştan başlamak mümkün müydü? Yüreğe vurulan darbeler geçmemecesine iz bırakırken affettim demek dilde kalmaz mıydı? Yürek önce affetmezse, dilin bir hükmü olmuyordu.

“Seviyorum onu dedi yüreğine.

Yüreği biliyorum sevgisi bende saklı zaten dedi.

O zaman neden affetmiyorsun?

Kolay mı sanıyorsun, her akıttığın gözyaşı bir kor gibi dağladı beni. Sen istemezsen ben onu affedemem ki.

istiyorum dedi.

O zaman bırak ta bendeki yaraları o sarsın. Sen kendi kendine iyileşemezsin.”

Alyssa derin bir nefes aldı. Daldığı düşüncelerden Alex'in ayak sesleriyle uzaklaştı.

Alex bir an kapıda durdu. Güneşin vurduğu saçları bir alev gibi sırtına dökülüyordu. Onun yine bir hayal gibi kaybolmasını bekliyordu. Ama işte oradaydı. Ne demeli nasıl yaklaşmalı bilmiyordu. Yanına yaklaştı. Eğilip saçlarının kokusunu içine çekti. Alyssa onun varlığını hissederek döndü. Şimdi aralarında yarım adımlık bir mesafede karşılıklı durmuş birbirlerine bakıyorlardı. Alyssanın gözleri gün ışığında daha kötü görünen yaralarını incelerken, genç adamın gözleri ise onun her bir çizgisini içercesine bakıyordu. Genç kadın elini uzatıp yaralarına dokunacakken Alex onun elini tutup dudaklarına bastırdı.

-Ne oldu? Nasıl yaralandın diye sordu Alyssa içi titreyerek.

Alex hala onun eli dudaklarında gözlerini kapatmış öylece duruyordu. Genç kadın elini çekmek isteyince daha sıkı tuttu.

-Aptallığım

-Alex ne oldu?

-Yok bir şey, ufak bir kaza.

-Harry kaza olmadığını söyledi her gün ortadan kayboluyor sonra perişan bir halde dönüyormuşsun.

-Çenesi düşük ihtiyar. Yaşlılıktan olmalı çenesini tutamıyor.

Alyssa elini çekip bir adım gerilerken, gözleri endişeyle büyümüştü. Aklına gelenler ödünü koparmıştı.

-Alex, sen sen yine sokak dövüşü mü yapıyorsun?

Alex itiraz edemeden, genç kadın öfkeyle bağırmaya başladı.

-Bunu nasıl yaparsın, geçmişte yaşadıklarını ne çabuk unutursun? Sen aklını mı kaçırdın?

-Alyssa beni dinle.

Onu tutmaya çalıştı ama Alyssa birkaç adım geri çekildi.

-Şu yüzünün haline bir bak. Ne yapmaya çalışıyorsun kendini öldürtmeye mi?

-Sana olan özlemim zaten her gün beni öldürüyor. Affetmeyeceğini biliyorum. Affetmemelisin de. Ama bu acıyla yaşamak beni mahvediyor. Acımı ve öfkemi bir yerlerde harcamalıyım.

-Yani pes ettim ,vaz geçtim diyorsun öyle mi?

-Başka yapabileceğim bir şey yok.

-Dövüslere devam edeceksin öyleyse.

Alex umursamazca arkasını dönüp terasın parmaklıklarına ellerini koydu. Ondan ses gelmeyince genç kadın cevabı almış oldu.

-Bu ne zamana kadar sürecek?

-Sen beni affedinceye ve ben kendimi bağışlatmayı öğreninceye kadar.

-Ya şimdi seni affettiğimi söylersem.

Alex geri dönüp ona baktı.

-Hiç inandırıcı olmaz, sadece beni vazgeçirmek için olduğunu düşünürüm.

-Sen hayatımda gördüğüm en aptal en en ...

Alyssa sözcük dağarcığı tükenmiş gibi aklına hiçbir kelime gelmiyordu.

-Seni inandırmak için ne yapmalıyım? Ah belki bende kumar masalarında kendimi kaybetmeliyim. Yumruk yumruğa dövüşmem ama düello yapabilirim. İçip içip kendimi dağıtsam inanır mısın?

Alex tepki olarak sırtını dönüp bahçeye bakmaya başladı. Alyssa onun sert sesini duyunca bir şeylerin avucundan kayıp gittiği hissini içinden atamadı.

-Şu an sadece acıma duygusuyla buradasın. Halimi gördün ve ah zavallı Alex ne hale düşmüş diyorsun. Senin acımana ihtiyacım yok. Bütün bu yaptıklarım sadece benim kendimle hesaplaşmam. Ben senin güvenini ve sevgini istiyorum. Sana dokunduğumda kaçmamamı ve irkilmemeni, gözlerindeki o korkuyu görmemek istiyorum. Ben seni istiyorum. Koşulsuz, kuralsız, korkusuz.

-Bak ben buradayım Alex.

-İki hafta önce olsa böyle söyler miydin?

-Ne fark eder ki iki hafta önce, iki hafta sonra, ben buradayım diyorum sana.

Alex iki adımda yanına geldi ve kollarıyla onu sararak dudaklarına dudaklarını yapıştırdı. Bu hareketi beklemeyen genç kadın kaskatı kesildi. Elleri onun göğsünde yumruk olmuştu. Dudaklarını bile kıpırdatmadı.

Alex geri çekilirken dudaklarında acı bir gülümseme vardı.

-İkimizde cevabı öğrenmiş olduk değil mi?

Arkasını dönüp içeri girdi. Alyssa hala bıraktığı yerde hareketsiz duruyordu.

BÖLÜM 33

Alex White'de şömine başında içkisini yudumluyordu. Yüksek arkalıklı bir koltuğa oturmuş ve sırtını kalabalığa dönmüştü. Şu an kimseyle muhabbet edecek havada değildi. Brendan olsa belki sohbet edebilir kendisine bir fikir verebilirdi. Anlaşılan Brendan ona çok kırılmıştı. Onu aramalı ve gönlünü almalıydı. Ama şimdi değil. Bütün kemikleri sızlıyordu. Evde kalmak istememişti. Ne zaman eve gitse Alyssa ile yaptıkları o son konuşmayı hatırlıyordu ve bu ona acı veriyordu.

O günden sonra bir daha görüşmemişlerdi. İçkiyi tepesine dikti. Bu arada kahkahalar artınca konuşulan konu dikkatini çekti. Arka masada birkaç beyefendi sohbet ediyordu.

-Bu gelmiş geçmiş en sansasyonel düello olacak.

-Buna inanamıyorum, iki leydinin düello yaptığı nerede görülmüş?

-Eminim bu durum dükün hoşuna gidiyordur.

Alex meraklandı. Gerçekten böyle bir düello var mıydı yoksa söylenti miydi? Devam eden konuşmayı şimdi daha dikkatli dinliyordu.

-Bence haberi yoktur. Yoksa engellerdi, sonuçta karısı metresini düelloya davet etmiş.

Kahkahalar konuşmayı kesti.

-Sizce kim kazanır?

-Leydi Carolina'yı birkaç kez ateş ederken görmüşlüğüm var fena değil. Ama Düşesi hiç görmedim.

-Belkide Ethelwolf onu böyle durumlar için hazırlamıştır ne dersiniz?

Kahkahalar gittikçe artarken Alex bardaktaki içkiyi duyduklarının etkisiyle irkilirken üzerine döktü.

-Ah dostum çok imreniyorum keşke benim içinde kadınlar düello yapsaydı.

O sırada şöminenin önündeki koltuktan kalkan Dükü görünce hepsinin ağzı şaşkınlıkla açıldı. Alex yanlarına gelince hepsi sus pus oldular. Genç adam dişlerinin arasından tısladı.

-Düello nerede?

Hiçbirinden ses çıkmadı.

-Düello nerede dedim?

Alex'in sesindeki tehdidi duyunca içlerinden biri konuşmaya karar verdi.

-Parkın sonunda ki korulukta.Bayan oldukları için sabaha karşı değil akşam üstü yapılacak.Bütün Londra izlemeye gidecek.

Alex için bu yeterli olmuştu.White'ı terk ederken bir yandan kalbi korkuyla atarken, bir taraftan da o küçük cadıyı elleriyle öldürmek istiyordu.

Arabaya bindi ve "acele et " diye bağırdı.Akşamüstü saat kaçta? ya geç kaldıysa?

Saat dört olmuştu.Yumruğunu arabanın döşemesine geçirdi.Daha hızlı olamaz

mıydı?Pencereden dışarıya baktı.Bütün Londra aynı yöne gidiyorsa bunun bir tek açıklaması vardı.

Lanet olası Anthony nerelerdeydi bu düelloya izin veriyordu?Parkın sonuna geldiklerinde artık kalabalıktan ilerleyemeyen arabayı orada bırakarak koşmaya başladı.Gerçekten bütün Londra oraya akın ediyordu.Ağaçların arasında koşarken insanlar sanki bir karnaval havasındaymış gibi konuşup gülüşerek sohbet ediyor, her taraftan kahkahalar yükseliyordu.Bir skandalın tam ortasındaydı.

Ama en önemlisi Alyssa vurulabilirdi.Carolina ile birkaç kez av partilerine katılmıştı.Centilmenlerin dediği gibi bir kadına göre hiç fena değildi.Oysa Alyssa'nın silah kullanmadığını biliyordu.

Aman tanrım kesinlikle ölecekti.Korkunun soğuk nefesi damarlarında dolaşırken ağaçlarla çevrili meydana vardı.

İki kadın sırt sırta vermişler işareti bekliyordu.Birden ortalık öyle sessizleşmişti ki korulukta yaşayan hayvanlar bile susmuştu.

Daha o kıpırdayamadan işaret verildi ve iki genç kadın yürümeye başladılar.Alex sesini çıkaramadı.Donmuş kalmıştı.

Onuncu adımda aniden döndüler ve Carolina silahı ateşledi.Tek el silah sesi duyuldu.Alyssa elinde ki silahı atmıştı.Neler olduğunu anlayamıyordu.Yüzü dehşetle kasılırken Carolina'nın yere düştüğünü gördü.Alyssa hala ayaktaydı.Hiç kimse ne olduğunu anlayamamıştı.Doktorlar Carolina'nın yanına koşarken Alex kendini Alyssa'ya doğru koşarken buldu.Genç kadının yanına vardığında şaşkınlıkla olanları izliyordu.Alex onu çekip kucakladı.

Carolina yattığı yerde acıyla bağıırıyordu.

-Lanet olası vahşi sürtük beni yaraladı.

Genç adam onu kendine döndürdü.

-Ne yaptın, tek el silah sesi duydum, onu nasıl yaralayabilirsin ki?

Alyssa bir an öylece ona baktı, sonra gülümsedi.

-Bıçakla..

Alex ona anlamamış bir halde baktı.

-Tabanca kullanmayı bilmiyorum ama çok iyi bıçak kullanırım, son anda karar verdim ve fırlattım.Sanırım bacağına isabet ettirdim.

Alex olanlara inanamıyordu.Karısı, eski metresini düelloya davet etmiş ve onu bıçağıyla yaralamıştı.

-Seni vahşi küçük cadı nasıl böyle bir şey yaparsın?Öldürülebilirdin.Ateş etmeyi bilmeden buna nasıl cesaret edersin?Ya onu öldürseydin?Ömür boyu zindanlarda çürüyecektin.

Kollarından tutup onu sarstı.Alyssa'nın birden ellerinden yere doğru kaydığını fark edince, kollarıyla onu sardı.Gecikmiş şoktan bayılmıştı.Yavaşça çimlerin üzerine yatırırken, eline dokunan ıslaklığa dehşetle baktı.

-Doktooor.

Kendi çılgılığını fark etmemişti bile.Doktor koşarak yanına gelip, genç kadının elbisesini kesince, altından kurşun yarası ortaya çıkmıştı.Alex bir an aklını kaçıracağını sandı.

Yarayı inceleyince derin bir nefes aldı.Tanrıya şükür kurşun omzunu sıyrıp geçmişti.Doktor yarayı sararken genç adam hala sakinleşmeye çalışıyordu.Doktor işini bitirince onu kucakladı.En yakınında bulduğu bir arabaya yöneldi.Arabanın sahibi yaşlı bir baronesti.

-İşiniz bitince gönderirsiniz diyerek onlara el salladı.

Alex teşekkür ederek kucağında genç kadın ile arabaya bindi.Hala baygındı.Nereye götürmeliydi?Eve mi yoksa anne babasının evine mi?

Arabacıya Dük ve Düşesin adresini verdi.Kendi evlerine götürdüğü takdirde, gözünü açar açmaz yine kendilerini tartışma içinde bulacaklardı ve onun iyileşme sürecini etkilemek istemiyordu.İyileştiği zaman bol bol kavga edebilirlerdi.

Ayrıca dük ve düşese söylemek istediği bir çift lafı olacaktı.Genç kadını nasıl durdurmazlardı ve böyle bir şeye izin verirdiler.Öfkeyle eğilip onun yüzüne baktı.Onu kaybedebileceğini düşünmek Ah tanrım bir daha böyle bir korku yaşamak istemiyordu.Genç kadını kendine doğru çekip sıkıca kucakladı.

-Seni seviyorum küçük cadı.Hem de tahmin edemeyeceğin kadar.Sakın beni bırakayım deme.Nereye gidersen git peşinden gelirim.Cehenneme bile.

Sonra eğilip alnından öptü.

BÖLÜM 34

Alex arabadan kucağında baygın olan genç kadınla indiğinde, aynı anda başka bir arabadan inen Anthony ve Elenor dehşetle onlara doğru koştular.

-Aman tanrım ne oldu? Alyssa o iyi mi?

Elenor bir taraftan endişeyle bağırırken, bir taraftan ağlıyordu.

Alex duraklamadan yürümesine devam etti.

-Evet sadece küçük bir sıyrık.Şu anda baygın, onu odasına götürmeliyim.

O andan sonra telaşlı koşuşturmalar,Anthony'nin” doktoru çağırın çabuk” diye gürlemesi ve genç kadının odaya taşınması, Elenor'un sürekli ağlamasıyla geçti.

Alyssa yavaşça gözlerini araladığında, Alex'in pencere önünde elleri belinde, tehditkar bir şekilde durarak dışarıyı izlediğini gördü.Kolu çok acıyordu.Asıl felaket kendine geldiğini anlarsa o zaman yaşanacaktı.Bir süre onu izledi.Gergin olduğu omuzlarından ve duruşundan belliydi.Arada gerginliğini azaltmak için boynunu ovuşturuyordu.Sonra dönüp ona baktı.Alyssa hemen gözlerini kapattı ve hala baygınmış gibi durmaya devam etti.O sırada yavaşça açılan kapıdan birileri odaya girdi.

-Hala kendine gelmedi mi?diyen fısıltısıyla Elenor'un sorusunu duydu.Alex'in sesinin gelmemesi onun başını sallayarak cevap verdiği yönündeydi.

-Doktoru çağıralım bu normal değil.Bu zamana kadar kendine gelmesi gerekiyordu.

Alex'in gergin sesini duydu.

-Nasıl böyle bir şey yaparken ona engel olmazsınız.

Elenor 'un sesi gerçekte üzüntüyle çıkıyordu.

-Biz dün öğlen, hasta olan bir yakınımızı ziyaret için evden çıktık.Ona da ısrar ettik ama yalnız kalabileceğini söyledi.Hala aklım almıyor böyle bir şeye nasıl cesaret eder.Hem de tabanca kullanmayı bilmiyorken.

Genç adam alayla homurdandı.

-Siz kızınızı daha tanımıyorsunuz sanırım.İlk karşılaşmamızda beni neredeyse atıyla eziyordu.Sonra ki karşılaşmamızda ise beni bıçakladı.Daha sonra yaptıklarını hiç saymayayım isterseniz.

Elenor ağzı bir karış açık genç adamı dinliyordu.

-Bütün bunlara inanmıyorum.

-İnanın bana hayatımda gördüğüm en inatçı, en dediğim dedik ve en gözü kara kadın o.

Alyssa bu sözleri dinlerken içinden ona küfrediyordu.Neymiş efendim, inatçı, dediğim dedik, sanki kendisi çok farklıydı.Yüzünü ifadesiz tutmak için zorlanıyordu.Elenor'un “ben doktoru

tekrar bakması için çağırayım” diyerek odadan çıkması üzerine, Alex’in yatağa yaklaştığını hissetti.

-Gözlerini artık açabilirsin. Annen gitti.

Alyssa bir gözünü hafif aralayarak odaya baktı, ama yinede istifini bozmadı.

Alex’in mırıltı halindeki tehdidini duyunca, gözlerini hemen açtı.

-Numara yapmayı bırakmazsan, doktora bir hafta yatak istirahati için ısrar edeceğim.

Onun gözünü açtığını görünce, ellerini yatağın üzerine dayayarak üzerine eğildi. Alyssa yatağa iyice yapıştı.

-Dua et yaralısın, yoksa seni şimdi dizime yatırıp bir güzel dövmemek için kendimi zor tutuyorum.

Sesindeki tehdit kokan tını onun bunu yapabileceğini gösteriyordu.

-Seni kesinlikle başı boş bırakmamak lazım. Her arkamı döndüğümde başına bir felaket geliyor. Sen sevgili karıcığım yürüyen bir felaketsin.

Alyssa öfkelenmeye başlamıştı.

-Dikkatinizi çekerim Ekselansları şu an sizin karınız değilim, beni reddettiniz.

-Hah ben mi seni reddettim?

-Evet son görüşmemizde söylediklerinizi hatırlıyorum.

Alex tısladı.

-Ben seni reddetmedim, Halletmem gereken iç hesaplaşmalarım var dedim.

-Yaa evet kendinizi öldürtmeye çalışıyordunuz, aptalca.

-Senin yaptığın kadar aptalca değil. Söyler misin bana ne düşünüyordun? Gideyim kendimi öldürteyim, o zaman ona iyi bir ders olur diye mi düşündün?

-Benim öyle bir niyetim yoktu. O sürtük gelip bana” söylediğimi hatırlıyor musun düşes? Onu elinizde tutamazsınız demiştim” deyince gözüm döndü. Ne yapmalıydım? Evet, haklısın kocamı elimde tutamadım mı demeliydim?

Alex’in kızgın kızgın odada dolaşmasını izlerken, her an bir şekilde patlayacağını biliyordu.

-Siz düşes, iyileşir iyileşmez eve dönüyorsunuz. Aramızdaki bütün bu konuları evde halledeceğiz.

Alyssa inatla çenesini dikti.

-Ya gelmeyi reddedersem...

-O zaman ben gelir zorla götürürüm.

-Ekselansları ne zaman iç hesaplaşmalarınızı bitirirseniz gelirsiniz ve kibar bir şekilde beni babamdan istersiniz.

Alex gözlerini kısarak baktı.

-Ne demek babamdan istersiniz? Sen benim karımsın.

-Saçma sapan bir nikahla evlendik, şimdi her şey kuralına uygun olsun istiyorum. Yani gelip beni almayı düşündüğünüzde.

-Bu intikam alma şeklin mi? Zaten yeterince skandal çıkardık.

-Ah hayır bu benim pazarlık şeklim. Ne de olsa pazarlık yapmayı ustasından öğrendim.

Alex tanrı ona yardım etsin, bu kadın yüzünden bir gün ya deli olacaktı, ya da ölecekti.

-Size geçmiş olsun dileklerimi sunarım Leydim. İyi günler.

Sonra arkasını dönüp, sert bir şekilde açtığı kapıyı çarparak kapadı.

Alyssa çabucak iyileşmişti. Zaten çok derin olmayan bir sıyrıktı. Bu olay üzerine Anthony ve Elenor onu gözlerinin önünden ayırmıyordu.

Onlar olmadan hiçbir yere çıkamıyordu.

Sonunda Elenor tanıtım balosunu daha fazla ertelemeyeceğini söyleyerek hazırlıklara başladı. Onun bu telaşını gören Anthony yaşayacağı eziyeti bilerek her gün evden uzaklaşacak bir bahane buluyordu. Alyssa o kadar şanslı değildi. Elenor’un onu günlerce alışverişe sürüklediği yetmezmiş gibi ,eve gelen terziler,aşçılar, kumaşçılar, şapkacılar ah vesaire vesaire artık canına okumuştı.

Az daha dayan diyerek dişini sıkıyordu. Annesini kırmak istemiyordu. Bu arada Alex'ten ses seda çıkmaması onu geriyordu. Vaz geçmiş olabilir miydi? Belki de onu çok zorlamıştı. Sonuçta bir adım atmıştı. Eve gelmesini söylemişti. Odun kafalı hödük "gelir seni alırım" demiyordu da, "eve dönüyorsunuz" diye emrediyordu.

Asil odun, odun her zaman odundu işte. O zaman sürünsün pislik. Üstelik daha o gezdiği kadınlarla ilgili hiçbir şey söylememişti ve bunun hesabını sonra verecekti.

Dudakları yukarı kıvrıldı. Alex kendi hesaplaşmasını bitirdiğinde, asıl hesaplaşmanın karısıyla olacağını henüz bilmiyordu ve çok yakında öğrenecekti.

BÖLÜM 35

Alex kütüphanede son ayın hesaplarını incelerken kapı vuruldu. Girin diye sert bir sesle emretti. Kapı açıldığında uşak içeri girdi elinde bir zarf tutuyodu. İlerleyerek efendisine verdikten sonra Alex'in çıkabilirsın işaretiyle kütüphaneden çıktı. Alex zarfa baktı. Bu Anthony'den gelen bir nottu. Zarfı yırtarak açtı. Okudukça kaşları çatıldı.

Ethelwolf

Bir an önce karını dizginlemezsen bu işi ben yapmak zorunda kalacağım. İnan bana bu işi ben üstlenirsem karına ömür boyu veda edebilirsin. Onu engellemek çok güç. Dün gittiği balodan erkenden çıkıp salaş bir gazinoda kumar oynamış. On bin paund kaybetmiş. Benim için sorun değil de kaybettiği tüm parayı sizin hesabınıza yazdırmış. Bu gün yine gideceğini söylüyor. Onu engellemeye çalıştım. Yanında gideceğimi söyledim. Beni yanında istemediğini söylüyor. Ekselansları siz onun eşisiniz. Onu geri almak düşüncesinden vazgeçtiyseniz bir an önce haberim olsa iyi olur.

Anthony

Alex mektubu bir kez daha okudu. Bu kadını anlamıyordu ne yapmaya çalışıyordu. Daha düello skandalı bitmeden şimdi de kumar oyununa başlamıştı. Sonra son karşılaşmalarında söylediği sözler aklına geldi.

"-Seni inandırmak için ne yapmalıyım? Ah belki bende kumar masalarında kendimi kaybetmeliyim. Yumruk yumruğa dövüşemem ama düello yapabilirim. İçip içip kendimi dağıtsam inanır mısın?"

Dudakları yukarıya doğru kıvrıldı. Onun inatçı düşesi kendi bildiği yolla onu ikna etmeye çalışıyordu. Sevgili karısı, küçük cadısı onu önemsemediğini ve sevdiğini anlatmaya çalışıyordu. Sokak dövüşünü bırakıncaya kadar o da kim bilir daha neler yapacaktı? Alex kütüphaneden çıktığında hala gülüyordu. Yukarıya odasına çıktı

Özel uşağına banyoyu hazırlamasını söyledi.

Hazırlanırken keyifle sırtıyordu.

Evden çıkarken dudağında keyifli bir ıslıkla hazırlanan arabaya bindi.

Alyssa yanında babasıyla gazinoya girdiğinde kumar masaları çoktan dolmuştu. Anthony yanında keyifsizce homurdanıyordu. Alyssa dönüp ona baktı.

-Size gelmemenizi söylemiştim ekselansları.

Anthony inatçı bir şekilde ona baktı.

-Yani seni buraya yalnız mı yollamalıydım? Ayrıca dün buraya yalnız geldiğinizin konusunu daha açmadım küçükhanım.

Alyssa itiraz etti.

-Ama yalnız gelmedim ki. Yanımda seçkin beyefendiler vardı.

-Hepside kumarbaz ve serseri olan beyefendiler, ne de seçkin bir grup.

Alyssa kurnazca ona baktı.

-Zavallıların bir suçu yoktu. Aslında hayli itiraz ettiler. Senin ve Alex'in bunu öğrendiğinizde başlarına gelecekten epeyce endişeliydiler.

Anthony ile birbirlerine baktılar ve ikisi birden gülmeye başladılar. Yanlarına gelen kumarhane sahibi bu kadar asil insanların mekânına gelmesinden oldukça mutlu onları ağırlamak için arada gezen görevlilere emirler yağdırıyordu.

Birlikte masaları dolaşırken, genç kadın masada oynanan oyunları izliyordu. Oyunun incelikleri hakkında bilgi sahibi olmaya çalışıyordu.

Zar atılan masaya geldiğinde gülümsedi. Bu oyunu biliyordu. Lorna'nın kumarbaz müşterilerinden biri bazen onunla ilgilenir, zarı nasıl tutması gerektiğini ve bu oyunda neye dikkat etmesinin oyunu kazandıracağını anlatırdı. Hatta ona zar tutmayı öğretmişti. İlgiyle oyunu izlemeye başladı. Anthony bir arkadaşını görmüş onunla sohbet ediyordu.

Genç kadın oyuna katılacağını işaret etti. Zar kendisine geldiğinde aldı salladı ve attı. Üç iki gelmişti. Masadan mırıltılar yükseldi. "Şanssızlık, bir dahakine düşes" kelimeleri kulağına geldi. Genç kadın gülümsedi. İlk elden zar tutarsa hemen anlaşılırdı.

Bu nedenle bir kez daha attı. Yine olmamıştı. Kazanalar zafer sevinçleri atıyordu. Sıra tekrar geldiğinde zarı salladı öptü ve attı. Altı altı. Masada kısa bir sessizlik oldu, sonra kutlama ve tebrikler geldi.

Tam o anda ensesinde hissettiği sıcak nefes dizlerini titretti. Onun arkasında olduğunu biliyordu. Kokusu bütün salonu doldurmuş başını döndürüyordu. Dudaklarını ve sıcak nefesini kulağında hissetti. Sonra onun boğuk ve baştan çıkarıcı sesini duydu.

-Sevgili Düşesim zar mı tutuyorsunuz? Hiç yakıştıramadım.

Alyssa kuruyan dudaklarını ıslattı ve yutkundu. Bedeni masa ile Alex'in vücudu arasında kalmıştı. Ellerini iki taraftan masaya dayamış olan Alex onu her taraftan kuşatmıştı. Başını yavaşça çevirdi. Şimdi yüzleri birbirine dönük ve çok yakındı. Nefesleri birbirine karışıyor dudakları neredeyse birbirine sürtünüyordu. Alyssa onun gri gözlerinin derinliklerinde bir an kaybolduğunu hissetti.

Sonra nerede olduklarını farkettiler utançla kızardılar. Masaya döndü.

-Zar tutmanın ne demek olduğunu bilseydim lordum yapardım ama bilmiyorum.

Alex'in boğuk gülüşünü duydu. Burnu hafifçe kulağına sürtündü. Alyssa onun bu kadar yakın olmasından ve baştan çıkarıcı tavırlarından kendini kaybetmek üzereydi.

-Belki de Leydim bana karşı oynamak istersiniz. Ya da korkup oynamak istemezseniz sizi anlayışla karşılarım.

Alyssa soluk soluğa mırıldandı.

-Kazanan ne alacak?

-Ödüllü mü oynamak istiyorsunuz?

-Evet sonunda kazanacağım önemli bir ödül olmalı.

Alex uzanıp onun çenesinden tutarak kendisine bakmasını sağladı. Göz göze ve çok yakın. Aralarındaki hararet yükselmiş ve çevrelerindeki kendilerini izleyen herkesi unutmışlardı.

-Kazanırsanız Leydim beni alırsınız. Ben kazanırsam sizi alırım.

Alyssa nefes almayı unutmış kalbi doludizgin atmaya başlamıştı. Dudağını ısırdı. Bacaklarının titremesini engelleyemiyor ellerini nereye koyacağını bilemiyordu.

-Kabul ediyorum.

Genç adam seksi bir şekilde güldü. Aman tanrım bu adam daha öncede bu kadar seksi miydi? Yoksa kendisi özleminden onu daha seksi mi görmeye başlamıştı. Etrafında olanları umursamadan onun kıvrılan dudaklarına yapışmak istiyordu. İçine derin bir nefes çekti. Kalbi durmak üzereydi.

Alex yavaş hareketlerle karşısındaki sandalyeye oturdu. Çapkınca kıstığı gözleriyle ona baktı. Eliyle ona oyunu işaret etti.

-Hanımlar önden, buyurun Leydim.

Alyssa bir kaşını kaldırıp arsızca ona baktı. Kıvrılan dolgun dudaklarını ıslattı. Genç adamın gözleri onun dudaklarına kaydı sonra imalı bir şekilde kaşlarını kaldırdı.

-Emin misiniz Lordum? Size birkaç el avans verebilirim.

Alex inanamıyormuş gibi başını sallayarak güldü.

-Oyunu kazandığımda leydim sizi buradan omzuma atıp götüreceğim.

Genç kadının gözleri heyecanla ve şaşkınlıkla irileşti.

-Ekselansları kazanacağınızdan çok emin görünüyorsunuz.Ayrıca skandallardan çok çektiğinizi düşünüyordum.

Alex geriye rahat bir tavırla yaslandı.Sandalyenin kollarına dirseklerini dayadı.

-Konuşacak mıyız yoksa oyun mu oynayacağız? Ben bir an önce ödülümü alma taraftarıyım. Çevrelerine toplananlar ikisi arasında önce fısıldaşmayla başlayan ve bahise dönüşen oyunu ilgiyle izliyorlardı.Oyun sonundaki ödülü duymamışlardı birbirlerine soruyorlardı.Karşılıklı zar atmalarla başlayan oyun çekişmeli bir şekilde devam ederken genç kadın her zar tuttuğunda genç adamın alayla dudakları kıvrılıyordu.Alyssa işi biraz inada bindirirken Alex çok sakın bir şekilde oynuyordu.

Genç kadın her eğilişinde dekoltesinden gözler önüne serilen görüntüye odaklanmış görünüyordu.İşaret parmağı dudaklarında gezinirken gözleri bir an bile onun üstünden ayrılmıyordu.Genç kadını yavaş yavaş hararet sarmaya başlamıştı.Elleri titriyordu.Zarı doğru düzgün tutamıyordu.Salonda ki tüm oyuncular kendi oyunlarını bırakıp dük ve düşes arasındaki bu oyunu seyretmek için çevrelerine toplanmıştı.

Anthony yaklaşıp Alex'i görünce memnun bir gülümsemeyle oradaki işinin bittiğini anlayıp sessizce ayrıldı.

Görevli son el dediğinde durum genç adam lehineydi ve genç kadın son atışı yapacaktı.Atılan zarlara bakınca yavaş yavaş yüzüne yayılan pembelikle masadan bir adım uzaklaştı.Herkes neler olacağını merakla beklerken Alex sandalyesini iterek ayağa kalktı.Dudaklarında kendinden memnun bir gülümseme ile avına yaklaşan bir panterin zarafetinde karısına doğru yürümeye başladı.Alyssa heyecandan soluk soluğa geriye doğru ilerledi.Tam dönüp üç adım atmıştı ki kendini genç adamın geniş omuzlarında baş aşağı buldu.Attığı çılgılık, salonda bulunanların eğlenceli gösteriyi izlerken attıkları kahkahalar arasında kayboldu.

-Alex lütfen, rezil oluyoruz, tamam yürüyeceğim, indir beni.

Genç adam umursamadan omzunda genç kadınla çıkışa yöneldi.Kapının önünde bekleyen arabasına önce genç kadını bindirdi sonra kendisi bindi ve tavana vurarak hareket emri verdi.Alyssa karşısına oturan kocasına baktı.İçindeki heyecan öyle artmıştı ki kalbi sanki kulaklarında güm güm vuruyordu.

Sessizce birbirlerine bakarken Alex elini uzattı.İlk evlendiklerinde arabayla Londra'ya gelirken aynı şekilde elini uzatmıştı.Alyssa sonunun nereye varacağını bildiği bu hareket üzerine gülerken olmaz anlamında başını salladı.Genç adam kaşlarını kaldırıp gözlerini kıstı.

-Bundan sonraki hareket planın nedir sevgilim?Düello ,kumar sırada ne var?

-Belki de vazgeçip boşanma davası açmalıyım.Ne de olsa benim yokluğumda fazlasıyla kendini eğlendirecek kadın buldun.

Alyssa daha sözünü bitiremeden kendini genç adamın kucağında buldu.Alex'in öfkeyle bakan gözlerinden gözlerini kaçıramadı.Onun öfkeli fısıltısı yüzüne çarptı.

-Eğer bir daha boşanma kelimesini duyarsam sevgilim yapacaklarımdan ben sorumlu değilim.Sen benimsin ve ömür boyu benim kalacaksın.

Sonra onun yüzünü avuçlarının içine aldı.Gözlerine bakarken kendini kaybetti.

-Seni seviyorum.Ölünceye kadar seninim.Sende bana aitsin.Bir gün yaşlı bir adam olduğumda bile bu yürek senin için atmaya devam edecek.Daha önce senin yüzünden kalp krizinden gitmezsem yada delirip akıl hastanesine kapatılmazsam tabi.

Alyssa onun ilk defa seni seviyorum sözlerine yanaklarından aşağıya doğru süzülen gözyaşlarına aldırmandan gülmeye başladı.Alex onun gözyaşlarını silerken gözleri aşk ve sevgiyle bakıyordu.

-Seni incittiğimi biliyorum.Özür dilerim öyle üzgünüm ki.Şu anda seni öyle çok öpmek istiyorum ki ama korkuyorum.Benden kaçmandan irkilmenden ve kaskatı durmandan ölesiye korkuyorum.Hiç bir şey beni bu kadar korkutmamıştı.

Alyssa bu sözler üzerine daha çok ağlamaya başladı. Biliyordu ki ilk adımı kendisi atmazsa o asla cesaret edemeyecekti. Yavaşça ellerini kaldırıp parmaklarını onun omuzlarından saçlarına yöneltti. Başını kendine doğru çekip dudaklarını dudaklarına bastırdı. Damarlarında kanı hızlanırken Alex'in sadece durup beklediğini fark edince dilini onun dudaklarında gezdirdi. Genç adam inleyerek dudaklarını aralayınca dilini ağzında gezdirdi ve daha şehvetle öpmeye başladı. Alex'in belini tutan elleri daha sıkı tutmaya ve bedenini kendisine doğru bastırmaya başladı. Nihayet genç adam onu büyük bir açlıkla öpmeye başladığında Alyssa rahatlayarak derin bir soluk aldı. Arabacının kapıyı tıklatması üzerine arabanın durduğunu fark ettiler. Alex arabadan inerek dönüp onu kollarına aldı. Alyssa kendisinin yürüyebileceğini söylese de ona aldırış etmeden merdivenleri tırmandı. Holden geçip merdivenlerden üst kata yöneldiğinde genç kadın ikisinin birden yuvarlanacaklarını düşünerek onun boynuna sıkıca sarıldı. Yatak odasının kapısını hızla açan genç adam tekmeleyerek kapattı. Onu yavaşça bütün bedeninden kaydırarak ve tüm bedenini hissederek indirdi. Şimdi birbirlerine çok yakın nefesleri saçlarını uçuşturacak kadar yakın durmuşlar ve özlemle bakıyorlardı. Alex uzanıp elini tuttu ve kendi kalbinin üzerine bastırdı.

-Evine ve yüreğime yeniden hoş geldin Düşesim, sevgilim, karım.

Alyssa ona iyice yaklaştı göğüsleri onun bedenine değiyordu.

-Seni seviyorum. Hiç kimseyi sevmediğim kadar. Yaşlanıp dırdırcı bir ihtiyar olduğumda bile bu kalp senin için atacak.

Alex onun ellerini tutup dudaklarına götürdü.

-Ne olursa olsun beni asla ama asla bırakma. Sonsuza kadar.

-Asla sonsuza kadar.

Sonra genç adam onu çekerek kollarıyla sıkıca sardı. Göğsüne bastırdı. Eğilip dudaklarıyla onun dudaklarını ele geçirirken sürekli dudaklarından seni seviyorum sözleri döküldü. Elbisesinin ayakları dibine düştüğünü bile fark etmeyen genç kadın onun ceketini omuzlarından sıyrıp yere attı. Gömleğinin düğmelerini çözerken aceleden elleri titriyordu. Sonunda ikisi de üzerlerindeki kurtulduğunda genç adam onu kucaklayarak yatağa taşıdı.

Elleri ve dudakları bir an bile birbirlerinden ayrılmadı ve Alex ona sahip olduğunda o kalbine çok çok yakinken onun gözlerinin içine bakarak seni seviyorum dedi. Alex eğilip onun dudaklarına öpücük kondurarak "senin seviyorum" cümlesini dudaklarına mühürledi.

Hareket etmeye başladığında

-Benimsin dedi soluk soluğa

Alyssa inleyerek

-Seninim dedi.

Sonraki anlarda sadece birbirlerinin vücudunda kendilerini kaybettiler. Zevkin sarhoş edici doruklarında kendilerini birbirlerine adadılar ve sıkıca birbirlerine tutundular.

Yeryüzüne indiklerinde Alex onu alnından öperek usulca fısıldadı.

-Ömür boyu benimsin.

Alyssa mutlulukla cevap verdi.

-Ömür boyu benimim. Sende benim.

SON SÖZ

Ana salon öyle kalabalıktı ki nefes alınamaz hale gelmişti. Alex sabırsızca ayağını yere vururken, Anthony merakla ona baktı. Kapıdan girmesini bekledikleri kadınlar görününce, ikisi de derin birer soluk aldılar. Lila rengi kıyafeti içinde süzülerek merdivenden iniyordu. Genç adam karısına bakarken yüreği aşkla çarpıyordu. Öyle güzeldi ki onu alıp kaçmak, sadece kendisinin olduğu bir odaya kapatmak istedi. Herkes merdivenden inen anne kızı izlerken nefesini tutmuş bu iki muhteşem kadına hayranlıkla bakıyordu. Alex ve Anthony

merdivene doğru ilerleyip son basamakta eşlerinin ellerinden tutup öptüler ve dansın yapılacağı piste kadar onlara eşlik ettiler.

Dans ederken gözleri bir an bile birbirinden ayrılmadı. Dans bittiğinde hanımları eğilerek selamladılar ve salonu dolaşırken dostlarıyla sohbet ederken ve kızlarını büyük bir mutlulukla tanıtırken onlara eşlik ettiler. Bir ara iki çift yalnız kaldıklarında Alex boğazını temizledi. Sonra dük ve Düşese baktı. Alyssa'nın elini tutarak dudaklarına götürdü ve:

-Ekselansları size sormak zorunda olduğum bir soru var.

Anthony ve Elenor ikisine birden merakla baktılar. Genç adamın konuşmasını beklerken genç kadında merak etmişti.

-Efendim ben kızınızı çok seviyorum.

Bir an durakladı onların şaşkın bakışlarına seksi bir gülümsemeyle karşılık verdi.

-Evet kızınızı seviyorum ve izniniz olursa onunla evlenmek istiyorum.

Üçü de genç adama şaşkınlıkla bakıyordu. Anthony'nin gözleri öfkeyle yandı.

-Yani sen bu zamana kadar kızıyla evli değil miydin? Bizi aldattığınız bir oyun mu bu?

Alyssa konuyu anlayınca kahkahalarla gülmeye başladı. Anthony'nin neden gülüyorsun komik olan nedir bakışları arasında bir türlü susamıyordu. Alex'in ona katılması karı kocayı iyice şaşırtmış ve öfkelenmişti.

Alyssa kendini sakinleştirmeye çalışırken Alex ciddiyetini yeniden kazanmıştı.

-Aslında evliyiz ve evliliğimiz gerçek, ama kızınızın benden böyle bir isteği daha doğrusu ultimatomu oldu. Resmi olarak sizden onu istemem gerekiyor, yeniden doğru düzgün bir düğünle evlenmeyi planlıyoruz.

Anthony ve Elenor rahatlayarak derin bir nefes aldılar.

-Elbette izin veriyoruz. Ama bir daha kızım bu kapıdan üzgün girerse onu asla bir daha göremezsin.

Alex dönüp karısının gözlerine baktı. Onun yeşil gözleri aşkla tutuşurken kendi gözlerinin de aynı şekilde baktığına emindi. Gözlerini ondan ayırmadan yemin eder gibi konuştu.

-Onu asla incitmeyeceğim ve üzmeyeceğime emin olabilirsiniz. Onu üzme demek kalbimi bıçakla oyup çıkarmak demek.

Alyssa dolan gözlerini saklamak için gülümsemeye çalıştı. Bu arada bir hıçkırık sesi duyunca hepsi birden Elenor'a baktı. Onun duygulanıp ağlaması üzerine gülmeye başladılar.

Alex kilisenin kapısından giren gelinine baktı. Tanrım bir peri gibiydi. Onu seviyordu. Bu sevgi bazen canını yakacak kadar acı verici olabiliyordu. Ama onsuz bir hayatı düşünemiyordu. Göz göze geldiler. Onun gözlerindeki aşkı ve mutluluğu görünce bir an ayakları yerden kesildi. Karısı, düşesi ve aşkı nihayet babasının kolunda yanına kadar geldi. Elini tutup öptü ve yanına çekti. Gözlerini birbirlerinden alamazken rahibin söylediklerini duymuyorlardı bile. Rahip öksürünce ona döndüler.

İtaat kısmına gelince genç kadın bir anda rahibi susturup Alex'e döndü.

Alex onun ne demek istediğini anlamıştı, muzip bir şekilde kaşının birini kaldırıp ona baktı.

-Gerçekten bir koca olarak bana itaat edilmesini beklerim.

Alyssa'nın dudakları yukarıya kıvrıldı.

-Devam edebilirsiniz peder.

Yeminin sadakat kısmına gelince Alyssa yine bir el hareketiyle pederi susturdu. Dönüp genç adama baktı.

Alex artık aleni olarak sırtıyordu.

-Sana sadece beni benimle aldatma hakkı tanıyorum dedi.

Alyssa hoş bir tınıyla kıkırdarken ne rahip ne de düğüne katılanlar hiçbir şey anlamamışlardı.

En son rahibin karı koca olarak ilan etmesinden sonra onu tutup kendine çeken Alex dudaklarına aç bir öpüşle dudaklarına yapıştırdı. Uzun bir süre birbirinden ayrılmayan çifti salondan gelen öksürükler ve gülüşmeler ayırdı. İkisinin de mutlulukla gözleri parlarken

Alyssa”teşekkür ederim” diye fısıldadı.Çıkışa doğru ilerlerken tebrikleri kabul ettiler.Arabaya bindiklerinde Alex cebinden çıkardığı bir mendili genç kadına uzattı.

Alyssa bu nedir bakışı attı.

-Biraz sonra o mendille gözlerini bağlamamı istiyorum.

Onun gözlerinin şüpheyle kısıldığını görünce dudakları çapkınca kıvrıldı.

-İnanamıyorum Alex arabada böyle bir şeyi nasıl düşünürsün hem de bu, bu mendille gözlerimi bağlamamı isteyerek.

Konuşurken bir taraftan da kızaran yanaklarını ve basan ateşi yelpazeysiyle gidermeye çalışıyordu.

-Ne kadar ateşli düşüncelerin var sevgilim.Beni baştan çıkarmaya mı çalışıyorsun?

-Alex..

Alyssa’nın utanç dolu çılgılığını umursamadan kahkahalarla elindeki mendili alıp gözlerini bağladı.

-Alex neler oluyor?

-Biraz sabret, sana bir düğün hediye var.

-Düğün hediyesi mi ?

Alyssa’nın gülümsemesi tüm yüzüne yayıldı.

-Gerçekten bana düğün hediyesi mi aldın?

-Biraz sabret, göreceksin.

Genç adam onu kendine doğru çekip boynuna bir öpücük kondurdu.

Araba durduğunda inip onu kucakladı.

-Artık gözlerimi açabilir miyim?

-Henüz değil.

Genç adam kucağında Alyssa ile bir süre yürüdü durunca onu kucağından indirdi.Alyssa dengesini sağladıktan sonra gözlerini açmadan bazı mırıltılar ve fısıltılar duydu.Alex gözlerini bağlayan mendili çözdükten sonra kırıpıştırarak çevresini seçmeye çalıştı.

Pek çok insanın toplandığı kocaman bir binanın önündeydiler.Çevresi ağaçlarla çevrili daha önceden kullanıldığı belli olan binanın birde tabelası vardı.Alyssa tabelayı okuduğu zaman inanamadı ve ağlayarak genç adamın boynuna sarıldı.Hıçkırıkları dinmek bilmiyordu ve sürekli “seni seviyorum, seni seviyorum” sözleri dudaklarından dökülüyordu.

-Bunu.. bunu ne zaman ... yaptın .Böyle ..bir şeyi yapabildiğine ..inanamıyorum.

Alex onun kesik kesik söylediği cümleleri dinlerken bir taraftan da elindeki mendille gözyaşlarını siliyordu.

-Senin en büyük düşünüyü gerçekleştirmek istedim.Burası eski bir okuldu.Satılığa çıkmıştı.Aldım.Senin beni terk ettiğin günden bu yana tamirat ve yapım işleri sürüyordu.Sonra ihtiyacı olan insanları belirledik.avukatım onlarla konuştu ve buraya yerleştirdi.Senin adına bir vakıf kurdum.Bu kimsesiz çocuk ve kadın evinin ihtiyaçları artık oradan karşılanacak.

Alyssa hıçkırdı ve onun boynuna daha sıkı sarıldı.

-Ya sana dönmeseydin?

Sesi boğuk çıkıyordu.

-Yinede burası senin düşün, bana dönsen de dönmesen de senin olacaktı. İsmi beğendin mi?

Alyssa dönüp tabelaya baktı ve ağlarken gülmeye başladı.

-Evet çok sevdim, sence çok iddialı olmamış mı?

Alex gülümseyerek onu kendine çekti.

-Ah hayır kesinlikle çok uygun, bu ismi okuyanlar benim karıma ne kadar aşık bir adam olduğumu anlayacak.Aynı zamanda skandallar kraliçesinden neler çektiğimi görüp bana acıyacaklar.

Alyssa ona biraz daha sokuldu.Alnını alnına dayadı.

-Sevgilim daha yolun başındasın ,bu sadece başlangıç.

Sonra ona dudaklarını uzattı.

SONUÇ

Sonunda bu masal bitti.Sizce Alex kimsesiz çocuk ve kadın evinin adını ne koymuş olabilir?

Sizin hayal gücünüze bırakıyorum.

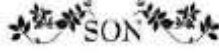
Ah evet benim aklımda ismi belli, ben sizlerin fikrini merak ediyorum.

Kitap Taramak Gerçekten İncelik Ve Beceri İsteyen, Zahmet Verici Bir İştir.

Ne Mutlu Ki, Bir Görme

**Engellinin, Düzgün Taranmış Ve Hazırlanmış Bir E-Kitabı Okuyabilmesinden Duyduğu
Sevinci Paylaşabilmek Tüm Zahmete Değer.**

**Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul Ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin
5.Maddesinin İkinci Fıkrası Çerçevesinde Bandrol Taşımaya Zorunlu Değildir.**

Buraya Yükleliğim E-Bookları Download Ettikten 24 Saat Sonra Silmek Zorundasınız.

**Aksi Taktirde Kitabın Telif Hakkı Olan Firmanın Yada Şahısların Uğrayacağı
Zarardan Hiç Bir Şekilde Sitemiz Sorumlu Tutulamaz ve Olmayacaktır.**

**Bu Kitapların Hiçbirisi Orijinal Kitapların Yerini Tutmayacağı İçin Eğer Kitabı
Beğenirseniz**

Kitapçılardan Almanızı YaDa E-Buy Yolu İle Edinmenizi Öneririm.

**Tekrarlıyorum Sitemizin Amacı Sadece Kitap Hakkında Bilgi Edinip Belli Bir Fikir
Sahibi Olmanız Ve Hoşunuza Giderse Kitabı Almanız İçindir.**

**Benim Bu Kitaplarda Herhangi Bir Çıkarım YaDa Herhangi Bir Kuruluşa Zarar
Verme Amacım**

Yoktur.

**Bu Yüzden E-Bookları Fikir Alma Amaçlı Olarak 24 Saat Sureli Kullanabilirsiniz.
Daha Sonrası**

Sizin Sorumluluğunuza Kalmıştır.

1)Ucuz Kitap Almak İçin İlkönce Sahaflara Uğramanızı

2)Eğer Aradığınız Kitabı Bulamazsanız 30 Ucuz Satan Seyyarları Gezmenizi

3) Ayrıca Kütüphaneleri De Unutmamanızı Söyleriz Ki En Kolay Yoldur

**4)Benim Param Yok Ama Kitap Okuma Aşkı Şevki İle Yanmaktayım Diyorsanız
Bizi Takip Etmenizi Tavsiye Ederiz**

**5)İnternet Sitemizde Değişik İstedğiniz Kitaplara Ulaşamazsanız İstek Bölümüne
Yazmanızı**

Tavsiye Ederiz

Bu Kitap Bizzat Benim Tarafımdan By-Igleoo Tarafından

**www.CepSitesi.Net www.MobilMp3.Net www.ChatCep.Com www.İzleCep.Com
www.MobilMp3Ler.Com**

**Siteleri İçin Hazırlanmıştır. E-Book Ta Kimseyi Kendime Rakip Olarak Görmem
Bizzat Kendim Orjinalinden Tarayıp E-Book Haline Getirdim Lütfen Emeğe Saygı
Gösterin.**

**Gösterinki Ben Ve Benim Gibi İnsanlar Sizlerden Aldığı Enerji İle Daha İyi İşler
Yapabilsin. Herkese Saygılarımı Sunarım .**

Sizlerde Çalışmalarımın Devamını İstiyorsanız Emeğe Saygı Duyunuz Ve Paylaşımı

Gerçek

Adreslerinden Takip Ediniz.

Not : Okurken Gözünüze Çarpan Yanlışlar Olursa Bize Öneriniz Varsa Yada Elinizdeki Kitapları Paylaşmak İçin Bizimle İletişime Geçin.

Teşekkürler. Memnuniyetinizi Dostlarınıza Şikayetlerinizi Yönetime Bildirin

Ne Mutlu Bilgi İçin Bilgece Yaşayanlara.

By-Igleoo www.CepSitesi.Net

